

સંજાણા સંગીત સંગ્રહ.

આવૃત્તી બીજી.

વ્યતાર દી. એ. સંજાણા.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૧

વર્ષીક

પુસ્તકનું નામ

વિષય ૪ : ૪

સંજ્ઞા સંગીત સંગ્રહ.

હિસતાદી નીતી ભક્તિનાં ગાયણા, ગઝલો,
કબ્જાલીઓ, તેમજ દરેક ઉરદુ અને ગુજરાતી
વખણાયલા નાટકોનાં ચુટી કાઢેલાં ૪૦૦
ગાયણાનું પુસ્તક.

આવૃત્તિ બીજી.

રચનાર

મીં દીનશાહ એદલજી સંજ્ઞા

માલિક

સંજ્ઞા મ્યુઝીક ક્લસ

કીંમત રૂ. ૧૫.

સને ૧૯૨૩.

આ પુસ્તક નં ૨૩૭, બજારગેટ આટ, કોટ, મુંબઈ
“નવરંગ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ”માં મીં અરદેશર
ખરશેદજી દશાઈએ છાપ્યું છે. અને મીં દીનશાહ
એદલજી સંજ્ઞાએ નેપોલ્લન બીલ્ડીંગ, બજારગેટ,
કોટ, મુંબઈ ઉપરના પોતાના “સંજ્ઞા મ્યુઝીક
ક્લસ”માંથી પ્રગટ કર્યું છે.

બે બોલ.

—:૦:—

સંગીતનાં શોખીન મેહરબાનો,

આજથી ત્રણ વરસની વાત ઉપર “સંજાણા સંગીત સંગ્રહ” નામનો ખાસ કરીને પારસી કુટુંબોનાં હાથમાં વીશવાસથી મુકી શકાય એવો નીતિ ભક્તી અને બોધદાયક ગાયણોનોજ ખાસ સંભાળથી ચુટેલાં ત્રણસો ગાયણોનો એક સંગ્રહ મેં પ્રવરતાવ્યો હતો. જે સંગીતનાં શોખીન મેહરબાનોની એકામતી પસંદગી પામ્યો હતો, તે એટલા ઉપરથીજ જોઈ લેવાશે કે તે બહાર પડ્યા પછીથીના થોડાજ માસોમાં તેની તમામ નકલો અપી ગઈ હતી અને સંગીતના શોખીનો તરફથી એ સંગ્રહ માટેની ઉપરાસાપરી ચાલુ માંગણીઓ થતીજ રહી હતી.

અને તેથી કેટલાક મારા ખેરખાહ મેહરબાનોનાં આગ્રહને માન આપી મજકુર સંગ્રહ બીજી મરતબા છપાવવાની મેં હામ લીધી છે. વળી એ નવી આવૃત્તીમાં એકસો સુંદર નવાં ગાયણોનો ધરખમ વધારો કર્યો છે તેમજ આગળા ગાયણોમાં પણ મોટો ફેરફાર કરી તેને વધુ આકર્ષક બનાવવાનો બની શકતો પ્રયત્ન કર્યો છે તેમજ કેટલાક મેહરબાનોની અરજને માન આપી જુના અને પ્રખ્યાત નાટકોનાં તેટલાંજ પ્રખ્યાત અને ઘેર ઘેર ગવાતાં માનીતાં ગાયણો ખાસ આમેજ કર્યાં છે. આ મારી બીજી આવૃત્તીને પણ પેહલેનાં જેટલોજ ટેકો મળશે તો મારો શ્રમ હું સફલ થયલો લેખીશ. આ પુસ્તક માટે જે મેહરબાન ગ્રહાકોએ પોતાનાં મુખારક નામો આગમચથી મોંઘાવી મને ઉત્તેજન આપ્યું છે તેઓનો અને જે ધંધાદારી વર્ગે પોતાના સહાસીક ધંધાની જાહેર ખબર ચોપડીમાં આપી મને સહાય થયા છે તેઓનો હું આભાર માનું છું.

લા૦ સેવક,

દીનશાહ એદલજી સંજાણા.

તા૦ ૧-૧૨-૨૩.

સાંકળ્યું.

ગાયન.

નંબર.

ગાયન.

નંબર.

ક

કર વાદ ખુદાકી ...	૧૨૨
કહે રહા હએ ...	૬૬
કયા પુછતે હો ...	૭૩
કયસે કે ધર ...	૮૨
કનઘયાં મોસે ...	૯૮
કર હરીકો બજન ...	૧૨૮
કરસે સીંગાર ચનર ...	૧૨૧
કરમ તેરી કલા ...	૧૩૨
કયા હમસે પીયા ...	૧૩૪
કયસે હમરી ...	૩૭૮
કયુ પસ્ત હો રહે ...	૧૬૧
કયુ તેરી રેહમત ...	૧૭૮
કહુ કહાસે શરમકી ...	૧૯૬
કયા કરે ભરોસા ...	૨૨૧
કયએ ધર મએ ...	૨૩૭
કરમ કર મેરે હાલ ...	૨૪૧
કયા સોહાએ રંગે ...	૨૫૦
કરી હમ પાલન ...	૨૯૬
કર કર પરવર ...	૩૩૩
કથુ શાસ્ત્ર ...	૨૮૭
કર ગોર ગર હએ ...	૩૭૭
કહી ભુલી ગયા ...	૩૭૬
કાયા માયા કોષકા ...	૧૮૦
કાના બેગી આવોરે ...	૧૮૮
કાકા વકતલેન ...	૩૨૧
કાનુકા તારી કામલુ ...	૩૯૫
કાંધ લાવો પાપી ...	૩૭૧
કાના કાહે બચન ...	૩૭૯
કીયા જસને ...	૧૨૭
કીસ કદરમે જો ...	૧૪૯
કીસી પરદેશીસે ...	૧૭૧
કીરદીગાર ઉસ્તવાર ...	૨૬૨

ક

કીરદીગાર તેરે ...	૨૬૫
કુફરતની બલીહારી ...	૩૫૩
કુફરત રહેમનકા ...	૨૬૩
કુફરતની આ રચના ...	૨૯૨
કાણુ ખયર લે ...	૧૦૯
કામ તેરે કામ ન ...	૧૯૧
કામ રમકી મરજી ...	૨૫૬
કાંધ મમજવો ...	૨૮૧
ખ	
ખલકને ફલકનો ...	૩૦
ખલકના હએ ખુદા ...	૩૩
ખરે તારે ખુદાતાલા ...	૨૯૯
ખરી તે નારી ...	૩૦૪
ખુશીસે કાટલે ...	૪૯
ખુદા જાણે કે એ ...	૫૬
ખુદા જાણે કે ...	૬૦
ખુદી કી પરસતી ...	૮૬
ખુદા યા સર પર ...	૨૧૨
ખુશ રહેા ખુશ ...	૨૫૪
ખુદ હાથોથી જો ...	૩૩૪
ખુદાયા રહેમત ...	૩૫૬
ખુને જીગરકા પીતી ...	૩૬૫
ખેલ હોરીમે ...	૧૦૧
ગ	
ગરીબો પર દયા ...	૩૬૪
ગરીબોકાબી કોધ ...	૧૩૦
ગરીબી તુ હએ ...	૨૬૯
ગાવત રાગ હમીર ...	૩૧
ગાંધ બજન હર ...	૩૯
ગુર ચરન શરણુ ...	૭૫
ગુણવતી તે નારી ...	૨૮
ગુર બીન કયસે ...	૬૯

ગાયન.	નંબર.	ગાયન.	નંબર.
ગ		જ	
ગુરૂ ખીન કેણુ ...	૯૦	જગો જગો ...	૧૮૧
ગુનરો નવું વરસ ...	૧૦૩	જનો જગર ...	૩૨૪
ગુન ભરી ધુન ...	૨૪૪	જનો જગર ...	૩૦૭
ગોરા સુરા હમદોનો ...	૪૮	જાઓ વાહવાને ...	૩૬૭
ગોવીંદ ગુણ ગાવારે ...	૩૮૧	જીતે પએદા કીઆ ...	૫૨
ધર રાખુ જેની ...	૩૫૪	જીસે દેખો ...	૧૭૦
ચ		જીન્દગી કહેને હએ ...	૨૨૦
ચલના હોગા જરૂર ...	૧૦	જુહી દેખત હએ ...	૪
ચતરંગ રસ સો ...	૨૯	જુહી જગ માયા ...	૯૯
ચક્ષા જરે ખેદદી ...	૨૦૧	જુગારીનો સદા ...	૩૧૭
ચલતી ચપલા ...	૨૦૬	જુદમ કરના છોર ...	૧૦૮
ચકમાં ચલતા ...	૨૪૯	જુગ જુગ જીવો ...	૩૯૭
ચમતકાર તારી ...	૩૬૦	જુઓ આખ ...	૧૫૭
ચહાતે હએ ...	૮૪	જંતે તેરે ખુશરગોને ...	૧૬૩
ચલો સાહેલી ...	૩૮૧	જો પીઆ આખતા ...	૨૨૫
ચાહા રાખી ...	૩૦૬	જોઇ જગત જોઇ ...	૩૦૯
છ		જો કરમ કરીમે ...	૩૧૫
છાડો છાડોજી ...	૨૪૮	જો તું ગુન ...	૨૫૫
છે બંદગીમા મુખ ...	૧૩૯	અમક ચમક તુ ...	૩૫૦
છે સદા સમય ...	૨૧૨	ત	
છે અજબ એ ...	૩૩૯	તમે સુખમાં સદા ...	૮
છપએ અમે ...	૮૧	તજી જોણે ખુદા ...	૨૫
જ		તખત ઉપર બેઠકે ...	૪૪
જગમે ખાતર નહી ...	૧૧૬	તદપતે કિન્દે ...	૧૪૫
જગ સમજાઇ ઇસ ...	૬	તપ કરના અખ ...	૧૬૧૭
જનમના લખ ...	૧૯	તારી કુદરતની ...	૧૫૮
જરા તો સોચ ...	૨૧	તાના દેરે તાના ...	૩૪
જનમો ગયા ...	૪૬	તુમારે દુરન સે ...	૧૪૧
જલ થલમે તોહે ...	૨૦૨	તુમે એ કયા પડી ...	૨૭૪
જ્યુ મૃગકે મન ...	૧૮૬	તુહી જગતકા ...	૧૭૩
જગવાલી તે હારી ...	૨૦૮	તુંમે દુંગા મએ ...	૨૧૧
જય જય ઇંદ્રાસન ...	૨૩૨	તુ કરીમ તુ રહીમ ...	૨૨૯
જલ ગયા ચયન ...	૩૩૨	તેરા નર સખમે ...	૧૧૮
જ્યારે આકલપર ...	૩૧૮	તોરી પ્રેમકી ...	૧૯૩
જગમાં લગન સમ ...	૨૯૮	તોરી મનકી કહુ ...	૨૧૭
જગમાં ગુમાઓ ...	૩૪૪	થ	
જગ અએ નીંદસે ...	૧૬૨	થવાનું ન થવાનું ...	૪૫

ગાયન. નંબર.

થ		
થઇ પ્રેમ વશ	...	૩૯૪
દ		
દર પર પદા	...	૧૪૦
દગ મગ દોલે	...	૧૯૦
દર દર દીલખર	...	૨૧૯
દાદાર દાવર	...	૬૮
દાદાર ઓ દાવર	...	૭૨
દાવર દાદાર કાદીર	...	૨૧૩
દાવર તેરો નામ	...	૨૫૮
દાસ પરે દયા	...	૩૯૨
દીલા ગાફીલ નહો	...	૨૪
દીન કે દયાલ	...	૭૧
દીલથી ગાયુ	...	૭૬
દીનાનાથ મોહો	...	૨૦૫
દીલે નાદાન કો	...	૨૦૯
દીલખતી મેરે	...	૨૧૦
દીલ ગાર આ	...	૨૧૭
દીલ માર મને	...	૩૭૩
દીલ હમને સનમ	...	૧૫૬
દીન હમે વહી	...	૨૯૦
દીલ તો સકા	...	૩૩૮
દીલકો સંભાલીએ	...	૨૩૧
દુનીયાં એક	...	૧૩૮
દુનીયાંમાં બર	...	૫૫
દુનીયાંમે જો	...	૧૬૯
દુનીયાં સારી છે	...	૩૨૨
દુખમાં તારે તુ	...	૨૯૪
દેખુંગી પ્યારે	...	૨૦૦
દેખવ થકી જો	...	૨૮૦
દોહી ધડીકી	...	૧૦૫

ધ

ધીમા ધીમા ચાલો	...	૩૮૬
ધુન અપની	...	૭૮

ન

ન છોડો તુમ	...	૨
નથી જગતમાં	...	૧૫
નજર બદલો	...	૫૦

ગાયન નંબર.

ન

નર તનકો પાકે	...	૭૯
નજીમી જોશી	...	૧૧૦
ન જુલે ઇતસાન	...	૧૬૦
નજરીઆં મીલાએ	...	૨૬૮
નાદ સમુદ્રકો	...	૩૮
નાર જાકી	...	૧૯૭
ન એ છુમ છુમ	...	૨૧૫
નાખી મને પ્રેમની	...	૩૨૫
નીત બજાએ આ	...	૪૧
નીંદા મત કરના	...	૪૩
નીત કિંક સુમરન	...	૯૨
નીતી તણી તણ	...	૩૬૬
નેકા કરલે એ	...	૨૩
નેગેદારે જમા	...	૧૭૪
નેકા ના છોડ	...	૩૧૦
નાદ નાદ ચરાએ	...	૮૭

પ

પ્યારી પ્યારી હારે	...	૬૯૮
પ્યારા નામ	...	૨૨૨
પ્યારા હમારા તુ	...	૨૪૦
પ્યારા તારા	...	૩૧૪
પ્યારા પદસા	...	૩૪૯
પરસ્તી કે કાખીલ	...	૧૮
પ્રભુકો સુમર	...	૧૩૬
પ્રભુ તેરી દયા	...	૮૦
પતી તણુ જોડલું	...	૨૮૯
પરદેશી સંઘયાં	...	૨૬૦
પ્રાણુ કંઈ સંદેશા	...	૨૮૩
પામે જીગર	...	૨૯૭
પાપી બદકાર	...	૩૫૨
પીયુકે ચીત્ર બન	...	૪૭
પીયા તોરી	...	૧૬૬
પીયુ મીલનકી	...	૨૧૮
પ્રેમ તત્ત્વ સતા	...	૧૮૯
પેહરી ચોલી	...	૩૮૪
પોહોચો શરોસ	...	૭૭

ગાયન.	નંબર.
કે	
ફરીઆદ કરે ...	૧૪૮
ખ	
બની શકે તો ...	૯
બચાવ હરદમ તું ...	૩૭
બહુ ગુન કામ ...	૫૯
બશરકો ચાહીએ ...	૧૫૯
બદ કીસમતીસે ...	૨૨૩
બાવરી બાવરી ...	૧૮૪
બીનતી હમારી ...	૨૬
બીન યાર ...	૨૪૫
બુલ બુલ ભમે ...	૩૪૩
ભ	
બલાઈ કર ચમે ...	૧૨
બજ મુખસે દીન ...	૨૦
બજ બજ મતુ ...	૬૫
બજએ તારૂ નામ ...	૭૪
બજ મન રામ ...	૧૩૧
બલા નહી ...	૨૩૩
બલે બહુ બાવથી ...	૩૧૩
બલી ભક્તી ...	૩૬૧
ભાગ્યે જે લખાયું ...	૨૭૫
ભાઇ ભાગ્યની ...	૨૭૯
ભુલ જન સ્વભાવ ...	૨૮૫
મે	
મય તુંમારી ...	૧૩૭
મન મત કર ...	૧૭
મટીમે મીલ જના ...	૮૫
મકદુમ અલી ...	૧૦૬
મને આવે છે ...	૩૭૪
મને બોલીને ...	૨૭૩
મન કોનસી રાહ ...	૨૯૫
મને સ્થાય કરશે ...	૩૯૦
મને પ્રીત તારી ...	૩૨૮
મદદ યગદ ...	૩૪૦
મન મન મનમા ...	૩૪૭
મદભરી જીવાંતી ...	૩૬૯
મએ ચંચલ ...	૩૮૦

ગાયન.	નંબર.
મ	
મન માયાના ...	૩૯૧
મઓલા રહેમતકી ...	૧૬૪
મતલબકે બંદે ...	૧૭૫
મન મીતકા જીતલે ...	૧૯૨
મર મનકી ...	૧૯૪
મન ધીર ધરો ...	૨૦૭
મય ખાઝ ખાઝ ...	૨૨૬
મન પરદેશી છાંડ ...	૨૨૭
મય હું હજારો ...	૨૪૨
માન મનાવે મેરી ...	૮૩
મારા અહુરાની ...	૧૧૩
માનવ નવ ગુમાવ ...	૩૨૦
માનો પરીન જરા ...	૩૦૩
માનો માનોને ...	૩૬૮
મારા તનમા ...	૩૮૨
મીઠી તારી સુરત ...	૩૫૯
મુજે તુમ દેખકર ...	૧૧૭
મુરખ નાર કપુલે ...	૩૫૭
મેરો મન લે ગયો ...	૬૧
મેહરકી નજર ...	૧૨૯
મેહારે બન ધન ...	૯૫
મેલન હર પ્રીય ...	૧૩૫
મેરો મન લાગોજી ...	૧૦૬
મેરે ગુલશનકા ...	૨૩૫
મેરી લાજ શરમ ...	૧
મેહબત ગયરોસે ...	૨૨
મેહબત અજબ ...	૩૭૨
મોકલ્યા સંદેશા ...	૩૫૧
ચ	
ચહી દીન હએ ...	૨૯૧
ચાદ ખુદાની તું ...	૧૩
યા પછતન બચાના ...	૧૨૦
યા રખ હાલ ...	૨૫૩
યુ યુદમ કર ન ...	૧૮૩
ર	
રખસે મીલા રહો ...	૫૧
રખ નામ ધરી ...	૬૩

ગાયન.	નંબર.	
૨		
રચા પ્રજ્ઞ તુંને	.. ૧૧૧	
રહે નારીના	... ૩૨૯	
રાત એક સપના	... ૨૩૪	
રાજન્દર રીમ જીમ	... ૨૫૧	
રામ બરોસો	... ૧૨૬	
૬		
લગા હય દીલ	... ૪૦	
લગાયા મએને જો	... ૧૪૪	
લઈ નામ ખુદા	... ૩૦૧	
લલકારો રસાલા	... ૩૩૭	
લાજ શરમ રખલે	... ૨૩૦	
લો કુતળની	... ૨૬૭	
૫		
વાહાલા ઓ	... ૩૫૫	
વારે લાલા મોહન	... ૩૮૮	
વારી જાવુરે	... ૨૨૮	
વીટીય ચારો મારી	... ૩૧૬	
વીસરી ગયા શુ	... ૨૮૪	
૨		
સદા સંપમાં	... ૩	
સ્ત્રીની કેલવણી	... ૫૪	
સમય જળ આવે	... ૬૨	
સખી કોઈ જાવો	... ૬૭	
સમજ મનરે કોઈ	... ૧૨૪	
સમાજી ખુદ	... ૧૫૪	
સમજત મન તું	... ૧૩૩	
શરણ પડી હું	... ૧૧૫	
સખી સાંવરો	... ૧૬૫	
સખીઓ લઈ	... ૩૭૫	
રયામ ઝુલે	... ૩૩૦	
સદ ખુદા કરી	... ૨૮૬	
સરતાજ કરમ	... ૩૩૬	
શરમા જીવડા તું	... ૩૬૨	
સજની પ્રીત	... ૩૪૨	
સખી સ્વપન	... ૩૮૯	
સાંવરી સુરત જળ	... ૮૯	
શામ પ્યારા હમારે	... ૧૮૭	

ગાયન.	નંબર.	
૨		
સાંવલ બાંકરે	... ૧૯૯	
શાહે વાલા તું	... ૨૪૬	
સાચા જીગર પર	... ૩૨૩	
સીકત હરદમ ગાવુ	... ૧૪	
સીતમ સે બાઝ	... ૮૮	
શુભ વેલ ખીતી	... ૫	
સુખ જનક નામ	... ૧૧	
સુનો તુંમ ચાર	... ૧૬	
સુનરે મન મુંરખ	... ૧૫૫	
સુનો તુમ ગયરોસે	... ૧૪૩	
સુન પ્યારી	... ૨૨૪	
સુંદર સામલીઆ	... ૩૯૩	
સોચ સમજ	... ૭	
સોખત સજનકી	... ૩૫	
સોહત રાગ	... ૫૮	
સૌ ગાવો મલી	... ૩૬	
સૌ પૈસાનો બહાર	... ૩૬૩	
સંસાર વામે કોઈ	... ૨૫૯	
સંસારમા જો	... ૩૦૦	
શ્રી રામચંદ્ર	... ૩૭૦	
૬		
હય બાહારે બાગ	... ૧૪૭	
હમારી દીલ લગી	... ૨૭	
હર હરકો હરમે	... ૯૬	
હઠ છોડ સખી	... ૯૧	
હમ બે કસોકા	... ૧૪૬	
હર વકત તેરી	... ૧૭૨	
હમ વારીઆં ખાહી	... ૧૯૫	
હક નામ મુંબારક	... ૨૯૩	
હઠીલું માર મન	... ૩૩૫	
હાથ જોડુ તારા	... ૯૩	
હારે ગોરી ચાલો	... ૨૦૩	
હારે સઘયાં પડુ	... ૨૬૧	
હુરન તેરા અએ	... ૧૫૨	
હું તો ઘેલી ઘેલી	... ૩૧૨	
હું તો ગામરેની	... ૩૪૫	
હે બાજે ઝનનન	... ૫૩	

ગાયન.	નંબર.	ગાયન.	નંબર.
હ		અ	
હે હે મન તું ...	૨૧૬	અએ જગધર ...	૭૪૬
હે સજના રહે ...	૩૨૬	અરમાન દીક્ષનો ...	૩૫૮
હેતવંતા પીતા ...	૩૪૮	અરે કોઇ આવો ...	૩૮૫
હો ન દીક્ષારામ ...	૨૩૬	આજ મએ લડંગી ...	૧૦૭
હોશર્યા સીતમ ...	૨૫૭	આજ શામ ...	૧૨૩
અ		આએ આએ શામ ...	૨૦૪
અએ ખુદા રખકે ...	૩૨	આજ કાલના ...	૩૪૬
અરે આંચો હતો ...	૫૭	આંખો ખોલી ...	૩૮૩
અઅ તો મોહે ...	૬૪	અજ તોરા સધયાં ...	૨૧૪
અક્ષમેલી સાહેલી ...	૭૦	આગ તન મન ...	૨૬૬
અઅ હોને લગો ...	૯૪	આંખો પરે ...	૨૭૬
અઅ તો સાચો ...	૧૦૦	આદમ કયુ ...	૨૪૩
અરે મન સોચ ...	૧૦૨	આ દુનીઆં છે ...	૨૭૧
અગર હમ બાગ્યાં ...	૧૦૪	આશા મારી છે ...	૩૦૨
અઅ તુમ કય ...	૧૧૨	આ જગતમાં ...	૩૦૫
અનહદ રચના ...	૧૧૯	આશાએતી દુનીઆ ...	૩૦૮
અરે મન સમજ ...	૧૨૫	ઇલાજે દર્દે દીલ ...	૧૪૨
અગર યુદી દીક્ષકો ...	૧૫૦	ઇલાહી ઝીકમે ...	૪૨
અદમસે કીસ લીયે ...	૧૫૧	ઇસ દુનીઆંમે ...	૧૮૫
અએ દર્દે દીલ ...	૧૫૩	ઉમાપતી નમુ નમુ ...	૨૩૮
અએ મઓલા ...	૧૬૮	ઉભરાએ હરખ ...	૩૨૭
અરે તું પવન કે ...	૧૭૯	એ કમર પતલી ...	૨૬૪
અબી હય બોલી ...	૧૮૨	એ સફરકા જમાના ...	૧૭૭
અરે નાદાન અરે ...	૨૩૯	એ તન જોયન ...	૯૭
અએસા ન ...	૨૭૦	એએએ રંગી ...	૨૫૨
અઅસ હયરાન ...	૨૭૮	એ આવો આવો ...	૩૯૬
અમી ભરીઆં ...	૨૮૨	ઓ દાવર ગેળી ...	૧૧૪
અરે ઓ અઅલાનો ...	૩૧૯	ઓ ફકીરી ઓ ...	૨૪૭
અરે દુનીઆંમાં ...	૩૧૧	ઓ નાદાન તાર ...	૩૧૩
અદમસે કીસ ...	૧૫૧	અંધો જાએ ...	૨૮૬

ઉસ્તાદી અને ભકિત નીતીના ચુટી ઠાઢેલાં ગાયણુ.

ગાયન ૧ બું.

રાગ-કલ્યાણ.

મોરી લાજ શરમ રખલે બુગમે
પાક જાત પરવર હીગાર—મોરી
પચેદા કીચેહી લાજ તુમ હીકુ
તું દાતા મચે બંદા હુચે તેરા—મોરી
ગાચે બજાચે રીઝાચે પ્રભુકુ
રાગ કલ્યાણુ સરસ સમજાયો
સપ્ત સુર ચોર તીન ગ્રામતી
તું દાતા મચે બંદા હુચે તેરા—મોરી

ગાયન ૨ બું'.

રાગ-પાહાડી-કવ્વાલી.

ન છેડો તુમ ધરમકો-ચાહે જાન તનસે નીકળે
સચ્ચા સુખુન હો લેકીન-શીરી દહનસે નીકળે
હર વક્ત મોત સરપે-ચલ લેલે તોસા લાઇ
ભકતી વીનાયકકી કરલે-જીતની ઇસ તનસે નીકળે
ચુનલો કરમ ધરમકો બહારે જવાનીમે ગુલ
નહીતો ખેઝામે રોરો-બુલ બુલ ચમનસે નીકળે
દયા ધરમ કરલો-નહીતો સમજલો અઝીઝ
સીકંદર કે હાથ દોનો-ખાલી કફનસે નીકળે

ગાયન ૩ જું.

રાગ—ભેરવી.

સદા સંપન્ના સુવાસ કરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
નીતીની રાહે કદમ ભરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
કોડીએ બલતી જોત જીવો દીએ ઉજાસ ચોપાસ
તખતે જોઠો સગપણ તજે નહી નીચ ખવાસ
દક્ષ હોજો તે એક તરફી સદા પામજોજ સુખ ખરફી
સખીનો સાગર તરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો
અભણ મનસે જ્ઞાન શુ ખડતુ પીપલ પાન
અન્નાડી મન ધર્મ શુ વાદલી મેઘ સમાન
ચુતી લેજો સદા નેક ખીજ થોકર મારો હોએ લાખની ચીજ
ખુદાના નામ પર મરજો તમો જરથોસ્તી નરનારો

ગાયન ૪ થું.

રાગ ભેરવી.

જીડી દેખત હુએ પ્રીત જગતમે જીડી દેખત હુએ પ્રીત
અપને સુખકો સખ જગ રોવે, કયા દારા કયા મીત
મેરો મેરો સખહી કહત હુએ, હેતસે બાંધે પ્રીત
અંત કાલ કોઈ સંગ ન આવે, એહી અચરત હુએ રીત
મન મુર્ખ તું અજહુન સમજત, ગાવો હરીકે ગીત

ગાયન ૫ મું.

રાગ—માંડ.

શુભ વેલ ખીતી જાત હુએ ભજીલે રખને
અચ્છે દીન નીકલ જાત હુએ ભજીલે રખને
પ્યારે તું પ્રભુ ભજનમે દેર ન કુચ્છ લગાએ
કયા જાને ઇસ દેરમે સ્વાસ રહે કે જાએ—ભજીલે
આજ કહે મએ કલ ભજુ કલ કહે ફીર કલ
આજ કલ કરત કરતહી અવસર જાત ચલ—ભજીલે

ગાયન ૬ ઠું.

રાગ-જ'ગલો પીલુ કવ્વાલી.

જરા સમજો ઈસ દુનીયાકો મુસાફીર સખકો જાના હયો
લગાલો ઈસ્ક અલ્લાહસે લગા બુરા જમાના હયો
સર પર બોજ ભારી હયો તુજે મંજીલકો જાના હયો
ખરચ કુચ પાસ રખ લેનાં તુજે વાંહકા ખુશાના હયો
અયો માલી ચમન ખાલી લગાવે કુલોકી ડાલી
ચમનકો કુલોસે ભરદે વાડુ કયા કયા નજરા હયો
પલકુ ચારથે પાચે ફીરેસ્તો લેનેકો આયો
સમાલકે તુમ ચલો ચારો ખુદાકો મોહ બતાના હયો
કહાં નદી કહાં નાલા કહાં સમુદ્ર ફીનારા હયો
કહાં રસ્તમ કહાં સોરાખ કાફનકા કહાં ખજના હયો

ગાયન ૭ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

સોચ સમજ નાદાન પ્યારે
આશક હોકે રોના ક્યારે
જસ નગરીમે દયા ધરમ નહી
ઉસ નગરીમે રેહના ક્યારે
કહત કખીરા સુન ભાઈ સાધુ
શીશ દીએ ફીર રોના ક્યારે

ગાયન ૮ મું.

રાગ ભેરવી.

તમે સુખમાં સદા રહેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
દુખીની દાદ હમેશ લેજો અરે ઓ દીલસોજો પ્યારાં
તોખમ તજે ન તોખમી નેક તજે ના ખવાસ
ભાંગો પથુ કુવો જુઓ ખુજવે સૌની પ્યાસ
દક્ષ હોજો બલાઓ સઉ સક્ષ સુખનાં ગરાઓ બહુ

તમારે આંગણે વેડળે, અરે ઓ દીલસોળે પ્યારા
પાંખી સુખ સહ જહાંનનાં જીવે ધણાજ સાલ
રાજ કરી ખુદાયને રહેજે સદા ખુશાલ
ફીરોજ આ દુવા સારી ખરાં દીલની અરે માહુરી
સફલ પરવર કરી દેજે અરે ઓ દીલસોળે પ્યારાં

ગાયન ૯ મું.

રાગ-પહાડી કવ્વાલી.

બન શકે તો નેકી કરનાં આખેર તો હચે મરનાં
અએસી કરણી કર લે પ્યારે ફીર ન ચોરયાસીમે ફીરનાં
ધન જોબનકે પુર જોશમે—ઇતના નહી ઉછળના
દો દીનકી હચે હસમત સારી સાહેબસે કછુ ડરના
બાન બુઝકે રાહે બદીમે—પ્યારે કામ ન ધરનાં
લજે ખુદા ઓર અલ્લાહ રામકો—લવસાગર હચે તરનાં

ગાયન ૧૦ મું.

રાગ-આસાવરી.

ચલનાં હોગા જરૂર એક દીન ચલના હોગા જરૂર
લછમન રામ અમર જે હોતે રહેતે કબરસો દુર
સોહી જગમે રહેન ન પાએ સમજ દેખ નર કુર
રાવન કુંભ કરન બદે જોધે કેહત હોતે હમ સુર
કઠીન મોતસે વોહીન બંચે મીલ ગચે માતી ધુર
જમશેદ ફરેદુન મહમદ ઇસા ઓર રાજ ધર્મ કે સુર
ગચે જગત કે મેહુમાં હોકે દેવી દેવતા હુર
પીર મરે પએગમખર મર ગચે મરે આંદ ઓર સુર
કહે કબીર લકતી કબ કરનાં થાડો કાલ હજુર

ગાયન ૧૧ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

સુખ જનક નામ છે તારું
ઓ કીરતાર અરે ઓ અહુરા
અજબ અરે અણકારું તારું
આશ્તમાં પણ હીંમત આપે
છે સહ દુખનો દારું
પરવર તું નેક હીદાયત બક્ષી હમને
નીત્ય હમારૂં સારું—સુખ

ગાયન ૧૨ મું.

રાગ—પાહાડી.

ભલાઈ કર ચલો જગમે-તુમારાબી ભલા હોગા
નેકો બદ કીયા જયસા-કે વયસા ફળ સદા હોગા
સતાતે હો ગરીબોકો-નખાતે ખોડ માલીકકા
કલી કોઈ જુદમગર દેખા-કુલા ચોર વોડ કુલા હોગા
ખુદાકે હમે સભીબંદે-બનો મત ખુનકે ખ્યાસે
છુરી જલાદકે નીચે-તુમારા ખુદ ગલા હોગા
સમજકર જન અપનીસી-દુખાવો મત કીસીકા દીલ
જલાવેગા તુમે બેશક-જો ખુદ તુમસે જલા હોગા
કુરાયઝ અપનીકો હરદમ-અદા કરતે રહો કુચોરન
મઝા હુવસોમે પાને હો-વોહી એક દીન બલા હોગા

ગાયન ૧૩ મું.

રાગ-દરબારી કાહાનરો.

યાદ ખુદાની તું કર લે ભાઈ
તે છે જગતનો પાલનહાર-યાદ
ફલ તેનાં તું મીઠાં ચાખે-સદા ખુશાલને સુખમાં રાખે
બજે જો તું તે રખને-યાદ.

નેકીની છે ફતેહ હ મેશ-સદા દીલમાં ધરજે એજ
લકતી તેની કરશે તો-અમર સુખ પામશે દરેક

ગાયન ૧૪ મું.

રાગ-ઝીઝાટી.

સીકત હરદમ ગાલું ભારી ઓ પરવર હું તાહારીરે
આસમાન ફાંની જમીન તુફાની ચાર દીનની જવાનીરે
બક્ષી મુજને રૂડી કરણી દુખોને દે નીવારીરે
બદકારો કાંઈ મળહ કરેને નેકો સહે હારમારીરે
પણ આખર તે રબદરખારમાં નેકોની સરહારીરે

ગાયન ૧૫ મું.

રાગ-ભેરવી.

નથી જગતમાં સાથી સંબંધી વીના રહો વનનાથ
શું ફેકટ ફાંફાં મારે મુરખનાં મલે આલથી ભાત
કમલ પત્ર પર જળ ખીંદુને સુકાતાં શીવાર
શ્રાવણની જળ ભરી વાહળીઓ વીખરાતાં શીવાર
પનથી સેજ પામી ગયો નાવ નગર મો જાર
સોદાગર સમજી જઈ કરો પુણ્ય વએપાર

ગાયન ૧૬ મું.

રાગ-દેશ હુંમરી.

સુનો તુમ ચાર પરદેશી બચન કયેસે નીલાવોગે
નદીઆં જોરસે બેહતી ખવધ્યાં સુજ નહી પડતી,
પોકાડૂ આપને હેમદકુલગા દેઓ પાર મોરી નઈઆ-સુનો.
બાલપન બેલગે ખોયા જીવાંની નીંદલર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા નખીજ આસરા તેરા-સુનો.

ગાયન ૧૭ મું.

રાગ-ભેરવી.

મન મત કર મેરા મેરા-તન ધનખી કડાં તેરા
તુંતો માયાસે હયે ઘેરા કર જન્મ સફલકા ફેરા
મેહલ બનાયા વેહલ બનાયા છત્ર પલંગ પર સોયા
થોડી દીનકી કુચ્છ સફરમે મલમલ કાયા ધોયા
તીન દીનકી એ દુનીઆ હયે માયા કીસે ભેડી
અયે દીલબન તું મુસાફીર હયે રહી અબ મંજલ થોડી

ગાયન ૧૮ મું.

રાગ-માલકોશ.

પરસતીકે કાખીલ તુ હયે કરીમ,
કે હયે જાત તેરી શુકુરો રહીમ,
સબોંકા તુહી દીનો ઇમાન હયે,
એ તન હયે તેરા ઓર તુહી જાન હયે.
કીસીસે નખર આવે કુછ કામે જાન,
જો તુ મેહેરખાંન હોતો કુલ મેહેરખાંન.
તુ હયે માલીકે મુલક દુન્યા હો દીન,
હયે કબજેમે તેરે જમાને જમીન,
હો આલમમે તેરા નહી હયે શરીક,
તેરી જાત હયે વાદહુલા શરીક.

ગાયન ૧૯ મું.

રાગ-ભેરવી.

જનમના લેખ લખેલા હોય મીટાવી તે શકે નહીં કોય,
કરમના ભેદ છુપેલા હોય બતાવી તે શકે નહીં કોય.
ખુદાની નેક ખુબીને શું પીછાણે માનવી ઓ તું,
કરે છે જે બધુ પ્રભુ જણાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ.

ધીરજથી જો સમજશે સાર, ખુદાના ખેલનો નહીં પાર
ફરે છે કાંય દીવસને રાત, દેખાડી તે શકે નહીં કોય—જનમ.
હરીનો સાથ જેને કરીઓ કહે “હારાં” તે ભવતર્યો,
થવાનું જે હશે તે થાય થોભાવી તે શકે નહીં કોય—જનમ.

ગાયન ૨૦ મું.

રાગ-સારંગ

ભજ મુખસે દીન દયાળરે, સખ જુઠા હયે સંસાર
કોઈ દીન આવેગા કાળરે, સખ જુઠા હયે સંસાર
મેરી મેરી મત કરરે, સુન મેરી એક બાન
માયાતો સંગ ના ભાઈ, સખ ગયે પસારે હાથરે-સખ.
ચાર દીનકી જીંદગી, રાગ રૂપ વો રંગ
જીતે કે સખ ચાર હયે, કોઈ મુવે ન જાવે સંગરે-સખ.
માતીમે મીલ જાએગા, કબહુ તેરો શરીર
બની શકેતો કરો કુચ્છ તુમ, વો દીનકી તદખીરરે-સખ.
રામ નામ તું ભજ મન પ્યારે, હમારી શીબામણ માન
ધર પ્રભુ । ધ્યાન બસ, તું જબલગ ઘટમે પ્રણરે-સખ.

ગાયન ૨૧ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

જરા તો સોચ અએ ગાફીલ, એ દમકા કયા ઠીકાણા હયે
નીકલ જખ એ ગયા તનસે, એ સખ અપના બીગાના હયે
મુશાફીર તું હયે ચોર દુનિયાં, સરા એ ભુલ તું મત ગાફીલ
સફર મુલકો અરમ આખેર, તું જે દરપેચ આના હયે
લગાતા હયે અબસ દઉલત પેદીતકો કયુ તું અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ્છ હરગીઝ, હયાં સખ છોડ જાના હયે
ન ભાઈ બહેન ન કોઈ હયે, ન કોઈ આસના અપનાં
બખુબી ગોર કર દેખો, તો મતલબકા જમાના હયે

ગાયન ૨૨ મું.

રાગ ગઝલ-ઠેકે કબ્લાલી.

મોહબત ગએરસે મેરી છુદાદો યા રસુલ અલ્લાહ
કદમ મે ધ્યાનકો મેરા લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
લગા તકીઆ ગુનાહોકા પડા દીન રાત સોતાહયે
મુજે તુમ ખવાબ ગફલતસે જગા દો યા રસુલ અલ્લાહ
પડા હું બીચ દરીઆમે ભમરમે ખાતા હું ચક્કર
કીનારા વો લગે મુજકો લગાદો યા રસુલ અલ્લાહ
અંધેરી કબ્રમે મુજકો અકેલા છોડ આવેગા
વહાંવો ફજલસે તેરી ઉભલા યા રસુલ અલ્લાહ
બદી કીસમત હમારી હયે ઉમીદ હમકો તુમારી હયે
ભરોસા દીન દુનીઆમે નીલાદો યા રસુલ અલ્લાહ
વસલકી પીડ ભારી હયે નેહાયત બેકસારી હયે
મુસાફીર હું બે મુકામે પોંહ્યાઝે યા રસુલ અલ્લાહ

ગાયન ૨૩ મું.

રાગ-કબ્લાલી.

નેકી કરલે એજહાનમે-સાથ તેરી આયગી,
નેકી આગે આયગી સાથ કુછન બયગી.
જગમે કયા તું લાયા થા-એર સાથ કયા લેબયગા,
ગુરૂ લકિત કરલે બંદે-સંકટ સબતલ બયગી.
દેખા કોઈ લાચારકો, દુઃખ ઉનકા મીતાયગા,
નાવ તેરી તરલે જગમે-સુખ સંપત પાયગી.

ગાયન ૨૪ મું.

રાગ-ભેરવી ગઝલ.

દીલા ગાફીલ નહો એકદમ, એ દુનીઆં છોડ બના હયે
બગીચે છોડ કર બના, જમીન અંદર સમાના હયે
બદન નાબુક કંચન જયસા, જો લે તે સેજ કુલોપે
હોએગા એક દીન મુરદા, બદન કીડોને ખાના હયે

ગફલતમે તું કયું સોયા, નહીં આરામ ઈસ જગમે
 મુસાફીર બે વતન હુએ તું, કહાં તેરા ઠીકાણા હુએ
 નજર કર દેખલે ખ્યારે, ન ખેશોમે કોઈ તેરા
 પેદર માદર જનો ફરજંદ, સખીકો છોડ જના હુએ
 ન લેલા હોએગા ખ્યારા, ન બેટા બેટી ચોર ખ્યારી
 ચાંહાં કરલે ધરમ નેકી, ખુદાકા નામ સચ્ચા હુએ

ગાયન ૨૫ મું.

રાગ-જ'ગલો પીલુ કંવાલી.

તજ જેણે ખુદા લકતી, ખુરો સંસાર તેનો છે
 ફરજ જેણે ન પીછાણી, ખુરો અવતાર તેનો છે
 ગણે ના રાવ રાયને, બની ખાલી અભીમાની
 કરજ માથે ચહડાવે જે, ખુરો વએપાર તેનો છે
 હજારો બોધ દે સઉને, બનીનીજ બગ ભગતકાજ
 તને ધોલો મને કાલો, ખુરો વહેવાર તેનો છે
 ગણી માહરૂં બધું માહરૂં, ભર્યું દીલ પુર ગરૂરીથી
 જગતનાં નાથનો નહીં ડર, ખુરો એતબાર તેનો છે
 કહે હયરત ભજ લે રખ, વીના લકતી નહીં ઇનસાન
 સુખે દુખે સદા જગમાં, ખરો આધાર તેનો છે

ગાયન ૨૬ મું.

આસાવરી—ત્રિતાલ.

બિનતી હમારી સુનો ગિરધારી,
 લકત જનનકે તુમ હિતકારી.—બિનતી.
 ત્રિબિધ તાપ મોહે સતવત ભારી,
 તુમ બિન કવન રહાય મુરારી.—બિનતી.

ગાયન ૨૭ મું.

રાગ ભેરવી-ગઝલ.

હમારી દીલ લગી રખસે-કિસીસે દીલ લગાવે કયા;
મરીઝે ઇસ્ક વ્હાં હોકે ખુનોંકે હ્યાં જગાવે કયા—હમારી.
દગલખાણ હુઈ યારો હકીકત કયા સુનાઉં મેં;
કિયા સખ બખ્ત મેરેને-કિસીકો હમ સત્તાવે કયા—હમારી.
હમારી લાસ દોજખમે-ઉઠાકે ફેંકના યારો;
સિદ્ધા મું રોજ કયામત પર ખુદાકો હમ બતાવે કયા—હમારી.
હિજરકે દર્દકી દાઝ-નહી મિલતી જહાંમે તો;
સિવાવો યાર દર્દો ગમ-કીસીકો હમ સુનાવે કયા—હમારી.

ગાયન ૨૮ મું.

રાગ-ધંત્રેણ.

ગુણવંતી તે નારી, જેની નીતી સારી
માતપીતાની નેક નજરમાં, લગે બહુ ખ્યારી
જગમાં રોશન જેનાં કામો બારી
સુખમય તેનો સંસાર, સંતોષી તે નેક નાર
રાજ કરે તે રાણીને ઘર, મનસુખ અપરંપાર
સુખ દુખનો સંસાર, સાગર ત તરનાર
નેક ખસલત નેક નાર ખરી, જગમાં જેનો જયકાર,
પ્રીત ભરી દીલદાર ખરી, જે જીતે પ્રીતનો હાર
ધન્ય છે ધન્ય છે નેકનાર, મહેર તે પર વરસાવજે કીરતાર
ભાંજે દુખો મોહતાજનાં, જશ પામી તે હરખાર
સુખ શાંતિ સદા ધામજો, નેક નારીને ઘર જામજો
જરથોસ્તી કેમની જાળવી જોમ, આશીશ રૂડા પામજો

ગાયન ૨૯ મું.

રાગ કલ્યાણ-ચતરંગ.

ચતરંગ રસ સો સુના વહી
તાલ સુરન કે ભેદ કઠીન અતી

રાગ તાલકો સમજ સોચ કર—ચતરંગ.
 ઉસતાદ ગુરુનકે પાએહી પુજે
 ધીમી કતધાને પાવહી—ચતરંગ.
 દરદર દીમ તનનન દાદી દુમ તનનન
 તનનન તનનન ગાવહી—ચતરંગ.
 ઉલટ સુલટ જખ લેદ સુરનકે
 સા રેગ મ પ ધ ની સા સા ની ધ પ મ ગ રે સા
 શ્રી વલ્લભ રસ સો સુનાવહી

ગાયન ૩૦ મું.

રાગ—જંગલો.

ખલકને ફલકનો સરજનહાર તું છે
 હસ્તી નીસ્તીનો અક્ષનહાર તું છે
 માહતાખ ખુરશેદ તારા સીતારા
 સઉને ગતીનો દેનાર તું છે—ખલકને.
 કરીમ તાહરી કુદરતનો નથી કાંઈ પાર
 રાજી રજખ સઉને દેનાર તું છે
 માંગીએ કર જોડી એ બાપ તુંજ અક્ષેસ
 કુલ દુન્યાનો પાલનહાર તું છે—ખલકને.

ગાયન ૩૧ મું.

રાગ—હમીર કલ્યાણ

ગાવત રાગ હમીર—ગુનીજન
 સંપુરણ સ્વર ઠાઠ બનાયો
 દોનો મધ્યમ લાગત સુર મધુર
 હરકત સખ જન ધીર—ગાવત.
 ધેવત વાદી રીસમવાદી
 આરોહનમે નઈસદ વરજત
 કામોદી કેદાર દીખાવત

ગાયન ૩૨ મું.

રાગ—ભેરવી-ગઝલ.

અએ ખુદા રખકે વફા સહી મએને પુરજફા
 દોસ્તો દુશમન હો ગયા જો કીર્ઝ ન કુચ્છ ખતા
 પનાહ રખ મુજપે પનાહ યા ઇલાહી જહાંપનાહ
 લેકીન તું તો હ'મીશાં રખતા હમપે નેગાહ
 ગર રૂકે કુલ આલમ મુજ સાથ તો કયા મુજે દરકાર
 ખેચાર રહુ મએ જો રૂઠે તું યાહી મએલા
 દુનીઆં દો દીનકી ફીર તો આના હએ તુંજ પાસ
 જખ ખાઝ કયું રહું મએ યાદસે તંરી ખુદા

ગાયન ૩૩ મું.

રાગ—કાલીંગડો.

ખલકનાં હએ ખુદા ખાવીદ, ન્યામત તાહરી ન્યારી છે
 કરીમ તાહરી કરામતમાં, ભલાનીજ ભેદ ભારી છે
 ખાકી અમ આદમો પાપી, તોજેશ તાહારી નથી કરતા
 આધીન તોય તુજ દાસોપે, નવાજેશ તાહારી ન્યારી છે
 ક્ષમા કુકર્મો કર અમના, દયાથી દાદગર દાવર
 આભાર ખેસુમાર કરનારો, હમારો તુજ વાલી છે
 મનશની નેક ગવશની નેક, કુનશનીથી કરી બક્ષેસ
 સફળ કર આ સફર ભવની, અરજ ખાલેસ હમારી છે

ગાયન ૩૪ મું.

રાગ—સારંગ તીલાનો.

તાના દેરે તાના દેરે તાના તદરે દાની
 ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
 તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના.
 ઓ દાની ઓ દાની તાદાની તાદાની
 નાદીર દીર તુમ દીર દીર તનુમ તદરે દાની
 તનુમ તનન તનુમ તનન—તાના

ગાયન ૩૫ મું.

રાગ—ઝાંડ.

સોખત સજનકી કરનાં

કપટી લોગનસે ડરનાં ભલા ઈસ જગમે
સોખત કરીએ અએસોકીકે, અગમ બતાવે બાલ
સોખત કરીએ ગદ્ધોકી તો, ફીર ફીર મારે લાત—ભલા.
સોખત કરીએ અએસોકીકે, જયસા તંતન ખાર
આપ જલે પર આખરી વો, ભાંગ્યા આંધે હાર—ભલા.
સોખત કરીએ અએસોકીકે, જયસો શીશકો બાલ
કટે કટાવે તોખી અપનો, કળી ન છોડે ખ્યાલ—ભલા.
હંસકી સોખત જુઠ હએ કે, ઓર સરોવર જાએ
સાચી સોખત મીનકી જો, જલકે સાથ સુકાએ—ભલા.

ગાયન ૩૬ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

સૌ ગાવો મલી દાલશાદ કરી, સહ ગાવો ખુશીથી દરેક
હરદમની ખુશાલી રાખો જારી, કરજો કામો નેક
રહો સુખને મોજ કરો મનહ થાય આશા પુરી હંમેશ
હમ રાખી તમ નેક રહો શાદમાન નેક હુરરે

(કોરસ)

ખુશ ખુશાલી લરીયો, નેક ખુશીનો દીન આજ
રહે સલામત હંમેશ, કાયમ ખીટીશોનું રાજ
રહે શહેનશાહને હાથ, હમનીન ગરીબાની લાજ
રહે કાયમ સદા, હમો જરથોસ્તી કાજ

બાંનુઓ અને ગ્રહસ્થોએ જુદા જુદા ટાકમે કોઈ પણ વાજન
પર વગાડતાં ગાતા એક્ષપર્ટ ટીચરથી શીખવું હોએ તો ૧૮
વરસોના જાણીતા સંસ્કૃત મ્યુઝીક કલાસનોજ
લાભ લેવો બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૩૭ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

બચાવ હરદમ તું દુશ્મનને, સદા સરકાર પ્રીતીશકે
 ફતેહ તું દેના હએ માલીક, સદા સરકાર પ્રીતીશકે
 ફતેહ એર શાહ રહે અયસી, દુવા હરદમ કબુલ કીજે
 મદદ કર જંગે જરમનમે, સદા સરકાર પ્રીતીશકે
 દીલસે હિંદ દુવા માંગે, પ્રીતીશ ઓર હિંદી લશકરકી
 વેલીંગટન નેલસન જયસા, સુરા સરદાર પ્રીતીશકે
 નીતી ઓર ન્યાયસે જલકે, પ્રીતીશકા રાજ ઓર તાજે
 નીર્દય જરમનકા ફંદાસે, બચાવ સરકાર પ્રીતીશકે
 નામદાર જયોર્જ જયસા શહેનશાહ, સદા સરપર રહે કાયમ
 દોડ હારડીંગ વીલીંગટન, ચમક દેતે હએ પ્રીતીશકે

ગાયન ૩૮ મું.

રાગ-ભીમપલાસી.

નાદ સમુદ્રકે મહા કંઠણ રસ
 કીન હુન પાયો પા રહે અન રસ
 કહત સદા રંગ ગુણીઅન સખ મીલ
 ગાવત રાગ પલાસ કંઠણ રસ

ગાયન ૩૯ મું.

રાગ-સારંગ.

ગાઈ ભજન હર મનને બહેલાવું
 હર મીલે તો મએ વારી જાવું
 સૃષ્ટી ગગનને તુંહી રચનાર
 પાપ દુઃખને તુંહી તાલનાર
 શેષ રજકને તુંહી બક્ષનહાર
 નીત્ય પાડ હું હેયે સમાવું

ગાયન ૪૦ મું.

રાગ-પીલુ ખરવો.

લગા હોયે દીલ પ્યારેસે નીલાવોગે તે કીયા હોગા
હમારે કલ્મમે પ્યારે મદા રહોગે તો કયા હોગા
હમીકો ચાહ હય મીલનેકી મીલાવોગે તો કયા હોગા
હુસ્ન ચશમે કે પ્યાલે ભર પીલાવોગે તો કયા હોગા
અજબ દીદાર રોશન હોયે છીપાવોગે તો કયા હોગા
ચમન ખીચ આન કર મુખડા દીખાવોગે તો કયા હોગા

ગાયન ૪૧ મું.

રાગ ભીમપલાસી.

નીત લજીએ અહુરમઝદને
જરથોસ્તી મહજબ નીનીસા નીસુવાંનીએ
મનસની ગવસની કુનશની—નીત.
તન મનથી દીનથી પાક સઉ સજી રહી
આતશની પવીત્રતાને બુલદીને નમીએ—નીત.

ગાયન ૪૨ મું.

રાગ-ભેરવી.

ઇલાહી ઝીકમે તેરી સજી ખલકત બની રહેવે
તુમારે કલ્મમે પ્યારે તેરી ઉલફત બની રહેવે
સફર હોયે દુરકા યારો ન ખાલી હાથે તુમ જાવો
અગર ચાહતે અઝીઝે તુમ વહાં રહેમત બની રહેવે

સંજાણા મ્યુઝીક કલાસ ૧૮ વરસોનો વખણાયલો છે
જ્યાં બાનુઓ અને મહસ્થાને જુદા જુદા ટાઇમે દારમોનીઅમ
દીલરખા વગાડનાં ગાતાં એક્ષપર્ટ ટીચર શીખવે છે. ધીર ખાનગી
ટયુશન પણ મલી શકશે. મલો બખરગેટ કોટ.

ગાયન ૪૩ મું.

રાગ-ભેરવી

નીંદા મત કરનાં કીસીકી સચી હુએ ખાત કબીરકી
સાચા જુઠા દોનો ભાઈ એક ખુદાને બનવાઈ
જયસી કરણી વયસી ભરણી તું કયુ દીલગીર ભાઈ
જો કરેગા સોહી ભરેગા અપના કીસીકા જાતા
કહત કબીરા સુન ભાઈ સાધુ એક જુઠા એક સાચા

ગાયન ૪૪ મું.

રાગ-રામકલી.

તખ્ત ઉપર બેઠકે જો કરતેથે ઇનસાફ
ચીઠ્ઠી આઈ સરકારકી ઘડી ન કરે માફ
ફત્તેહકી તલવારથી મુલકોપે થા નામ
તેગ કબકી આ લગી કોઈ ન આયા કામ
દુનીઆં હુએ દો રોજકી ઇસ પર ન કર ગુમાન
સો બરસ આર સાઠપે આવે મોત નીંદાન
મરદોકી મરદાઈ રહે સખીયો કે ખેરાત
ઇસ દુનીઆંસે જો ગએ ખાલી ઉનકે હાથ

ગાયન ૪૫ મું.

રાગ-કબ્વાલી.

થવાનું ના થવાનું કે, નજુમી કોણ એવો છે
જમાનો જોરે જાલમ છે, ન માલુમ શું થવાનું છે
હતો લ'કે સુમાહ બળયો, જગત સહુ વાત જાણે છે
ન જાણયું જાનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે
પ્રતાપી કૌરવો જેવા, જગત સઉ વાત જાણે છે
ન જાણ્યું લીખ્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે
મરયા રાજા રમ્યા જુગતુ વીકુતી સર્વ હારીને
ન જાણ્યું ધરમાં જેવાએ સવારે શું થવાનું છે

આયન ૪૬ મું.

સમ-ભેરવી.

જન્મો ગયા જમાના સાથ જન્મો જનમ સૌ વહી ગયા
કાળેલ ખુદરતના અચુક કાયદા જે હતા તે વહી ગયા
કંઈકની ખુશાલી કંઈકનો ગમ ખુદરતનો કાયદો ખરતો નથી
લેવાને દમ આવેલો જમ પાછો કદી ફરતો નથી
અરે તું લે જરા જાગી કાં પડ્યો તું આ જગતની નીંદમાં
અજલની ગાંતી છે વાગી—અરે તું લે જરા જાગી
વીલાસી જગતના વાસી તુંને કેમ મોડેની લાગી
લજલે નામ ચઝદાતું બદી તું દે સદા ત્યાગી—અરે તું.

આયન ૪૭ મું.

રાગ-કુંભરી.

પીયુકે ચીત્ર બન પ્રીતમ પ્યારે. મન બે રાગી મોરારે,
અપને પીયુપે તનમન વાડ બે વાડ સો થોરારે,
આવો પીયરવા ગલે લગાઉ, જગમે જુના થોરારે.
આધી આધી રાત કોએલીયા જાલે, બનમે જાલે મોરારે,
નદી કીનારે સારસ જાલે, મેં જનુ પીયા મોરારે.
લટપટ ચાલ છાંડે ગોંરી, ઘટહી બસે પીયા તોરારે,
જાસે પીયા ચાહે વોહી સોહાંગન, કયા સાવરા કયા ગોરારે.

ગાયન ૪૮ મું.

સંજાણ માર્યા.

ગોરા જુરા હમલીનોએ દીન કાજ છોડ્યુ ધરાન
ધીરા વીરા દીવ થઈ આખર કીધો મુકામ સંજાણ
વેઠી દર્દેબેજુમાર આફતો, તો એ દીન કાજ સઉ રહ્યા ખુશાલ
બદલ રાણાએ કીધો આશરો, જે કીર્તીવંત કહાણી
નેરીયેસંગની વાણીસે થયાં આજ બારસો સાલ
જઈક જવાનો સૌ ખુબ વખાણો
અરદેશીર સમ હતા મહેલવાનો

કાજે સંજાણુ ખોહયા જાનો
 સ્થાપ્યા ઇરાનશાહ કોમની જેથી વાહવાહ
 ધન્ય ધન્ય ટોળા જરથોસ્તી ઉભો કીધો સ્થંભ યાદગાર
 અશો દીનની નેક બરકતથી કીર્તી બનાવી તે આશકાર
 ખમ ક્યાંનીની અમરતો કીર્તી, જાળવી રાખજો અય દાદાર
 ચાહે હયરત જગ જરથોસ્તીઓ, રહો શાહ આબાદ દીનદાર

ગાયન ૪૯ મું.

રાગ-ગઝલ.

ખુશીસે કાટલે દીલદાર ઇસ ગરદન,
 ચેહ હાજીર હુએ સરે બાબર ગરદન—ખુશીસે.
 જો આશક હુએ નહી મરનેસે ડરતે,
 કટાતે હુએ સરે બાબર ઇસ ગરદન—ખુશીસે.
 તુમારે ઇશકમે હમ નાતવાં હુએ,
 ઉઠા શકતે નહી ખીમાર એ ગરદન—ખુશીસે.

ગાયન ૫૦ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

નજર બદ જો મેરે પર તેરી રહેગી,
 તો હરગીઝ ન ફીર જાન મેરી રહેગી—નજર.
 દીખાવોગે મુહ કાલા કસા તુમ ઉસકો
 કીયાંમતમે જીસકી કચેરી રહેગી—નજર.
 ઉસે ચહા ગનીકી ન પરવા હસીકી,
 જીસે ઉલફત અલાહકી ઘેરી રહેગી—નજર.

જો તમેને હારમોનીખમ દીલર્યા ખાતરી પુરવક નવાં તથા
 સેકન્ડહેન્ડ મારફટ બાવે જોઇતાં હોએ તો માત્ર સંજાણુને લખો
 સંજાણુ મ્યુઝીક ક્લબસ બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૫૧ મું.

રાગ-કાર્તીગઝા.

રબસે મીલા રહો રે ભાઈ
તોરી સખી બાત બન જાઈ
કાયા માયા કુચ્છ ન રહેગી, નેકી સંગ ચલેગી
અએસી કરણી કર લે ખ્યારે, વાંહિ ન પુછે સાંઈ
રામ નામકી લુટ હએ, લુટ શકે તો લુટ
અંતકાલ પછતા બેગા, પ્રાણ જાએગા છુટ

ગાયન ૫૨ મું.

રાગ-ભેરવી.

જીન્ને પયસ કીયા આલમ, ઉસીકી યાદગારી હય
ઉસીકી યાદગારીમે, ગુજર ગયે દીન સારી હય:-
સાચી બાત રસુલકી સોચ સમજ નાદાન,
બતીયાં પગ ધરકે ચલો, તો સાબુત રહે ઈમાન.
ઉઠાયાબી ન જાવેંગા, ગુનાહકા બોજ ભારી હય:-
કોડ કપટ મન મત રખો, મંજલ તુમારી દુર,
નેકી કરો કુચ્છ સાહેબ, તો પુંજ રહે ભરપુર.
નેકી બીન દુમ જાએંગા, કીસીત સંગ ન્યાસ હય:-
તેરા સબકો આશરા, તું બડા હમ ગરીબ નવાજ,
લજ્જત શરમ રાખીયો, તો પયદા કોયેકો લાજ.
ઝફરતો ચુંહી કહેતે હય, આલમકી લાજ સારી હય:-

ગાયન ૫૩ મું.

રાગ-આસાવરી કુમરા.

હે બાજે ઝનનન ઝનનન બાજે
પાયલી યા મોરે રાજ દુવારે
દોરે આગન વા મોઈ-હે બાજે
માનમ તંગ મનવારો ડાલે
નઈનન કીછળ છાઈ-હે બાજે.

ગાયન ૫૪ મું.

રાગ—હાલી.

સ્ત્રીની કેળવણી હોય સારી તો સંસાર નીભાવે વીચારી
ભાગ્યવંતી માનવી સદગુણી બાણવી ધણીને તાબે જે નારી
ખરૂં સુખ એમાં નહીં શરમ તેમાં
માનો બનો તમે બહેનો માહરી, ના દેતાં શીખામણ વીસારી
ભાગ્યવંત નર તે સુખી હંમેશ જે. ગણે પ્રીયાનેજ પ્યારી
ચાહ રાખો મનમાં વફા રાખો દીલમાં
માનો બનો એમાં સુખ સંસારી ના દેતાં શીખામન વીસારી

ગાયન ૫૫ મું.

રાગ—ભેરવી ગઝલ.

દુન્યામાં બરકરારી કોઈની રહી નહી
સદા હયાં બખ્તયારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં
જમશેદ જુહાકબી આધીન થઈ ગયા
સદાએ બાગ બહારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં.
બુન બેબથી નેપોલીઅનનું ગયું નામ નીશાન
ત્યાં તાજ એ તખ્તદારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં.
બે ગુનાહો તોહમતી બલમાં તરફડે
ફરેબને બદકારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં.
કીસમતી ઘંટી પીસે છે સઉને હરદમ
ખુદા સીવાય ચારી કોઈની રહી નહી-દુન્યામાં.

ગાયન ૫૬ મું.

રાગ—ગઝલ.

ખુદા બાણે કે એ જગકા, કયું બેહાલ હોતા હશે
બને નાદાન કયું બેતાલ, ખવાબે માલ ખોતા હશે
કઈને બુલમકા દાવા, રે પેશામે દાલે હશે
કઈકે બેગુનાહ હોફે, હલાલ એ દમકે ખોતા હશે

કઈ તસળીરકે ખડાંબે, હજારો રંગ ઉઠા દેતે
કઈ મજદુર કરે મહેનત, દેરમ મીલનેકા તોતા હુએ
અઝીઝો ઓ અરે દમ ખાવ, પુઝો સખસે ગમકી ખાત
હસમ કહેતા કરો ના દેર જાનેકા વખલ હોતા હુએ

ગાયન ૫૭ મું.

રાગ-ભેરવી.

અરે આઁયો હતો, જ્યાંથી હવે હું ત્યાં જવાનો છું
તજ આ દેહ પીંજરને, નીરાકારી થવાનો છું
કરી કાળાં અને ઘોળાં, ઉઠાવી મોજ દુનીયાની
ક્યાં જે કર્મ તેનું હું, કટકુ ફળ આખવાનો છું-અરે.
સગાના રનેહને છોડી, પ્રીયાના પ્રેમને તોડી
હવે કીરતારના દરખાસમાં, હાજર હું થવાનો છું-અરે.
કમાઁયો ખુબ દૌલતને, વસાઁયા મહેલને માલા
અરે હું એકલો સઘળું, મુકી અહીંથી જવાનો છું-અરે.
જગતમાં જન્મ લેતાં હાં, હતી ખાંધી મુઠી માહરી
ઉઘાડી લઈને હાય હવે હું તો જવાનો છું-અરે.

ગાયન ૫૮ મું.

રાગ-ખીહાગ.

સોહત રાગ ખીહાગ સજની
ઓહવ સંપુરણ સુર ગાવત
રીધ સુર માનત પ્યારે—સોહત.
શંકર ભુખન મેલક હાયો વાદીસુર ગંધાર
સમવાદી ભર્યો સપ્તમ જામે
ઉપજત નીત અનુરાગ સજની

આ ચોપડીમાંનાં કોઈ પણ ગાયનની નોંટશવ જોઈએ તો **મી.**
સંજાણને લખો સંજાણા મ્યુઝીક ક્લબ અજરમેટ કોલે.

ગાયન ૫૯ મું.

રાગ—બાજેશ્રી.

બહુ ગુન કામ ન આવે સજની
જબલગ ચે કરમ નહી જાગે
જગત સુની હચે બાત રંગીલે
રૂપ જોબન ગુન ધરા હી
રહે તુ હચે તેરે ભાગનકે આગે

ગાયન ૬૦ મું.

રાગ—ઝીઝાટી ખમાચ.

ખુદા જાને કે કિસમતમે, હમારે કયા લીખા હોગા
જો આંહર હય સો દેખેંગે, વલે બાતનેમે કયા હોગા
મુજે હય ખૌફ ઉસ દીનકા, બતા વોહ કૌનસા દીન હય
ઉતર કર સમસ જબ નીચે, સવા નેજે ખડા હોગા
ઉસે ખૌફ નહિ મહેરકુ, અઈસે રોજે મહેશરકા
સવાબ હચે જીસકે સીને પર, દરદે મુસ્તફા હોગા
કયામત હોવેંગી કાયમ, જમી ચોર આસમા ઉપર
કે જીસ દીન હો જહાં કે, બાગકા ગુનચા ખીલા હોગા

ગાયન ૬૧ મું.

રાગ—પીલુ.

મેરો મન લે ગયો કુળ્લુ મીરાંરી
નીસદીન ધ્યાન લયો ગીર ધરકા
તમ મન ધન સબવારી—મેરો.
સાંવરી સુરત મધુરી મુરત
ચતુર બુબા ચીરધારી—મેરો.

ગાયન ૬૨ મું.

રાગ—સોહની.

સમય જળ આવે પલત જગ જાએ
કીસીકા કછુ ના ચલે
બુધમાની અલીમાની રાજા રાણી
બલદવાની દુખપાએ—સમય.
દુનીઆં મુસાફીરખાનાં આએ ચહા હાંએ જાના
રએન સમજ ઠારે ભોર ભાએ ચલના
મન ઠેરાના હરી ગુણુ ગાના
ચેહી નીત સંગ જાએ

ગાયન ૬૩ મું.

રાગ—દેશ.

રખ નામ ધરી હર કામ કરે
ફતેહનો દેનાર છે એજ ખરો—રખ.
નામ એ રખતું સોને ખ્યારું
હર કરે દુખતું એ અધારું
“હયરત” કહે એ તો મુખનો ઝરો
રખ નામ ભજીને સંસાર તરો—રખ.

ગાયન ૬૪ મું.

રાગ—આસાવરી.

અખતો મોરે કાન ભનકવા પરી લો આઈ
અજ આવેગે મોરે લાલન, આપહી મોરે મંદરવા
જળ આવેગે યા દરવજવા, તન મન ધન નોછાવર કરહો
સદા રંગીલે મહમદશાહ રતન બનકવા

ગાયન ૬૫ મું.

રાગ—કેદાર.

લજ લજ મનુજારે તું, કમળ નયન બાસુદેવ
પ્રણુત વત્સલ કરૂણા કર, ભકતન પ્રતીપાળરે તું—લજ.
બકે સુરમન સુ નીત, પાપ હરત જન્મ તરત
પાવત પદ પરમ ઉન્ત
ચતર કહત સુલભ જુગત
લજ દીન દયાલરે તું—લજ.

ગાયન ૬૬ મું.

રાગ—આશાવરી ગઝલ.

કહે રહા હયે આસમાયે સખસમાં કુચ્છલી નહી
પીસદુ'ગા એક ગરદી સમે જહાં કુચ્છલી નહી
જસ જગાથા જમકા જલસા ઔર ખુશરોકા મહેલ
ચંદ કખરોકે સીવા ઔર અબવાહાં કુચ્છલી નહી
ધુજતેથે જનકે દંકેસે એ જમીન ઔર આસમાં
ચુપ પડે હયે કખમે, અબ હુનહાં કુચ્છલી નહી

ગાયન ૬૭ મું.

રાગ—ગૌડ સારંગ.

સખી કોઈ જાયે સુનાવો સુંદરકો
બડી પલ છીન નહી ચયન પડત મોહે
ધ્યાન લગો ગીરી ધરકો—સખી.
ગૌર તનુ અરૂ સારંગ પાણી
મધુર રૂપ નટવરકો
સુંદર મુખ સુખ સદન શામકો
બળબળ ભઉ ચતુરકો—સખી.

ગાયન ૬૮ મું.

રાગ—કટ્યાણ.

દાદાર દાવર દે તું ચારી
સારી જહાંનમાં તાહરી સરદારી
ગાઇએ કીર્તી તાહરી સઉમાં ભારી
છે ગુણકારી લે ઉગારી એ જગવાલી
કુરબાંન રહ્યાન સઉ કરીએ તુંજ પર
તન મન ધન અમ એ જગ પરવર
રામ નામ તું એક છે, કુલ આલમનો બાપ
દયા દીલથી લાવી તું, સંકટ સઉના કાપ
દાતા દાની, મહાસાની, તુંજ બાંદા પર, કર મહેરબાની
રખ દીલની અર્જ સુન હમારી
આહીએ દીનું સાથ સર નમાવી—દાદર.

ગાયન ૬૯ મું.

રાગ—યમન કટ્યાણ.

ગુરૂ બીન કયસે ગુન ગાવે
ગુરૂ ન માને તો ગુન નહિ આવે
ગુનીયનમે બેગુની કહાવે—ગુરૂ.
માને તો રીઝાવે સબકો
ચરન ગહે સાહે દીનકે જબ
આવે અચપલ તાલ સુર સુર—ગુરૂ.

ગાયન ૭૦ મું.

હિન્દી દાદાની ગરબી.

અલબેલી સાહેલી આવો, ગુણ ગાવો, ગાવો હિંદ દાદાના
જેની કીર્તી ઝળકી રહી છે જગ આસકાર
સદા ગાદ્યું જેણે દેશ સેવામાં જીવન
ઠેકર મારી માન ચાંદને અરપ્યું તન ધન

ભારતનાંજ લલાં કાજ, સદા ધરી હુંડે દાઝ
રાખી હમારી લાજ આજ—જેની.
શ્રી કેળવણીનો પીતા, અબળા પડખે રહ્યો સદા
કીધી સઉ ફરજ અદા—જેની.
પાપી કાળ કહ્યાં આવ્યો, ગરીબ હિંદને દવાર
લીજવી હમારી આંખોને, આંસુઓથી નવધાર
નોધાશે હિંદ તવારીખે, ત્રીસમી જીન સનવાર
અસ્ત થયો સુર્ય હિંદનો, છવાઈ રહ્યો અંધકાર
નેક નામ અમર કરી ગયો હોમોને તું તજી
સ્વાર્થ સેવા તુઝી ગણી દેશ સેવાને ભજી
શાંતિ તેના રૂઢ કાજ માગીએ દીનુ સંગાત
મીનોઈ બહેસ્તનું બાર દેને દાદાર—જેની.

ગાયન ૭૧ મું.

રાગ—ખમાચ.

દીન કે દયાલ છાંડ કેાણુ શરણુ જાઉં
એક તો નામ હરી ન દુજા દુસરા ન પાયો
ભજી તેરો નામ સદા મન મયલ ધોઈ
જાંદગી આખેર હુઈ તબ એ આંખોસે રોઈ

ગાયન ૭૨ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

દાદાર એ દાવર યાવર
સરવર પરવર દાતા દાની માલીક અકબર
ચઝદાન પાક તું માલીક બાપ તું
ચરણે શરણે રહે મન તુજને
પાપો તું કાપજે નેકી તું આપજે
માફ તું કરજે માફ તું મુજને

ગાયન ૭૩ મુ.

રાગ—કબ્વાલી.

કયા પુછતે હો સાહેબ મુજસે કે કયા હયે દુનીયાં
હીરસો હવાકા ઘર હયે દારૂલ ફના હયે દુનીયાં—કયા.
અગરચે બ ચશમે નહીર ઇસ્મે હસી ખુશી હયે
લેકીન હયે ગમકી બસ્તી, ઇબ્રતકી બ હયે દુનીયાં—કયા.
કોઠ કપટ મત સર ધરો, મંજુલ અપની દુર
નેકી કુચ્છ કમાઇલો, બે પુજ હો ભરપુર
ગર આજ હયે કીસીકી કલ હોગી દુશરેકી
હરબાઈ બેહુયા હયે, ઓર બેવફા હયે દુનીયાં

ગાયન ૭૪ મુ.

રાગ—દરબારી કાહાનરો.

ભજ્યે તાહરું નામ ખ્યારું દાતા
રખવાલા ગાઇયે કીરતી તારી
હુઃખ કાપ સુખ સઉ આપ ઓ જગબાપ
ચરણે તાહરાં પડીને માંગીયે તુંજની યારી—ભજ્યે.
તું છે જગ પાલનહાર, કુલ આલમનો છે સરદાર
ગુનાહો બંદાના કરજે માફ ઓ રહેમી કીરતાર
તુંહી માર તુંહી તાર તુંહી હમારો આધાર
તું સીવાય નહી કોઈ દુન્યામાં મદદગાર
કષ્ટ હરજે દયા દીલ ધરજે
હુવા એજ દીનુની આમીન રખ તું કરજે

ગાયન ૭૫ મુ.

રાગ—સોહેની.

ગુરૂ ચરણ ચરણ કર મનુબ
બીફલ બજ્યે અન મોલ સકલ વયે
ઘડી પલ કબહુન પાછી કીરત—ગુરૂ.
નાના તીરથ હર રંગ તુ કીરત
એક નામ સબ બીધન હરત—ગુરૂ.

ગાયન ૭૬ મું.

રાગ—ગરબી.

દીલથી માગું રહાય રખ તણી, રંગ ભુમી પર આજ
 નવલ દીન મુખારક સઉ, ચાહીએ સખીઓ સાથ
 શાહે આદીલ જ્યોર્જ તણુ, તપો તપ્તને તાજ
 હમારે સર રહી કાયમ, જુગ જુગ કરજો રાજ
 એ સખી ચાલો કુલે ઠાળ ભરી, હરખે મળી અવસર ઉજવ્યે
 સંસારી સાગરમાં નીતી રીતીથી ભવસાગર સઉ તરીએ
 જાણીએ માનીએ દીલથી હરખથી સદગુણો સારા સંઘરીએ
 નામ સદા રખનુંજ અંતરમા ધરજો
 નીતીનીજ રાહમાં કદમ તમો ભરજો
 દુખીઓના દુખ હરદમ ભાંજજો
 આશીશ તણો ગુલજર બનાવજો
 આમીન હોજો તુને ઓ જરથોસ્તી કોમ
 મનશની ગવશની કુનશનીથી જાળવી જોમ
 નેકનામ અંમર કરી નેકીનોજ હાથ ધરી
 નીતીનીજ જામ ભરી નેકીને દ્યો નોશ કરી
 નેકીનાજ કામ કરી નેક નામ તમો જરી
 નેકી નીતી લેઓ સજી અહુરમજદને ભજી

ગાયન ૭૭ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

પોહોંચો સરોશ મદદે માહરી, જોરાવર ને જે શુભકારી
 ધરી તેજ હથીયારો કારી, નેકોનાં દુઃખ દે છે નીવારી—પોંહચો.
 પુરાં મનને સુખન કામથી, હોએ કીધી મેં જે બદકારી
 નેક થવા હું માફી તેની, માગું છું જગ બાપ તમારી—પોંહચો.
 અહુરમજદની મરજી રાખી, કાજ કરું શુભ બહુ સુખકારી
 અહુનવર પઢી હું બચું બદીથી, માંગી નીત હું સરોશની યારી

ગાયન ૭૮ મું.

રાગ—માલકોપ.

ધુન અપની અપની ગાતે હચે
રામ નામકી સુમરન કીજે
પાપી જગતમે કામ કોધકે
છલ કપટ છલકા બીસ રામ
જબ લીચે તબ દામદામ
સબ આખેરકો પછતાતે હચે—ધુન.
જનમ કરમકી ભુલ ઘાત સૌ
ઘાત બરીમે ઘર દેખા
સુખ સંપતકા હર કોઈ સાથી
દુખમે કામ ન આતે હચે

ગાયન ૭૯ મું.

રાગ—કબ્લાલી.

નર તનકો પાકે ખ્યારે, પ્રભુકો કયુ બીસારે
નેકી દયા ધરમકો, ખોટા કુઝુલ કયુ હય—નર.
કયુ બનતા હચે દીવાના, જગ હય મુશાફીરખાના
બેદાર હો મેરે ખ્યારે સોતા કુઝુલ કયુ હય—નર.
કરલે ધરમકા સોદા, શુદ્ધ બુદ્ધ કયું બીસારા
હીસો હવસકે પીછે, હોતા કુઝુલ કયુ હય—નદ.
ભાઈ બહેન સુત દારા, સમજે તું કીસકો ખ્યારા
મતલબકી હચે યહ દુનીઆં, રોતા કુઝુલ કયુ હય—નર.

ગાયન ૮૦ મું.

રાગ—કાફી.

પ્રભુ તેરી દયા હય અપાર
તું અગમ અગોચર અવીકાર
ચર અચર સકલ કો તું આધાર
પતી તનકો ઉધાર—પ્રભુ.

દીનાનાથ પતીત દુરબલ હું મહદ અપરાધી
 શરણાગત હું ચતર તે હાર
 મોહ પાર ઉતાર—પ્રભુ.

ગાયન ૮૧ મું.

રાગ—અગ્રેજી.

છર્છએ હમે જરથોસ્તી, રે માજદયસ્તી નેક
 કુલ જહાંન સાથે દોસ્તી, રાખી નીલાવી ટેક
 મુઠીજ ભર આ ટોળો, સહ ઇસ્મનો સરદાર
 રે બોલબાલા બોલો, તેની સહ નરને નાર
 ઓ તોખમ ક્યાની, ઓ જગ મશહુર
 ઓ સહ સદગુણમાં સાચી ને ભરપુર
 કાયમ રહી બળવજે શુભ તુજ જોમ
 આબાદી સાથે તું ઓ પારસી કોમ
 બહોલી સખાવત હાથે દેશે જગત બહેર
 બહુ ચંચલાઈ સાથે સહ વાતમાં માહેર
 ગુજરી જફાઓ ભારી તો પણ ન છોડયો ભરમ
 તેથી મલી રબ ચારી એજ ખરો છે મર્મ
 સુખદાઈ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર
 ગુન નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર
 પોશાકની ખુબી કાંઈ, છે ચોર જહાં મશહુર
 તે કોમની બાતુ થઈ, હૈયે હમે મગરૂર
 જેની વફાદારી પર, પડ્યા નથી કાંઈ દાઘ
 આ રાજની ચારી પર, લડશે મીસાલે વાઘ
 નીમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ
 આ ફઝોજ આજે પામી, ખુશ થા તું ઓ ફીરોજ

જે તમેને હારમોનીઅમ દીલર્યા ખાતરી પુરવક નવાં તથા
 સેકન્ડહેન્ડ મારકીટ બાવે જોધતાં હોએ તો મીંઠ સંજાણાને લખો
 સંજાણા મ્યુઝીક ક્લબસ બજારમેટ કોટ.

ગાયન ૮૨ મું.

રાગ—જેનપુરી.

કયસેકે ધરૂં ધીર પીયા મોરા
ના માને જીયરા મોરા
રાત દીના મોહે તરફત ખીતત
આન મીલો હર રંગ પીયા મોરા

ગાયન ૮૩ મું.

રાગ—બાગેશ્રી.

માન મનાવે મેરી માને ઔર મનાવે
વાકે તું નાહી માને
રચન દીના દુરજન નિત
સંગોહી રહત મેરી જાને

ગાયન ૮૪ મું.

રાગ—પીલુ બરવો.

ચાહતે હયે મદદ તેરી અયે યજદાં હમારે
રખ સાહ્યા તેરા સરપે, તું હરઆં હમારે
લાજમ હયે તેરી સીક્ત, અયે શાહે આલમ
લે દાદ હમારી, અયે કદરદાં હમારે
હર કામમે તું નેક, ફતેહમંદ હમે કર
તેરી મહેર ચાહને હય, મહેરબાન હમારે
બાગે હમ ખડે હસ્ત, તેરી દરગાહમે લાચાર
આરામ હમે બખ્સ, અયે પાસબાં હમારે

બાંનુઓ અને ગ્રહરથોએ જુદા જુદા ટાપમે કાઠ પણ વાજાં
પર વગાડતાં ગાતાં એક્ષપર્ટ ટીચરથી શીખવું હોયે તો ૧૮
વરસોના બહુતા સંબાણા મ્યુઝીક કલાસનોબ
લાભ લેવો બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૮૫ મું.

રાગ—આસાવરી.

મીટીમે મીલ જાના, એક દીન આખીર બેશક જાના
મીટી પુછે કુંભારસે, તું કયું ગુઢે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, મેં ગુંદુગી તુજકો—મીટી.
કપરા પુછે દરજીસે, તું કયું સીવે મુજકો
એક દીન અયસા વકત આયેગો, લપટ દઉગી તુજકો—મીટી.
લકરા પુછે સુથારસે, તું કયું છીલે મુજકો
એક દીન અયસો વકત આયેગો, કુક દઉગી તુજકો—મીટી.
મીટી ઓઢન મીટી બીછાવન, મીટીકા હય સીરાના
કહત કબીરા સુન લાઈ સાધુ, સાવધ હોકે રેહેના—મીટી.

ગાયન ૮૬ મું.

રાગ—પીલુ બરવો.

ખુદીકી પરસ્તી જો ઘેહેરી રહેગી
તો મસ્તીમે યાદ તેરી રહેગી—ખુદીકી.
ન કર જુદમ ઝાલીમ કીસીકે તું ઉપર
તેરે ઘરમે જખતક કચેરી રહેગી—ખુદીકી.
ન કર દોલતપે તું ઇતની ગરૂરી
ન કીસીકી રહી ન તેરી રહેગી—ખુદીકી.

ગાયન ૮૭ મું.

રાગ—ખમાચ.

નોંદ નોંદન ચરાએ ગંયા
મુખસે બજાવત વેનુ ધરી હૈ
બ્રીજ બાસીન કીરે—
મદન મોહનકો ધ્યાન ધરેજો
અતી સુખ પાવો, ચયન ભટકત
ચહુમન ઔર પુરી મોજા કછુ
લેન દેન ધની હૈ, બ્રીજ બાસીન કીરે

ગાયન ૮૮ મું.

રાગ-કન્વાલી.

સીતમસે બાઝ આ જાલીમ, ક્યામત હોને વાલી હચ્ચે
 બ પેશે દાવરે મહેસર, અદાલત હોને વાલી હચ્ચે
 સંલલ જાઓ નજર બાજે, ક્યામત હોને વાલી હચ્ચે
 ફીસીસે હુસ્ન સોહરેપર, સહાદત હોને વાલી હચ્ચે
 લીએ શમશીર તીરો આજ, વો મકતલમે આતે હચ્ચે
 મુબારક બાદ મુસતાકો, ક્યામત હોને વાલી હચ્ચે

ગાયન ૮૯ મું.

રાગ-સોહેની.

સાંવરી સુરત જબ દેખી મોરે સજનાં
 શુધ ના રહી મોરે તન મનકી
 મોરલીકી ધુન સુન બેકલ લઘરી
 ચચેન નહી દીન રજની
 કાહે કરૂં કહાં જાઉં મોરી સજની-શુધ.

ગાયન ૯૦ મું.

રાગ-જેગયા આસાવરી.

ગુરૂ બિન કોન બતા દે બાટ, બડા બિકટ જમ ઘાટ
 બાંતીકી બડી નદીયાં બિચમે, અહંકારકી લાટ
 મદ મત્સરકી ધારા બરસત, માયા પવન ઘન ડાટ
 કામ કોધ દો પર્વત ઠાડે, લોભ ચોર સંગાથ
 કહત “કબિરા” સુન લાઈ સાધુ, કર્યા કરના બો લાટ

સંજાણા મ્યુઝીક કલાસ ૧૮ વરસેનો વખણાયેલો છે
 જ્યાં બાનુઓ અને ગદરથોને જુદા જુદા ટાઇમે હારમોનીઅમ
 દીલરૂબા વગાડતાં ગાતાં એક્સપર્ટ ટીચર શીખવે છે ઘેર ખાનગી
 ટ્યુશન પણ મલી શકશે. મલો બજારએટ કોટ.

. ગાયન ૯૧ મુ.

રાગ-માંડ કબ્બાલી.

હઠ છોડ સખી ચલ સંગ મેરે, તોહે કાના આજ ખુલાવત હય
 ઇત તો તુમ બયેઠી માનકીયે, ઉતો મોહન ઘભરાવત હય-હઠ.
 નહી તુમ બીન વાંકો ચયેન પડત, નહી ખાનપાન કછુ ભાવત હય
 મોર મુકુટ કછુ નહી પહેનત, નહી અંગ સુગંધ લગાવત હય-હઠ.
 નહી ઘેન ચરાવત બાયે સખી, નહી બનસી નાદ સુનાવત હયે
 અયસો હીરો મેરો કઠીન ભયો, તોહે લાજ શરમ નહી આવત હયે
 બાકો ભેગી જત ધ્યાન ધરત, પ્રભાદીક નાદ સુનાવત હયે
 અયસે પ્રભુકો તું ભુલ ગઈ, વોહ તકસીર માફ કરાવત હય-હઠ.

ગાયન ૯૨ મુ.

રાગ-પીલુ.

નીત ઉઠ સુરમન હરીકો કરીએ
 ભાવ ધરે સુધ અપને ગતમે
 ભવસાગર કો તરીએ—નીત.
 હરીકો નામ સદા સુખ દાયક
 મંગલ મુખ સુચરીએ—નીત.

ગાયન ૯૩ મુ.

રાગ-ઝીઝાદી.

હાથ ભેડું તારાં ચરણે પડી
 આવો નગર મોરા હરી
 સાંવલી સુરત પ્યારી પ્યારી
 નૈણ રસીલે બાલો વાલી
 અખીયા તોરી બહુ ભરી-આવો.
 સાચી કહો હુસ્ન અમે
 બોલો ન બોલો મુહસે તમે
 તારી માયા મારા મનમાં ભરી

ગાયન ૯૪ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

અખ હોને લગો પરભાત સખી, બોલત કેકી કીર કોકલો
કુસુમ કમળ બિકસાત સખી
અરુણ કીરણ પુરખ પ્રકાશત, લોર લયો નિશ ભાત સખો

ગાયન ૯૫ મું.

રાગ-દેશ.

મેહારે બન ધન દાર દાર ઓર મુરલા બોલે
મેહા બોધારન અરસે
કારી ઘટા ધન કીર ઉ મંડાવત
પખીયા બોલે સદારંગ મનુવા લરજે

ગાયન ૯૬ મું.

રાગ-માલકોશ.

હર હરકો હરમે પચ્છેછાના
આ લખ આદની રંજન તુંહી
ઘટ ઘટ બીચ સમાના-હર.
ગુપ્ત પ્રગત તું દોઉં જગતમે
જગતમે જગતમે હે જગતમે—ગુપ્ત.
કહું જા હીર કહું જાના
અલખ અલખ લખ રૂપ વાહીકો
હર રંગ આપ લુભાના

જો તમારે ઘેર બેઠાં હારમોનીઅમ દીલરૂયા વગાડતાં ગાતાં શીખવું
હોએ તો જાણીતા મીઠા સંજાણાને લખો સંજાણા મ્યુઝીક
ક્લાસ બનરગેટ કોટ.

ગાયન ૬૭ મુ.

રાગ-ભુપાલી.

એ તન જોખન પર માન ન કીજીએ
 હરીયે પ્રભુસો આજ આલી-એ તન.
 જો કેઈ આવે અપને ઢીંગવા
 તાસો ગરબ ન કીજીએ
 સદા રંગ ચહ રીત માને—એ તન.

ગાયન ૬૮ મુ.

રાગ-હોરી.

કનઈયા મોસે ખેલો હોરી કરોનાં ઠઠોલી
 હંસબદન મૃગલોચન વાલીની નયનોકી મતવારી
 લેલે હાથ ભર માર કુપમે, ભર જૈયાં સરજેરી-કનઈયા.
 સખ સખીયન મીલ બનબન આવે કોઈ સાંવલ કોઈ ગોરી.
 અપને અપને ઘરસે નીકલી સાસ નંદકી ચોરી-કનઈયા.
 અખીલ ગુલાલકે બાદલ છાયો ખેલત રંગ બીહારી
 કુવર કાન મોપે રંગ ન ડારો, બીજત ચુંદર મોરી-કનઈયા.

ગાયન ૬૯ મુ.

રાગ-આશા જોગી.

જુઠી જગ માયા ધન ને માન
 સમજ ધનસાન, અએ નાદાન—જુઠી.
 માત તાત ને મીત્રો ખેશી, સાં પૈસાનાં ચાર
 નેકી નીતી ધર્મ બંદગી, સોભાવે સંસાર—જુઠી.
 ભાઈ બહેન ને પરણી નારી, પૈસે આવે કામ
 ગાંઠે ધનજો થાએ ખાલી, કાણુ લે તુંજ નામ—જુઠી.
 માયા મોજો જગની ખોટી, ભડતી જશે સાથ
 તાહરૂં માહરૂં અહીજ રહેશે, ફકત નેકી બસ હાથ—જુઠી.

ગાયન ૧૦૦ મું.

રાગ—આસાવરી.

અખતો સાચો કલબુગ આયો

પુત્ર પીતાકો કહ્યો ન માને, કરત અપને મન ભાયો

નારી સ્ત્રી પતિવરતા નારી, નીરખત પુરૂષ પરાયો—અખ.

સાધુ સનીઆસી ધન સરચન લાગો, હરીનામ મનથી ખીસારો

ગાયન ૧૦૧ મું.

રાગ—હોળી.

ખેલ હોરીમેં પીયુંકો રીઝાઉં, આજ સફલ સખી ફાગ હમારો

જનમ જનમ સુખ પાઉં

જ્ઞાન ધ્યાનકી ભર પીચકારી, ભાવ અખીર ઉડાઉં

રહ્ય પ્રેમ પખવાજ નાડીમે, નવનિત તાલ બજાઉં

ફાગનમે સખી હોરી સલગે, મેં તીન તાપ ખુઝાઉં

ભર મુખ હેત ગુલાલ મુઠસો, ખારખાર બલજાઉં

ગાયન ૧૦૨ મું.

રાગ—ભેરવી—ગઝલ.

અરે મન સોચ તુ ભાઈ, હરીકો યાદ ખીસારી હય

ચલાથા કોલતું કરકે, ચહાંપે આયે કર ભુલા

ફસાયા મોહને તુજકો, નાહક અપની ખીગાડી હય—અરેમન

કુતુબ પરીવાર હય તેરા, વહાં નહિ કામ આયેગા

પડેગા યમરાજસે ઝઘડા, વહાંકી કયા ખીચારી હય—અરેમન.

ભજો તુમ શ્યામકે શ્યામકો, કરેગે માફ અર્ધ ભારી

કહે શ્યામ આધીનીશે, કૃષ્ણકી ભક્તી પ્યારી હય—અરેમન.

જો તમેને હારમોનાઅમ દીલરખા ખાતરી પુરવક નવાં તથા

સેન્ડહેન્ડ મારકીટ બાવે જોષતાં હોએ તો મીઠ સંજળાને લખો

સંજળા મ્યુઝીક કક્કાસ બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૧૦૩ મું.

રાગ—કલ્યાણ.

ગુઝારો નવું વર્ષ સુખ સંપ સાથે
 ખુદાનો રહો હાથ મુજ કામ માથે—ગુઝારો.
 સુખી કામ છે આપણી આ રાજે
 મુખારક તમોને નવું સાલ આજે—ગુઝારો.
 ગુઝારો વરસ આ અમન ને ચમનમા
 વસાવો લલા ખ્યાલ ખુબ નેક મનમાં—ગુઝારો.
 વધો સંપતિ સંતતી સાથ રાજી
 ખુદાવંદ રાખે તમોને લ્યો મોજી—ગુઝારો.
 રહો ખુશાંતમારી બધી આશ પામી
 ખુદા પાક આપો સદા નેક નામી—ગુઝારો.

ગાયન ૧૦૪ મું.

રાગ—ગઝલ.

અગર હમ બાગબાં હોતે, તો શુલશનકો લુટા દેતે
 પકડ કર દસ્ત ખુલખુલકા, ચમનસે બહાર ઉઠા દેતે
 અગર હમ બાગકે માલી, બનાતે કુલકી જલી
 બના કર હાર ગજરોકા, તો દીલબરકુ પહેનાં દેતે
 અગર અમ બાગકે ભોઉરે, ડાલીકી બીચ છુપા રહેતે
 મળાહ ઇસકકા હમ પાતે, સુખેહ હોતે ચલા જાતે
 અગર એ દીલ પતંગ હોતે, ઉરાતા ગમકી દોરીસે
 બનાકર ઇસકકા માજી, પતંગ ઉસ્કા કટા દેતે

મ્યુઝીકનાં શોખીનો માટે ખાસ ચેતવણી.

નજીવી અને ઓછી શી વાલા લેખાગુ શીખાડનારાઓનાં હાથગથી દુર
 રહી ૧૮ વરસોનાં અનુભવી શીક્ષકનાં હાથ હેથલ વગાડતાં ગાતાં
 શીખવું હોએ તો સંજાણા મ્યુઝીક કલાસનોજ
 લાભ લેજો બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૧૦૫ મું.

રાગ-પીલુ.

દોહી ઘડીકી સ્વાસ, કરત મન, લાખ બરસકી આસ
 ચહ બદનકો, નહી હય ભરોસો, પલમે હોવે નાશ
 તોળી કાયાકો, માનત જ્યેસે, જીવત જોતહી માસ-કરત.
 સોના રૂપાકો, સખ કોઈ ચાહત હય, લોભ લાલચમે ખાસ
 કોડીળી નહી સંગ ચલેગી, જળ છોડ ચલેગો ખાસ-કરત.
 અજહુઈ ચહ સમય સમજલે, કર જન સેવા ખાસ
 અયસી કરની કરલે ખ્યારે, રેહ જાવે કુલ ખાસ-કરત.

ગાયન ૧૦૬ મું.

રાગ-કબ્લાલી.

મકદુમ અલી રહેમતકી તોરી
 કલીઅરકી નગરીઆં આંખોમે બસી હય
 દુખીઆ હું મએ જોહોત દીનસે પીયા
 અખ લે લો ખખરીયાં અખજન ચલી હય
 રોજોપે તેરે જાવુ દીયે ધીકે જલાવુ ખીપતાકો મુનાવુ
 ખુશ હોકે ચરાવુ તેરે
 રોજોપે ચદરીઆં રે મનમે બસી હય
 દસ ખીસ સખીઆમે સખી મય
 એક ખુરી દવરોપે ખરી હું
 સખ લોકકે હાથોસે મેરી
 ભરદે ગગરીઆં કયુ દેર લગી હય

ગાયન ૧૦૭ મું.

રાગ-સૌંધ ભેરવી.

આજ મય લડંગી સૈયાં
 પીયાકો જાને ન દુંગી-આજ.
 લાખ કહી મોરી એક હું ન માની
 તામે જીંદગીમે તાબેદાર હો રહુંગી સૈયાં—આજ.

ગાયન ૧૦૮ મું.

રાગ—સોયની ગઝલ.

ગુલ્મ કરના છોડ દે, ઝાલીમ ખુદાકે વાસ્તે
હયફ હરકત નારવા, અહલે વફાકે વાસ્તે
કાટકર ઓરોકી ગરદન, ખયર અપની માંગતા
દે જગા ઇનસાફકો, દીલમે ખુદાકે વાસ્તે
કર લલા હોગા લલા નેકીકા બદલા નેક હય
ખવાંખખાં મુઝરીમ કયા બનતા સજાકે વાસ્તે
તીન દીનકી ઝીંદગી હય, તન પાનીકા ખુલખુલા
મત સતા હરગીઝ કીસીકે, હાજત રફાકે વાસ્તે

ગાયન ૧૦૯ મું.

રાગ—આસાવરી.

કોન ખબરીયાં લે હમારી
ખીના રામ રઘુનાથ દયાળીન—કોન.
લવ દુઃખ લ'જન જનમન રંજન
બાંકો ખબર કરદે હમારી—ખીના રામ.

ગાયન ૧૧૦ મું.

રાગ—જ'ગલો કવ્વાલી.

નજુમી જોષી પાસે જઈ, બતાવ્યો જોષ કિસમતનો
તમોને દ્રવ્ય મળશે કહી, જગાડો જોશ કિસમતનો—નજુમી.
અહા કિસમત જગાવાને, લરી ટીકીટ ડરખીની
અરે ઘોડો નહી લાગ્યો, થયો જ્યાં રોષ કિસમતનો
રમ્યા કંઈ જાતની શરતો, જુગારી ઝીંદગી ગાળી
કરી સટટો અતીસેહી, તપાસ્યો કોષ કિસમતનો
ઘણા ધંધા કર્યા એવા, છતાં ના પાસ થઈ કોડી
વળી અપવાદ દે કોને, બધો છે દોષ કિસમતનો
નજુમી જોષીઓ જુઠા, ચહડાવે આસ ચકડોલે
પ્રભુ વીન આંક જોનારો, ન કો બાહોશ કિસમતનો

ગાયન ૧૧૧ મું.

રાગ—ભેરવી.

રચા પ્રભુ તુંને યહુ બ્રહ્માંડ સારા
પ્રાણોસે ખ્યારા તુંહી સખસે ન્યારા
તુહી લાઈ બન્ધુ તુહી જગત જનની
સકળ જગતમે એક તેરા પસારા
ધર્મ દુધસે માતા તુમ હમકે પાલો
દેઓ ખોલ વીધાકા અપને ભંડારા
નીવા કર પ્રભુ શીશ વીનતી હમારી
દેઓ દાન લકતીકા હોવે નીસ્તારા

ગાયન ૧૧૨ મું.

રાગ—આગેશ્રી.

અબ તુમ કબ સુમરોગે રામ
ગરલ કુલેમે જપ તપ કીનો નીકલ હુવા બેઈમાન
બાલપનોમે ખેલ ગુમાયા—તરણ પનોમે કામ
હાથ પાવ કંપન લાગે નીકલ ગયો અબસાન
બુઠ્ઠી કાયા બુઠ્ઠી માયા આખર મોત નીદાન
કહત કબીરા સુન લાઈ સાધુ ચેહી ઘોડા મયદાન

ગાયન ૧૧૩ મું.

રાગ—ઝીંઝાટી.

મારા અહુરાની યાદ સમાઈ રહે
સમાઈ રહે છવાઈ રહે—મારા.
કેવો રસીલો રંગીલો સીંગાર, તારા સીતારાને અઝી અંગાર
બાથુકના આનંદ કલપાઈ રહે—મારા.
દીધો પ્રથમે પુત્ર પછોતો, ભવ્યમાં પુરો જો તમે ગણો તો
જેની જ્ઞાની તરીકત ગવાઈ રહે—મારા.
હતો તે સ્પીતામાં જરથુસ્ત્ર પયગમબર

હતો અહુરાનો તે પેહલો દીગમબર
ભાવના જગત છલકાઈ રહે—મારા.
દીધા કલામો સલામો ભરીને અહુરાના ભાનોના ભેદો કરીને
ખરા માજ દય સ્નાન મલકાઈ રહે

ગાયન ૧૧૪ મું.

રાગ—કટ્યાણ.

ઓ દાવર ગેળી કીરતાર જરથોસ્તના યાર
તુંજને ચરણ નમન કાજ
નમીને કીરતન કરીયે આજ જરથોસ્તી ફીરકાની રાખે તું લાજ
તુંજના પુત્ર આતશનાં કુંદને ચંદન પ્રીતે દઈ ઇજત યજ્ઞ દઈ
ખોરશેદ માહુની તારીફ ગાઈ સાતે અમસા સપદો મીનોને ગેતીની
જરથોસ્તી ખુળીની સ્તુતીઓ ગાઈ

ગાયન ૧૧૫ મું.

રાગ—કટ્યાણ.

શરણ પડી હું મૈ તેરી દયામેં
જગત સુખોંમેં ફસ કર સ્વામી
તુજસે લીયા ચીત ફેરી દયામે—શરણ.
પાપ મલીન હૃદય હૈ મેરા
ક્ષમા દ્રષ્ટિ દેઓ ફરી દયામે—શરણ.
ખહી જાત હું ભવસાગરમે
પકડ લીયો જન મેરી દયામે—શરણ.

સંબાળા મ્યુઝીક કલાસ ૧૮ વરસોનો વખણાયલો છે
બ્યાં બાનુઓ અને મહસ્થાને જુદા જુદા ટાઇમે હારમોનીઅમ
દીક્ષણા વગાડતાં માતાં એક્ષપર્ટ ટીચર શીખવે છે ઘેર ખાનગી
ટ્યુશન પણ મલી શકશે. મલો બજારગેટ કાટ.

ગાયન ૧૧૬ મું.

રાગ-ખાગેશ્રી.

જગમે ખખર નહી એક પલકી
રામ સુમીર લે સુમરન કરલે કેા જાને હે કલકી—જગમે.
કેાડી કેાડી માયા જોડી, માયા હૈ છલખલકી
પાપકી ગઠડી શીરપર ભારી, કચુ'કર હોવે હલકી
અપની કરણી પાર ઉતરણી, ઔર કરની કયા ફલકી
લવસાગરમે આન ફસે હૈ, થાહે નહી જલથલકી
જખલગ સાધ મઢીકે અંદર, શોભા હૈ મંડલકી
પ્રાણુ પુરૂષ જખ નીકલ જાયેગે, માટી હૈ જંગલકી

ગાયન ૧૧૭ મું.

રાગ-કન્વાલી.

મુજે તુમ દેખકર સમજે, કે ચાહત અયેસી હોતી હયે
ખોદાકી શાન હમકો, દેખકર માશુક કહેતે હયે
જે સુરતપર મીટે હયે ઉન્કી, સુરત અયસી હોતી હયે—મુજે
તેરે કુચેમે કોઈ હુર આજતી તો મયે કહેતા
કેવો જન્નત તો કયા હયે દેખ જન્નત અયસી હોતી હય—મુજે
ખોદાકો માન અય ખુનત તુંખી તો ગયરોંમે આશીક હય
ખસ અખજે તુમને દેખા ઉસકી, કુદરત અયેસી હોતી હય—મુજે
ખોદાસે ડર જરા અયે ચશમે જાના તુને કયા દેખા
જે ગયે રોસે મુરખત કી મુરખત અયસી હોતી હય—મુજે

ગાયન ૧૧૮ મું.

રાગ-ખહાર.

તેરા નુર સખમે સમાયા હુવા હૈ
કુલ આલમ તેરાહી બનાયા હુવા હૈ
રમા હૈ તું હર શુલમે માનંદ ખુકે
જગતમે તુહી જગ મગાયા હુવા હૈ

ચમકતે હૈ દુન્યામે જો આંદ સુરજ
તેરે હીસે પ્રકાશ પાયા હુવા હૈ
સગા વા જગા તુહી દેતા હૈ સખકો
ભરેગા જો જીસને કમા યા હુવા હૈ
શીકારીસ ન જુઠી ચલેગી કીસીકી
યહ વેદોમે સખકો બતાયા હુવા હૈ
તુ હૈ સખકા માલીક ગરીબોકા પરવર
જહાં કુલ તેરાહી બસાયા હુઆ હૈ

ગાયન ૧૧૯ મું.

રાગ—કહાનરા.

અનહદ રચના તારી ભારી
જગતનાં બાપ કાપજો પાપ
દુઃખ વિપત દેજો ટાળી—અનહદ.
તન મન જીવ જાન ચીત પ્રીત ધક ધ્યાન
તુંજ પર કુરબાન કરીએ જીગરથી
રંકનો પીતા દીનનો દાતા
હીત કર પર ઉપકારી—અનહદ.

ગાયન ૧૨૦ મું.

રાગ—પહાડી કબાલી.

યા પચતન બચાના જખ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહોમદ કલમાં દહનસે નીકલે
આવેગા મેરા ખ્યારા બાજેગી ધુનકી મુરલી
જખ વોહ મેરા સાવરીયા જોખનકે બનસે નીકલે
આયાથા એક સીકંદર દુનીઆમે લે ગયા કયા
થે દોનુ હાથ ખાલી બહાર કફનસે નીકલે

આ ચોપડીમાંનાં કેાઇ પણ ગાયનની નોટેશન જોઇએ તો મીઠ
સંબંધીને લખો સંબંધી મ્યુઝીક ક્લાસ બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૧૨૧ મું.

રાગ-પીલુ.

કર લે સીંગા- ચતર અલબેલી,
સાજનકે ઘર જાનાખી હોગા
લાજકી ચુંદરીનાં મુખસે હટાલે,
વોહી મુખ પીયાકે બતાનાખી હોગા
વોહી તેરી કોટરી વોહી તેરા બંગલા,
વોહી તેરા પીયાકા ઠીકણાખી હોગા
મટ્ટીમે હોના, મટ્ટી મચે પચેદા,
માટ્ટી કાહી તેરા સીરાનાખી હોગા

ગાયન ૧૨૨ મું.

રાગ-કાલીંગડો.

કર યાદ ખુદાકો દમપર દમ
ખીસરે જો મેરે દમકા ગમ
જુઠી હુએ દુનીઆ ખોટા જમાના
રખ લીજો મચોલા લાજ શરમ

ગાયન ૧૨૩ મું.

રાગ-ખમાચ.

આજ શામ મોરલીઓ ખાંસરી બજાએ'ગે
ખાંસરી બજા કે સૈયાં મોરલી સુનાએ'ગે
હર હર સખ કરત જાત, ગાગર શીર ભરત જાત
નીર નાર ભરન ચલી, શુધ નહી શરીરકી
જંગલ કે ખાંસવા, કતાએ દાલ જડસે
ઉપજે નાં ખાંસ ન, બજેગી તેરી ખાંસરી

જો તમારે ઘેર બેઠાં હારમોનીઅમ દીક્ષણા વગાડતાં ગાતાં શીખવું
હોએ તો જાણીતા મી૦ સંજલણાને લખો સંજલણા મ્યુઝીક
ક્લાસ બજારગેટ કોટ.

આયન ૧૨૪ મું.

રાગ—ભેરવ.

સમજ મનરે કોઈ નહીં અપના
હુએ કોઈ નહીં અપના—સમજ,
દોલત દુનીઆં માલ ખળના
સુખ સંપજ હુએ સઉ સપના

આયન ૧૨૫ મું.

રાગ—જોનપુરી.

અરે મન સમજ સમજ પગ ધરીએ
ઇસ જગમે નહીં અપના કોઈ
પર છાઈ સઉ ડરીએ—અરે.
દોલત દુનીઆં કુટુંબ કબીલા
ઇનસો નેહ કબહુ ન કરીએ
રામ નામ સુખ ધામ જગત પત
સુમરન સઉ જગ તરીએ—અરે.

આયન ૧૨૬ મું.

રાગ—ખમાજ દીપચંદી.

રામ ભરોસો ભારીરે મન, પાણીપર જીન પાહણુ તારે
અઝોર અહલ્યા તારી રે મન—રામ.
યમકે બાંધે પતિત છુરાયે, ઐસો પરઉપકારી રામ,
સબકી ખબર લેત સુખ દુખ કે, અરજીન કે હિતકારીરે મન—રામ.

બાંનુઓ અને મહરથોએ જુદા જુદા ટાઇમે કોઇ પણ વાજાં
પર વગાડતાં ગાતાં એક્ષપર્ટ ટીચરથી શીખવું હોએ તો ૧૮
વરસોના જાણીતા સંજાણા મ્યુઝીક કલાસનોજ
લાભ લેવો ખબરગેટ કોટ.

ગાયન ૧૨૭ મું.

રાગ—ભેરવી, દીપચંદી.

કીયા જીસને પૈદા એ સંસાર સાર
ભરોસા ઉસીખર હૈ કેવલ હમાર
ઉસીસે મદદમે સદા ચાહતી હું,
સદા હુંદતી હું ઉસીકાં સહાજ
ઉસીકા જગતમે હૈ સખ જગ મગાહટ,
ઉસીકા સકળ વીશ્વમે હૈ પસારા
અહંકાર એક ભેરાવર પહેલવાં હૈ
જો ઇસકો પછાડા, તો જીતા અખાડા

ગાયન ૧૨૮ મું.

રાગ—તિલક કામોદ.

કર હરીકો લજન નીત ઉઠ મોરે મન,
હરી સખકે તારન હરી પતીત પાવન—કર.
જાવત શરન જોઈ, ધરત ચરન,
વાકે તરતજનમ, વાકો હરત મરન,
એસે તિલક ભુવન, લજ ચતુર સુજન—કર.

ગાયન ૧૨૯ મું.

રાગ—ભેરવી.

મેહરકી નઝર કીજે ! સુખ સંપદ સખ દીજે !
તું કરીમ કીરતાર !
નિત ઉઠ આસ તેહારી, સાફ નઝર તેરે દરકા ભીખારી,
જગમે કરમ ફઝલકી શરમ રખ લીજે !

ગાયન ૧૩૦ મું.

રાગ—ગઝલ.

ગરીબો કાલી કોઈ આસરા હોતા તો કયા હોતા,
ખુતે કાફીર હુમારાલી ખુદા હોતા તો કયા હોતા.
કોઈ લહજત નહી હય ફેર એ દુન્યા જાન દેતી હય,
ખુદાવંદા મ્હોબતમે મજા હોતા તો કયા હોતા.
સુનાઓ હશ્રમે જીનકે ઉસે દીલ ખ્યાર કરતા હય,
જે મયલી બીચમે ફીર બોલ ઉઠા હોતા તો કયા હોતા.
ફીર ઈતની બેવફાઈ પર ઉસે દીલ ખ્યાર કરતા હય,
તો ચારખ વો સનમ બાવફા હોતા તો કયા હોતા.

ગાયન ૧૩૧ મું.

રાગ—ગૌંડ સારંગ.

ભજ મન રામ નામ સુખ દાઈ,
ઘડી ઘડી પલ પલ અવધ બીતત સખ,
ફીર પાછે પસતાઈ,
ભાઈબંધ સખ કુટુંબ કળીલા, દેખત જીય લલચાઈ,
અંત સમે કોઈ કામ ન આવત, ચત્ર કહે સમજાઈ.

ગાયન ૧૩૨ મું.

રાગ—ભેરવી.

કરમ તેરી કળા ન્યારી, હજારો કો નચાતી હય
ચઢે જો ચક્કરે તેરા, ઉસે તો તું ભમાતી હય
હોતા જો કાલ ભીખારી, બનાયા માલદાર આજે
કયસા ધનવાનકો પળમે, ભીખારી કર જલાતી હય
હજારો બાઝતા બાઝા, ગવાતે ગીત શાદીકા
હયે વોહો ઘરમે પળમે, મરણ પોકો પડાતી હય
પતીકી પ્રાણ ખ્યારી હયે, પતીકી સંગમે રહેતી
હયે વીધવા બનાકે તું, બીચારી કો રડાતી હય
બનાવે જોગી કો ભોગી, કરે બલવાન કો રોગી
ઉસીકો નીચકે પાસે, શુલામી તું કરાતી હય

ગાયન ૧૩૩ મું.

રાગ-દરબારી કાનડા.

સમજત ના મન તું મેરા, લાખ બાર સમજાવત હું મેં,
કાંઈ ન તજત અધેરા.
બુઠી માયા, બુઠી કાયા, બુઠા જગત પસેરા,
અંત સમે કોઈ કામ ન આવત, “ચત્ર” પ્રભુ એક તેરા.

ગાયન ૧૩૪ મું.

રાગ-પહાડી.

કયા અમસે પીયા તકસીર લઈ
તુમ દરશ દીખાના ભુલ ગયે
દીલ છીનકે હય મોરે માલીક તું
વોહો પીછલા જમાના ભુલ ગયે
તુંમ નેહા લગા કર રૂંક હયે
તુંમ સચ્ચે હો કર જુઠં લયે
સનમુખ મીલના તો જાતા રહા
સપનેમેથી આના ભુલ ગયે
તેરે બીરૂહા અગનમે જળતી રહું
મેરી દીલકી હકીકત કીસે કહું
દીલ જળજળકે સોલે ભરકે
તુમ આગ ખુઝાના ભુલ ગયે
કયા હમકો જબરથી અયસે પીયા
તુમ ચીતવન લેકર સરકે ગયે
કયા બેસમજમે અયસે બસે કે
મીલના મીલાના ભુલ ગયે

બાંનુઓ અને મહરોઓ જુદા જુદા ટામમે કોઈ પણ વાજાંત્ર
પર વગાડતાં ગાતાં એક્ષપર્ટ ટીચરથી શીખવું હોએ તો ૧૮
વરસોના જાણીતા સંગીત શુભાશીષી કલાસનોજ
લાલ શેવો બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૧૩૫ મું.

રાગ-ભીમપલાસી.

મેલન હર પ્રીય ચયન મીલાવત
રાગણી ભીમપલાસી કહાવત
આરોહનમે રીધ ન લગાવત
સુરવાદી મધ્યમ કેા બનાવત
સમય ત્રતીય પહાર દીન કહાવત

ગાયન ૧૩૬ મું.

રાગ-જેનપુરી.

પ્રભુકો સુમર સુમર મન મેરે
પાપ કતેજ શુ' સખ તેરે
દો દીનકો સુખ કારણ મુરખ પાવત ઉમર બખેરે
ગંગા જમના કાશી જંગલ હરગત મોહર નેરે

ગાયન ૧૩૭ મું.

રાગ-ખીહાગ.

મય તુમારી સરનાગત પ્યારે
તુંમહો દયા ધન નાથ હમારે
પરમાનંદ મુંકુંદ પરમાતમા
દીનાનાથ સકળ લય તારે
દામોદર શ્રીધર અગનાસ
પાપ હથ તપ નામ મુસારી

ગાયન ૧૩૮ મું.

રાગ-માંડ.

દુનીયા એક મુશાફીર ખાના હય પ્યારે ના મન અટકાના
સાંજ સમજ કે આ ઠયરે લોર કે હય જાના—દુનીયા.
ચુન ચુન મીટી મહેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા ચીરીયા રચેન બસેરા
મત લલચાના દીલ દુખાના હરીકા ગુન ગાના—દુનીયા.

બાનુઓને ખુશ ખબર.

પેરીસ કલીનીંગ વર્ક્સ.

જક કસબની ભરેલી સાડી દાણાના લેસપીસના બ્રાઉઝીસ ચાઇના સીટક તથા ઉલન સુટો કલીન કરવાનું ભરોસેદાર ખાતું.

પેરીસ પ્રોસેસથી કલીન કરવાથી કપડાં અસલ જેવાં નરમ સુવાલાં અને સફાઇદાર થાય છે. એ પ્રોસેસથી કપડાં કેહોતાં નથી અને કાચો રંગ ઉડી જતો નથી.

અમો ગરમ તથા રેશમી કપડાંનાં સ્પેશીયાલીસ્ટ કલીનર્સ હોવાથી અમારા કામની એક વખત ખાતરી કરવા તમોને ભલામણ કરીએ છીએ.

પેરીસ પ્રોસેસથી કામ કરનારા અમો આખી મુંબઈમાં એકલાજ છીએ.

રીસીવોંગ ઓફીસ- ન્યુ ચરનીરોડ, વેસ્ટ એન્ડ
સીનેમા પાસે, ચરનીરોડ,
મુંબઈ.

ગાયન ૧૩૯ મુ.

રાગ-પીલુ.

છે બંદગીમાં સુખ સજનો છે બંદગીમાં સુખ
બંદગી તાળે દુખ સજનો છે બંદગીમાં સુખ
બંદગી શરોસની એકજ ચીતની
કરો કેબલા સનમુખ—સજનો છે
બંદગી બચાવે પાર તરાવે
ભવની ભાંગે ભુખ—સજનો છે
રાહે આદીલ પર ધરજો દીલ
રેહુશે રોશન રૂખ—સજનો છે

ગાયન ૧૪૦ મુ.

રાગ-ગઝલ.

દરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
દેખા તુમહેં કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
કુચા ગલી વ ઘર ગર હે દેખ લેના તુમકો
બદનામ તો કરંગા, ચાહે બોલો યા ન બોલો
ધુરકીસે તુમ ને ચાહો દરવાજા છોડ જાઓ
મરકર લી ના હુટુંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
લાખો સીતમ સહુંગા મેં ઇસ્કમેં તુમહારે
શીકવા નહીં કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
દીલ જાન ઓર ઇમાં તુમપર કરંગા કુરખાં
વાએદા વફા કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
કાઝી પેહનકે કફની સુરત બના ફકીરી
દર દર સદા ફરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો

સંજ્ઞા મ્યુઝીક કલાસ ૧૮ વરસોનો વખણાયેલો છે
જ્યાં બાતુઓ અને ગઠસ્યોને જુદા જુદા ટાઇમે હારમોનીઅમ
દીલરખા વગાડતાં ગાતાં એક્ષપર્ટ ટીચર શીખવે છે ઘેર ખાનગી
ટ્યુશન પણ મલી શકશે. મલો બજારગેટ કાટ.

ગાયન ૧૪૧ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

તુમ્હારે હુશને બરપા કયામત હોનેવાલી હે
 ચેહી સુરત હે તો કુછ ઓર સુરત હોનેવાલી હે
 વોહ કેહતે હે કીસીશે હમકો ઉલફત હોનેવાલી હે
 હમારીબી તુમ્હારી ઇસી, હાલત હોનેવાલી હે
 હમારા જુક ફીર આને લગા હે 'બિનકી સોહબતમે'
 શુનાહે હમ પર ઉનકી ફીર ઇનાયત હોનેવાલી હે

ગાયન ૧૪૨ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

ઇલાબે દરદે દીલ તુમસે, મસીહા હો નહી સકતા,
 તુમ અચ્છા કર નહી સકતે, મય અચ્છા હો નહી સકતા.
 અલી મરજાઉંગા જીને કે, તાને ફીર ન તુમહેના,
 ચેહ તાને વોહ સુને જીસસે, કે અયસા હો નહી સકતા.
 તુમહે ચાહું તુમહારે ચાહનેવાલોંકો ભી ચાહું,
 'મેરા દીલ ફેરદે મુઝસે, ચેહ ઝગરા હો નહી સકતા.
 હમે આખીર મેરી બાલી પે, મજમા હય હસીનોં કા,
 ન આના અય કઝા ઉસવકત, પરદા હો નહી સકતા.
 જો તુમ ચાહે વોહો જાચે, ચેહ હય અલ્લાહકી કુંદરત,
 જો મ'ય ચાહું તો ફરમાવો, કે અયસા હો નહી સકતા.

ગાયન ૧૪૩ મું.

રાગ-ભેરવી-ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે ચારો ચેહી હમને બિચારી હે.
 હે જયસે રેલકા ઇ'જન ચેહી હાલત હમારી હે.
 હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આદમકા,
 ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમે' રૂહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજન સડક પર લોહિકી ચે બેઘડક દોડે,
લવાઈ ઇસકી ખાતીરસે ચે સળ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં અદમકે સળ વહાં એક રોજ બાઈગે,
ફરીસ્તા મૌતકા આયા તો ફીર કયા ઇંતેઝારી હે.

ગાયન ૧૪૪ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

લગાયા મેંને જો તુમસે દીલકો
તુમ્હારે દીલ પર નીહાં ન હોગા
ઉઠાયે સદમેં હેં જીતને મેને
જહાંમે કીસપર અયાં ન નહોગા
ચે ખોફ મુજકો અકેલે ઘરકા
કે હોગા વહાંપર ગુનરા કયુકર
મદદકો મેરી જો લુતરે યજદા
નદીમે હમદમ તલાં નહોગા
લગાયા ગુલસે જો દીલકો તુને
સમજલે દીલસે તુ અપને ખુલખુલ
હે અંદરોજ બહારકે દીન
ચે ગુલતો રોજે ખીજાં નહોગા

ગાયન ૧૪૫ મું.

રાગ-કવ્વાલી.

તડપતે હેં ઉન્હેં ગયરોંકી હાલત અયસી હોતી હે,
ખુદાકી સાન હે અયસોંકી હાલત અયસી હોતી હે.
જળ આંખોંસે લગાતા હું તો ચુપકે હંસ હંસકર,
તેરી તસવીરબી કેહતી હે સુરત અયસી હોતી હે.
અલીતો ખેલ સમજે હો મગર એક દીન દીખાવેંગે,
કયામત ઇસકો કેહતે હેં કયા મત અયસી હોતી હે.

ગાયન ૧૪૬ મું.

રાગ—કબ્વાલી.

હમ બેકસોંકા માલીક, પરવરદીગાર તુ હય,
ઝોર કુલહુમકા ખાલીક અય કીરદીગાર તુ હય.
કીશતી હય આહ મેરી મોળે ગુનાહસે ઘેરી,
હો બાએ મહેર તેરી ચકતા ગફ્ફાર તુ હય.
કુરબાન હું મે તુંપર પરવર દીગારે આલમ,
દીલમે' હક લખપે મેરે લયલો નહાર તુ હય.

ગાયન ૧૪૭ મું.

રાગ—કબ્વાલી.

હય બહારે બાગ દુન્યા ચન્દ રોઝ
દેખલો ઇશકા તમાશા ચન્દ રોઝ
અય મુસાફર કુચકા સામાન કર
ઇસ સરામે' હય બસેરા ચન્દ રોઝ
ઢકન કરકે કબ્રમે' બોલી કઝા
અબ ચહાં તુમ સોતે રહના ચન્દ રોઝ
કયું સતાતે હો કીસી બે જુરમ કે
ઝાલીમો ચેહ હય ઝમાના ચન્દ રોઝ
પુછા લુકમાં સે જીયા તું કીતને દીન
દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દ રોઝ
ફીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો
સાથ હય ઇસકા તુમહારા ચન્દ રોઝ

ગાયન ૧૪૮ મું.

રાગ—ગઝલ.

ફરીયાદ કરે કિસ્સે ગુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ બી હાકિમ બી તરફદાર તુમહારા.
ખુશીદ બે દિનકો હો તો મેહતાબ હો શબકો,
દુન્યા મેંય ઉબલા હય, સખ અય ચાર તુમહારા.

હુરોંકો તમન્ના હય, પરીઝાદોકો હસરત,
મીલતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા.
કાયબેકી તો કયા અરલ હય, ઉસ કુચેકે આઘો,
જન્ત હોતો જાએ ન ગુનેહગાર તુમહારા.

ગાયન ૧૪૯ મું.

રાગ-ગઝલ.

કીસ કદર મેં જાં કરું ઇઆર બરાઈ તેરી,
અકલ હેરાન હુઈ મેરી, દેખ સફાઈ તેરી,
આફરીન કહીયે મીયાં તેયે મુસવર કે તહીં,
જીસને ઇશ ખુબીસેં તસવીર બનાઈ તેરી,
કયા કરું કીસસે કહું કેાન કરેગા આસાન,
શખત મુશકેલ હયે મેરે હકમે જુદાઈ તેરી,
યે જુદાઈ જો ન હોતી જેહાં ખીચ પેદા,
કે યા ખોદા ખાલીલી રહેતી યે ખુદાઈ તેરી.

ગાયન ૧૫૦ મું.

રાગ-પીલુ બરવો.

અગર યુંહી દીલકું સતાતી રહેગી
તો એકદીન મેરી જાન જાતી રહેગી
મેં જાતા હું દીલકું, તેરે પાસ છોરે
મેરી ઇયાદ તુજકું દીલાતી રહેગી
અગર તુજકું ચલનાહે ચલ સાથ મેરે
યે કબતક તું જાતે બનાતી રહેગી

ગાયન ૧૫૧ મું.

રાગ-ગઝલ.

અદમસે કીસ લીયે આયા, અરે નાદાન પરદેસી,
ભરોસા કયા હે દુન્યાકા, અરે નાદાન પરદેસી.
યે કયું ડાલે હેં ડેરે કીસલીયે-યે છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તું દો દીનકા, અરે નાદાન પરદેસી.

ઈબાદતકે લીયે આયા હે, બચ બેહુકાને વાલોંસે,
 ન ખા પરદેશમેં ધોકા, અરે નાદાન પરદેસી.
 કહાં દારાં કહાં જમશીદ, શીકંદર કહાં અકબર,
 હે સબકો ખાકસેં મીલના, અરે નાદાન પરદેસી.

ગાયન ૧૫૨ મું.

રાગ—કબ્લાલી.

હુશન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
 છોડ દે અપના વતન આપહી અકેલા જાયેગા.
 હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
 ચાંદની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા.
 કુલકે ઢેલે કબ્રપર મેરી નમારો અય સનમ,
 ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા.
 બાદ મરનેકે મેરીયે લાશ મિલતેલી નહી,
 હડડીયાં મેરી ચખાનેકો હુમાલે જાયગા.

ગાયન ૧૫૩ મું.

રાગ—કબ્લાલી.

અએ દરદે દીલ બતાદે કબ તક તું કમ ન હોગા
 હમદમ બનેગા કબ તું જબ મેરા દમ ન હોગા
 દુનીઆંકે ભે મજે હય દુનીઆં મે કમ ન હોગા
 જબ તક કે સફર હમારા મુલકે અદમ ન હોગા
 તુખસે લી હજારો લીખ્યે હરગીઝ સફા ન હોગી
 ઇંકાર વસુલ જાંનાં જબ તક રકમ ન હોગા
 તુરબતપે મેરીઆયે ગયરોકો સાથ લાએ
 બાદે સવા બતાદે કયા કયા સીતમ ન હોગા

આ ચોપડીમાંનાં કોષ પશ્ચ ગાયનની નોટેશન જોઈએ તો મીઠ
 સંજ્ઞાજ્ઞાને લખો સંજ્ઞા મ્યુઝીક ક્લાસ બજારમેટ કોટ.

ગાયન ૧૫૪ મું.

રાગ—કબ્જાલી.

શમાલી ખુદ બખુદ રોતી હુઈ મેહફીલસે નીકલેગી
હમારી લાશ જસ દમ કુચ એ કાતીલ સે નીકલેગી
ગલે પર તું મેરે ખંજર ચલા કર દેખલે કાતીલ
સદા અલ્લાહો અકબરકી હમારે દીલસે નીકલેગી
ઉડાતી ખાક કયુ લએલા તું ઇસ જંગલમે ફીરતી હય
ઇલાહી લાશ મજનુકી ઇસી મંજીલસે નીકલેગી

ગાયન ૧૫૫ મું.

રાગ—માલકોષ.

સુનરે મન મુરખ અગ્યાની, લાઇબંધ સખ કુટુંબ-કબીલા,
સંગ ચલત કોઉ નાહી
મોહ જાળમે લિલમ રહો હે, કોણુ કીસીકો માની,
એક દિન પંછી નિકસ જાવેગો, એ નેચે કરમાની.

ગાયન ૧૫૬ મું.

રાગ—ગઝલ.

દીલ હમને સનમકો દીઆ નજરાના સમજ કર
જલીમને જલાયા મુજે પરવાના સમજ કર
મએ તાલીબે બોસા હુવા જુલફાકા
જંજીરમે બનવા દીઆ દીવાના સમજ કર
પેહેલે તો મેરે સામને મુહ ખોલકે બચેથે
ફીર કર દીઆ પરદા મુજે બી ગાના સમજ કર
મનસુર ઇસી વાસતે કહેતાથા અલલ હક
સુલીપે ચહરાયા મુજે દીવાના સમજ કર
શાકીમે તેરે સબકે તુમ વસ્લ પીલા કે
આયા હું મએ બોહોત દુરસે પયખાના સમજ કર

રેશમી કાપડની ખરીદી માટે

દરેક સોસાયટીમાં—સર્વથી લોકપ્રીય મથક
કયું છે ?

નામદાર ગવરનર સાહેબની પેત્રોનેજનું માન
ધરાવનાર રેશમી કાપડની બજારીતી દુકાન.

કરંજયા એન્ડ કું. લીં.

૨૦૭, હોરનબી રોડ, કોટ, મુંબઈ.

ખાનુઓના પોશાકને બરનો ચીનાઈ—જેપાનીશ
તેમજ વીલાયતી માલનો ગંજવર સ્ટોક હંમેશાં
તમારે માટે ખોટી છે.

કસબી સાડીઓ.

હમારા બાહોશ કારીગરને હાથે બનાવેલી
તરેહવાર સાડીઓ તથા તેમજ ઓરડરથી
બનાવી આપવામાં આવશે.

ગાયન ૧૫૭ મું.

રાગ—પીલુ.

જીએ આંખ ખોલી હાલત તમારી
 ખીન બંદગીથી થશે પાયામાલી
 બંદગી વીનાતું જીવતર નકામું
 ખીન બંદગીથી થાએ ધુલધાંની
 એકીનથી વલગી રેહશે ધર્મને
 જવુજ હોએ જો સ્વર્ગની ખારી
 બંદગીથી મલશે માંગી મુરાદો
 સફલ થશે આ તમારી જીવંતાની
 બંદગી બચાવે પાર તરાવે
 “અદા” કરજે કરજ તેમાં તમારી—(દાજી)

ગાયન ૧૫૮ મું.

રાગ—કટ્યાણ.

તારી કુદરતની બલીહારી ન્યારી ભારી
 તુ છે દાતા માહાસાની કુલ આલમ પર છે સરદારી
 દાદાર દાવર દે તું ચારી ગાઇએ કીરતી તારી એ જગવાલી
 માલીક તું કુલ જહાંનનાં કમતર છઇએ બંદા તારા
 અરજ ગુજરીએ તારી દયામાં
 ભકતી તારી લાગે પ્યારી સઉમાં ભારી
 છે ગુણુકારી રખ દીલની અર્જ સુન હમારી
 ચાહીએ “દીનુ” સાથ સર નમાવી—કુદરતની.

મઝગામ લતાના બાંતુંઓની ખાસ સગવડ માટે સંજાણા મ્યુઝીક
 કલાસની ખાંચ ચાલુ છે જ્યાં હારમોનીયમ દીલરૂઆપર વગા-
 ડતાં ગાતાં જણીતા ગીત સંજાણા શીખવે છે. મઝગામ
 ત્રામ ટરમીન્સ મીસ શેઠનાને મલી નામ નોંધાવો.

ઉરદુ અને ગુજરાતી નાટકોનાં ચુંટી કાઢેલાં ગાયણો.

ગાયન ૧૫૯ મુ.

બશરકો ચાહીએ જી કરે ખુદા શક્કે લીએ
મરીજ રૂઢ ન લટકે કીસી દવાકે લીએ
મુકાબીલ આઈના રખકર સક્કાઈ કર દીલકી
અજીમ તુસખા હુઓ એહ કળે બદતુમાકે લીએ
ગુનાહ કરનેસે પહેલે એહ સોચ અય ગાફીલ
કે મચે ફનાકે લીએ હું ખુદા બકા કે લીએ

(બાગે ધરાન.)

ગાયન ૧૬૦ મુ.

ન ભુલે ઈનસાં, રખે હરઆં
અસલી હાલતકે ખુબ યાદ ઇસ દુનીઆમે
કીબ્રો તકબ્બુરસે સદા પાક રહે એ દીલ હરદમ
તું મહેલોમે રહેને પરબી, ભર ગરીબોંકા દમ
જામ પીએ રંગી તો અપના ટુટા પયાલા યાદ રહે
ઈસપે રહે પાબન્દ જીસ્સે, તું દીલ શાદ રહે

(બાગે ધરાન)

ગાયન ૧૬૧ મુ.

કયું પસ્ત હો રહે હંએ તેરે જહાનવાલે
અપની જમી ઉઠાલે, યો આસમાનવાલે
જાલીમ બને હુવે હંએ તેરી ઇનાયતોંસે
પએદા કીએ હંએ તુંને કયું ઈજ્જેશાનવાલે
અબ ખાદ ખર નહી હુએ મજલુમકા ઠીકાના
પામાલ કર રહે હંએ—ઉંએ મકાનવાલે

(બાગે ધરાન)

ગાયન ૧૬૨ મું.

જાગ અય નીન્હસે મુસાફરી ?
 ઘડી એહ હાત ન આયે ફીર
 કચોમ કે સરપર વકતે મુશકીલ
 ગમકે બાદલ આયે ધીર
 બામુશરરફ જીન્દગાની અપની અપની કરલે ઇસ જહાંમે
 તેરી સાથી હોગી રહેમત કામ યાબી પાએ
 બનહે અલ્લાહ કે બનહોમે

(તુરે વતન)

ગાયન ૧૬૩ મું.

જો તેરે બુજગોને કીયા કામ વોહ કરજા
 દુનીયામે જો બાકી રહે તું નામ વોહ કરજા
 શેરાને અછમ ઔર દીલેરાને અરબકી,
 તઓ ફીર બઢે જીસ્સે સરખમ વોહ કરજા
 રહે જાએ તેરી કચોમકી ઇસલામકી ઇજત
 કુરબાની તુ અય સાહેબે ઇસલામ વોહ કરજા

(તુરે વતન)

ગાયન ૧૬૪ મું.

મઓલા રહેમતકી નદીયા હો તેરી જારી
 જીસ્સે સારા આલમ કુલે કુદરતકી શુલકારી બારી
 તેરી હરજા કુલવારી
 તું હએ દાતા સબસે ગ્યાની જાવેદાની—રહેમત
 ખાલીક તુ કચોન મકાનકા
 હરજા હએ તેરા જલવા અયાં
 અરજો સમાયે સબ તેરી જીયા હએ
 હર દીલમે હએ ફેરા તેરા, નચેનકે અંદર ડેરા તેરા
 નારબી તેરી નુરબી તેરા, કમતર આજમ બન્દા તેરા
 હો જાએ લુતફે રખબાની

(એશીયાઈ-સીતારા)

ગાયન ૧૬૫ મું.

સખી સાંવરો મોરે મન્દીર આયોરી
 સહેલી કંથ આ ગયોરી
 હર એક તરફસે હવા ઇંત્રખાર આને લગી
 ખીજાં રસીદા જો થી શાખ લહે લહાને લગી
 બહાર આઈ સખા રંગ ફીર દીખાને લગી
 જમીને ખગ નચે કુલ ફીર ખીલાને લગી
 આજ શાદીયાં મચાવોરી

(એશીયાઈ-સીતારા.)

ગાયન ૧૬૬ મું.

ખીયા તોરી બતીયાં જાહુ લરી
 જએસે બનમે બાજે ગોયા હરકી મધુરી બંસરી
 તુ જો બાંકા કનઈયા મએ રાધા ખ્યારી
 તેરી બાતોપે અબ તો મએ જીયા હારી
 યાદ રખો હું મએ ચેરી તુમહારી
 હાત તુમહારે હએ લજીયા હમારી
 મોરે ખીહારી, મએ તુજપે વારી
 મોરે સાવરીયાં તીરછી નજરસે મારી કટરીયાં
 ઘાયલ હુવા દીલ-હાએ
 બાંકે બલમાં બલહારી મએ જા'ઉ—તોરી.

(એશીયાઈ-સીતારા.)

ગાયન ૧૬૭ મું.

તપ કરના અબ જંગલ જાએ તપ કરના
 ખ્યારે હરદમ રબસે ડરના
 બારબાર નહી આવે જનમ નર કામ લલે કુચ્છ કરના
 પાક બન દીલ સાફ રખ ઓર યાદ કર ગફફારકી

ખાકે હય બેબાકે હય ચેહુ જીંદગી દીન ચારકી
 દીલપે જખ્ત કર ખો ન સખ્ત નહી આકતસે ઘબરાના
 રખ ભરોસા તુ ખુદા પર રાહુખર ઇનસાનકા
 ટાલ દેગા સખ મુસીબત ધ્યાન ધર રહેમાનકા

(ખાકી-પુતલા.)

ગાયન ૧૬૮ મું.

અય મઓલા અરજી સુનકે ફર્યોરન જવાબ તુમ લેજો
 જીસ્મે ઇનસાં શહર તુને એક કાયમ કર દીયા
 ઉસ શહરકા શાહ દીલ, ઔર જાન હય એક મલકા
 અકલ હય દાનીશ વજીર, ઔર રહુમ હય એક મુનસીફ
 નેકી હય લશકર, ઇમાં ઉસ લશકરકા અફસર
 કુચ્છ દીનો તક સલતનતપર ચેહુ ચલી મગર અબ તો
 સલતનત કે સારે અફસર પડે મુશીબતમે—અય.
 બનકે દુશ્મન સલતનતપર બદીને કીયા ધાવા
 શહરકે સારે અફસરોકો કયદ હય કરવાયા
 અપને સરદારોકો ઉનકે ઓહદો પર રખા
 સીપેહ સાલારીપે કીના, હવસકો એક મલકા
 ક્રોતવાલીપર હસદ, ઔર જુલમકો એક મુનસીફ
 નેક થે વોહ ચલ બસે ઔર રાજ બદીકા હુવા
 કયા કફ્ ઇસ બીગડે શહેરકો તુમહી બતલાદો—અય.

(ખાકી-પુતલા.)

ગાયન ૧૬૯ મું.

દુનીઆંમે જો ચલા નેકીપર બેઠા ઉસ્કા પાર હુવા
 માલ ખરીદા જીસને અચ્છા નફા મીલા જરદાર હુવા
 ખોટા સઓદા જીસને કીયા નુકશાન ઉઠાયા ખાર હુવા
 પરખા જીસને અપને આપકો દીલકી કસોટી કસ કર
 શરર્મીદા ફીર દુનીઆંમે ઇનસાન નવોહ જીનહાર હુવા

(ગાફીલ-મુશારીર.)

ગાયન ૧૫૦ મું.

જીસે દેખો દુખીઆરે નહી કોઈ સુખીઆરે
 ઈસ કલબુગમે શાદ માની તહી
 અરે રાત્ર દુખીઆ રંકલી હયે દુખીઆ
 મેહલ ઓર ઘર ઘરમે દુખકા ઝઘડા સલીલ હયે ાડા
 હારે સાધુ જોગી સન્યાસીલી દુખીઆ
 પરજલી દુખીઆરે નહી કોઈ સુખીઆરે
 જીસને મનકો મારા હયે વોહ સુખીઆ

(ગાફીલ-મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૧ મું.

કીસી પરદેશીસે હાં કોઈ ન પ્રીત લગાયે
 સરસે ટાલે રોગ ન પાલે હીરેકી કનીયાં ખાયે
 જીરહાકી અગની તન મન કુકે કોઈ પલચયનન આયે
 દીન દીન પલ છીન જીયરા જલાયે મોરા
 વા અદા વફા ન ફરમાયે

તરસત તરસત આઈ આંખે મોરી પીયા ન વાપસ આયે

(ગાફીલ મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૨ મું.

હર વકત તેરી સુરત અય જાન સામને હયે
 હર લહેજા સામને હયે હરઆન સામને હયે
 દીલ ચાક ચાક કરકે મુજસે એહ કહે રહે હયે
 એહ દીલ અગર તેરા હયે પહેચાન સામને હયે
 વાઅદા કીયાથા તુમને અચ્છા કસમ તો ખાવો
 રખો તો હાથ દીલ પર ઇમાન સામને હયે
 મુજસા ન હોગા કોઈ દો જાન રખને વાલા
 એક તન મેરે તનમે એક જાન સામને હયે

(ગાફીલ મુશાફીર.)

ગાયન ૧૭૩ મું.

તુહી જગતકા સજન રખવારા
 રખ તું મેરા સહારા તુજ ખીન જાઉ કહાં ?
 તેરી આહતમે ખાવરી ભઈ, દરસ દે અય પીયા
 હર ઘટમે તેરા જલવા સમાયા ગુલકારી તેરી ખીલી
 હર દિલમે તેરી હય રંગત નઈ
 જલ થલમે ખ્યારે હય તુહી તુહી—રખ તું.
 (હુરે-અરખ)

ગાયન ૧૭૪ મું.

નીગેહદારે જમાં તુ હયે મકીને લામકાં તુ હયે
 અનીસે ઇન્સોજા તું હયે અયાં તું હયે નેહાં તુ હયે
 તુહી શાહીદ તુહી મશહુદ આશક તુ તુહી માઅશુક
 કરીશમા સાજીયે ગુલ તુ હય ખુલખુલકી ફગાં તું હયે
 અપને મચોલાકી મચે તો જોગન બની
 જોગન બની બચેરાગન બનીરે
 કલી તું હયે સનમખાને મેં ગાહે તું હરમમેં હયે
 કલી નાકુસકી આવાજ ગહે શોરે અજાં તું હયે
 એહી સામે સહર કહેતી તેરી આશક તેરી શયેદા
 ફીસીકા ગમ મુઝે કયા જબકે મુજપર મહેરબાં તુ હયે—અપને
 (હુરે-અરખ)

ગાયન ૧૭૫ મું.

મતલબકં બન્દે કયું તું કહેતા હયે મેરા ?
 આંખે મીટ ગઈ જગમે અધેરા, ફીર તો યહાંપે કુછ નાહી તેરા
 તું કહે મય રાજા હું તું તખ્ત કહાંસે લાયા ?
 ખીન સાહેબકી ફીરપાસે યુંહી કયા તુને હય પાયા ?
 કચોડી કચોડી જોડ કે જીસને જોડે લાખ કરોડ
 આખીરમે કુછ સાથ ન આયા દિયા કફન એક જોડ
 (હુરે અરખ)

ગાયન ૧૭૬ મું.

મેરો મન લાગોજી
 દીન રતીયાં ખ્યારે હરકે ધ્યાનમે
 સાંઈ મેરા બનકે બચે પારી જગકા કરે બચેપાર
 બીન તરાબુઓ બીન પલ્લેકે તોલત હય સંસાર
 સાંઈ મેરા બનકે નાખુદા દેખો કાટત હય મંજધાર
 બીન બાહબાં ઓ બીન પવનકે નાવ લગાવત પાર

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૭ મું.

એહ સફરકા જમાના વોહી ખ્યારા યજદા
 તોરી દુખકી કરે પાર નાવરીયા
 જગત હચે બચરી, અદાવત ઠહેરી
 સબીને ફેરી નજરીયારે
 દેસ નીકાલા તુમ બે લીનો દરસન કચોન દીખાચે
 હીર દે બાન બીરહનકે લાગે કચેસે કરૂં અબ હાચે
 બતાવો ખ્યારી—કચેસે કરૂં
 હાય હાય જીયા ધડકત તન સુરગન જરત બરત બાન

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૮ મું.

કયું તેરી રહેમત સોતી હચે ઓ કાદીર કુદરતવાલે
 યું લાગ્યારોંકો દેતે હચે જીલત એહ ઇજતવાલે
 ચાર દીનકી જીંદગીપર કુલે હય જરદાર
 દબોલતે દુનીયાકા ઇનકે સરમે કયું હચે ખુમાર ?
 બેકસોંપર જીલ્મકી બરસાતે હચે બચોછાર
 હચેફ સમજતે નહી અરે એહ જીઠા હય સંસાર

(હુરે-અરબ.)

ગાયન ૧૭૯ મું.

અરે તું પવનકે પંખી જીયરા કલ આજમે ઉડ જાએગા
 સુંદર તનકો જાના તુને, સાથી હએ મેરા સચ્ચા
 ગફલતમેં કયું પડા દીવાને ? કાયા મટકા કચ્ચા
 ઈનસાન જગતમે આયા, વોહ મોત કીનારે સોયા
 જો કુલ ડાલીપે ખીલા, કુછ અરસેમે મુરઝાયા
 આફતાબ સુગેહકો નીકલા, નહી રાત દેખને પાયા
 સુંદર તનકો જાના તુને લોહીકી એક કાયા
 ગફલતમેં કયું પડા દીવાને બાદલીકી એહ છાયા

(હુરે-અરબ)

ગાયન ૧૮૦ મું.

કાયા માયા કોઈકી નહી લઈ સખ કહેતે હએ અપની અપની
 સત્ય જુગમે હરીશ્ચંદ્ર ભએ રાજ સત્યકી સત્ય કહી
 એક સત્યકે કામને ઉનહે કાયા ખેચ દહી—સખ.
 ત્રેતામે રાવણ લયો રાજ કંચન કોટ સહી
 એક લક્ષ પુત્ર સવા લાખ જ્ઞાતી વાકો લકડી નાહી મીલી
 પ્રાન વાયુ જળ ઉડ ગયા તનસે માયા ભી મીટ ગઈ
 ઈસ દુનીઆંમે વોહી નર ભુલા જરને કાયા અપની કહી
 સખ કેહતે હય અપની અપની

(વીરાટ પર્વ)

“વીકટરી મ્યુઝીક ગાર્ડ” જેમાં હાલમાં ચાલતા ઉરદુ અને
 ગુજરાતી નાટકોનાં વખણામત્રા રપ માયણો તેની નોટેશન રાગ
 તાલ સાથે ૪૧૦ રૂ. ૧ થોડીજ નફલો આપી છે તાકીદે
 મંગાવો સંજાણા મ્યુઝીક ક્લસ બજારગેટ કોટ.

ગાયન ૧૮૧ મું.

જાગો જાગો મુશાફીર રાત થોડી હય
તુ'મને પુજી સફરકી કયા કયા જોડી હય
તીન દીન કી જીન્દગી હય ચેહ જઈસે સ્વપન વીલાસ
ઉસમે ખાગ લગાકર ઓર ફીર ફલ ચાખનકી આસ
ખન્દે બહોત ન કુલીયે પ્રભુ સહેગા નાહી
જોર જીલમ ના કીજીએ મૃત્યુ લોગ કે માહી
સ્વાશ ચલીત આયુશ ચલીત ચલીત હય તેરી દેહ
ચલા ચલીકે વકતમે ભાઈ લલા લલી કરલે

(વીરાટ પર્વ)

ગાયન ૧૮૨ મું.

અલી હય ભોલી ભોલો ઉનકી ખાતે ખુદ સાલી હય
મગર ચીત વન ચેહ કહુતી હય કયામત હોનેવાલી હય
રકાબતને હવાએ ગુલમે અયસી કુટ ડાલી હય
જુદા પતેસે પત્તા હય અલગ ડાલીસે ડાલી હય
જવાનીકી ઉમ'ગે હય તબીયત લાઓ ખાલી હય
ન તુમ દુન્યામે ખાલી હો ન દુન્યા તુમસે ખાલી હય
અમારી તૌબા નહીદકી જવાની દોનો બે કસ હય
ન કોઈ ઇસકા વારીસ હય ન કોઈ ઉસ્કા વાલી હય

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૩ મું.

યુ' જીલમ કર ન જાલીમ લુત્ફે કરમકે બદલે
એક દીન તુઝે મીલે'ગે જીલ્મો સીતમકે બદલે
ઇસ જીલ્મે નારવાકો આખર સજા મીલે'ગી
દોજખકા ગાર હોગા ખાંકે ઇરમકે બદલે
ઇસ અયશે અરજી પર કુલા હુવા હય નાહક
મીટટીકી કપ્ર હોગી જાહો હશમકે બદલે
દોલત ન સાથ દેગી અજમત ન પાસ હોગી
કીડે કફનમે હોગે જાહો હશમકે બદલે

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૪ મું.

બાવરી બાવરી હુઇઆ નાદાન લોગ બાવરી હી બનીએ
 બાવરી ગુઈયાં પીતા કારન—નાદાન લોગ
 ગોરે ગોરે મુખપર ઝલકી ઉઢાસી
 કારે કરે મય તો-દરસકી પ્યાસી
 યુ' જીયરા ન જસરી વારી વારી વારી—નાદાન લોગ.

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૫ મું.

ઈસ દુન્યામે માનુસ વોહી હૈ તજે ન ધર્મકા બ્યાન માન
 સતપનમે ન્યારે ન્યારે તનમન વારે સારે રામ મીલ રહે
 આન બાન દુન્યામે—
 બશરકો લેજા હૈ દુન્યામે ઇમતે હાંકે લીએ
 ફીરે ન રાહે ન કોઇસે ખોડે જાકે લીએ
 ફના હય એક દીન આખીરકો ઇસ જહાકે લીએ
 નહી હૈ દોલતે દુન્યા તો બવેદા કે લીએ
 વહાંસે દોલતે ઇમાનલે વહાં કે લીએ—દુન્યામે.

(ચલતા પુરજા)

ગાયન ૧૮૬ મું.

જયુ મૃગકે મન રાગ બસે અરૂ કંજનકે મનસુર સોહાતા
 જયુ પપી હા મન મેઘ બસે અરૂ
 સીપકો સ્વાંતીકા ખુદ હય મનમે ભાતા
 જયુ જખકે મન નીરબસે અરૂ ચંદ્ર ચકો રહી કે મન આતા
 માધવ કે મન આપ બસે અરૂ આપકે ચીતકી બને બીધાતા

(માહાસારત)

જુની દેસાઈની કું.

ચુંદરી

એટલે શું ?

કપડાં ઉપર લીલાં, પીળાં ધાભાં પાડવાં એ કાંઈ ચુંદરી નહીં કહેવાયે. ખરેખરા આટીસ્ટીક ડીઝાઇનો અને રંગબેરંગી પાકકા રંગોથી જોતોને સાડીઓ છપાવવીજ હોયે તો અમારે ત્યાં પધારી તરેહવાર નમુનાઓ જોવા પછી કાંઈખી વિચાર કરશેજી.

અમારા કામના પ્રમાણમાં ભાવો ઘણાજ ફિક્કાયેત રાખ્યા છે.

ગરમ, સુતરાઉ, રેશમી કપડાં ઘોઈ, તેમજ અપ-ટુ-ડેટ રંગોમાં રંગી આપીશું.

સર્વથી છેલ્લામાં છેલ્લી ધપે હમો દ્રાઈ કલીનીંગ કરીએ છીએ.

જુની દેસાઈની કું.

વાડીયાજીના આતશબેહરામની સામેની લાઇનમાં

પ્રીનસેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ.

ગાયન ૧૮૭ મુ.

શામ ખ્યારા હમારે હૃદયમેં ખસા
 ન્યારા ન્યારા હય સખસે મોશરી મોરા
 મન લાયો મોહે તન છાયો મોહે
 દીન રયન સદા ગુન ગાઉ
 ખ્યારી ખ્યારી સુરતીયાં દીખાઈ મોહે
 લાઈ લાઈ સુંદરકી શામ લાઈ મોહે
 જીયામે ખસા ગોકુલ ખાસી ખંસીવાલા.

(મહાભારત)

ગાયન ૧૮૮ મુ.

કાના બેગી આવોરે દયા કછુ લાવોરે ભગીનીકી લાજ જાએ
 જો નહીં આવો ગે દુશાશન ખિચે મોરા ચીર
 જો નહીં આવો ગે ભગતો કે દીલમે હોગી પીર
 જો નહીં આવો ગે પાછે પછતાંના હોગા ખીર
 ક્ષત્રી મીલકે ગાયકી ખીંચ રહે હય ખાલ
 ગૌરક્ષા કરની નથી તો કાહે ભયે ગોપાલ
 હે ધર્મ ધુરધર ધાવોરે—ભગીનીકી.

(મહાભારત)

ગાયન ૧૮૯ મુ.

પ્રેમ તત્વ સતા સકલ ક્યલ રહી સંસાર
 પ્રેમ સધે સો હીલહે પરમ જોતીકો પાર
 પ્રેમસે બાંધ લીયા મોહે ગોકુલકી જ્વાલનોને
 લુટીયા ભર દુધ દહી લુટીયા ભર છાછમેં
 બાંધા હય દાસીઓને લોલે બ્રોજ વાસીઓને
 મન મોહન ભોગ ચડા થાલી ભર કાછમે

તો તે કેા પઢવાને ગુનકાને બાંધ લીઆ
 કુબજાને બાંધ લીઆ કુલનકે હારમે
 આહતમે ઝુમકર વસોકો તુમકર
 દ્રૌપદીને બાંધ લીઆ તાગોકે તારમે

(મહાભારત)

ગાયન ૧૬૦ મું.

દગ મગ ડોલે તોરી નઘયાં હય નાવ પુરાની
 પુન્ય ગવાયા પાપ કમાયા સાચકો સજલે
 મોહન ભજલે પાર ઉતારે તોરી નઘયાં
 ચલે ન સાથ કોઇયે ચહાંકો માયા હય
 એ કાલ વો હય જીસને કાલકોલી ખાયા હય
 ગઇ જો આયે નહીં ચેત સમય આયા હય
 ભજો ઉસીકો જીસે વેદનેલી ગાયા હય

(મહાભારત)

ગાયન ૧૬૧ મું.

કોઇ તેરે કામ ન આવે રામ બીના
 એ જુટી માયા કે કારણ રત્ન સોહી જન્મ ગંવાવે
 કંચન કલસ હીરા મોતીસે ચુની ચુની ભવન બનાવે
 તામે તત્ક્ષણ ગ્રહી કાઢયો તોહો એક પલ રહેનન પાવે
 ઘરકી ત્રીયા કહે મય સંગ ચલુંગી ધુત ધુત ધન ખાવે
 અંત સમય છુપી ઘરકે ભીતર સગપન સબહી ભુલાવે

(મહાભારત)

મજગામ લતાના બાંતુઓની ખાસ સગવડ માટે સંજ્ઞાણા મ્યુઝીક
 કલાસની બ્રાંચ ચાલુ છે જ્યાં હારમોનીયમ દીલરખાપર વગા-
 ડતાં ગાતાં જશીતા મીઠ સંજ્ઞાણા શીખવે છે. મજગામ
 ત્રામ ટરમીનસ મીસ શેઠનાને મલી નામ નોંધાવો.

ગાયન ૧૯૨ મું.

મન મીતકા જીતલે વોહી સતી વારે મોહન પરજે જાન સતી
દીન રચન ઉસીકાહી નામ જપે હર ગામ ઉસીકા કલામ કરે
જે ઉસકી ખુશી વોહી કામ કરે

રહે અપને પીયાકી ગુલામ સખા હર હાલ એ જ્યાલ જે ચાર કરે
રહે સહેમીહી કોધકી ચીતવનસે ન નજર કો ઉઠાયે કઠોર પનસે
સદા સેવા કરે તન મન ધનસે હરનારી સતીકા હય કામ એહી
હર આન એ જાન નીસાર કરે—મન

બહુ મીઠા મધુર હએ મીઠીમીસરી

બહુ મીઠા પીતા હએ મીઠી પુત્રી

બહુ મીઠી મહક ધન દોલતકી

પર સબસે મધુર હએ સ્મામ પતી

સૌ જાનસે પ્રાન બલીહાર કરે—મન.

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૩ મું.

તેરી પ્રેમકી નજરીયાંને મન હર લીને

મોરી બાંધકે ઉગરીયાને માહે બાંધ લીને

રૂઠકે હય એ કચ્ચે તાગે ભાગ હમારે આજ હી જાગે
લાજ સાજ તોરી રખખુ

સાવર સુંદર અનહદ વસ્ત્ર ઢેર કરૂ મએ તોરે આગે

સમજત મન ખેલ રચત સ્વામી હાંહાંહાંહાં હીક હય

મનમે બસે સ્યામ અંતરજામી હાંહાંહાંહાં હીક હય

તન મન કુરબાન કરૂ નીસપલ છીન ધ્યાન ધરૂ

તોરી સદા સેવા કરૂ આશા હય મનકી

તન મન કુરબાન કરૂ સ્યામ સુંદર હાંહાંહાંહાં સચ હએ

(મહાભારત)

ગાયન ૧૯૪ મુઃ.

મર મનકી બલહારી તે હારી
 નટવર તુમ્હી કહો આત ખીયારી
 અરે હાંહારે કાના યુધીપ્ટર કયુ જીઆરીરે મોરારી
 કહે પંદીત સમજો અએ સુખો પ્રભુ લકતી સુખકારી
 સાચે લકત દુખી ફીરે બનમે પંડીતકી કયુ મતી મારી-રે
 કર મનકી ગતી ન્યારી ઓ સતી નારી
 દેખો રદ્યમે આત ખીયારી અરે હાંહારે—દેખો.
 સુંદર લોચન અગકો દીયે હય બન બન ફીરત દુખારી
 મુરખ રાજ રાજ કરે હય પંદીત ભયેરે ભીકારી—ઓ
 મીઠે સુંદર સરોવર ભરે હય સમનદર કર દારો ખારી
 બગલે કો રૂપ અનુપ દીયો હય કોયલ કર દારી કારી.

(માહાભારત)

ગાયન ૧૯૫ મુઃ.

હમ વારિયાં ખાહી ન ખાહી રહે અશક આરિયાં
 કુલનમાલ ગલેમેં ડાલતી કાહેના ડાલતી કાહેના
 કંગી ચોટીસે બેળારિયાં નાગન અભાગનકી આરિયાં
 ખ્યારી અખિયનમે સિયાહી ન સુર્મા
 બનકે બયરાગન બિસારિયાં
 કારી કટારિયાં, અજુકી આરિયાં
 ખોટી કરો ન ઇન્કી ધારિયાં

(જહૂરી સાંપ)

“વીકટરી મ્યુઝીક ગાર્ડન” જેમાં હાલમાં ચાલતા હિરદુ અને
 યુજરાતી નાટકોનાં વખણાયલા રૂપ ગાયણો તેની નોટેશન રાગ
 તાલ સાથે કી० રી० ૧ થોડીજ નકલો આપી છે તાજીદે
 મંગાવો સંજાણા મ્યુઝીક ક્લસ બનરગેટ કોટ.

ગાયન ૧૯૬ મું.

કહું કાસે શરમકી હય ખાત
 મુશકીલસે કટતી હય રાત—નિગોડી
 મોરી સુની હય બગિયા ખાલીસે ખાલી
 કુલે હય ફલ કુલપાત—દધરે મોરે
 ગયા પહેલા જમાના—અબ તો નિમાના
 ગદરા ગયા ગોરા ગાત—મુઠ ચોલી ન અંગમે સમાત
 (જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૭ મું.

નાર જકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમે
 શાદ જગમે વોહી આબાદ જગમે—નાર
 નારી પતિવરતા જકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
 લખપે હોગી ના ફરિયાદ જગમે—નાર
 પાઈ જો કરકસા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
 સમ્પત હો સારી બરબાદ જગમે—નાર
 (જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૮ મું.

ખ્યારી ખ્યારી હારે મોરે સાજના
 તેહારો છટા કયા ખ્યારી ખ્યારી લાગે
 અરસત પરસત હું મન હરસે ફીરણી દરશન કોમન તરસે
 જીયા લલચાએ મોરે સાજના તેહારી છટા કયા ખ્યારી
 ઉન્કે અંદાજપે કુરબાન ખુશ અંદાજ હય બહો
 ઉન્કે કદમોપે ફિદા હમ દમો દમ સાજ હય બહો
 માલોબર હુશનો જવાનીપે મુઝે નાજ નહીં
 જીન્કે દામનસે લગીહું સબબે નાજ હય બહો—અરસત.
 (જહરી સાંપ)

ગાયન ૧૯૬ મું.

સાંવલ બાંકેરે નજર મોરી આ ગયે
 ના કહું કહ ગયે ના કહુ સુન ગયે
 મોહો બારી ઉમરિયામે' રોગ લગા ગયે
 કયા ખબરથી કે કોઈ તીરે અદા હોતા હય
 દેખ લેનાલી હસીનોકા બલા હોતા હય
 મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ જરા હોતા હય
 જખ મએ તન હાઈમે હોતી હુ સિવા હોતા હય
 કિસસે પુછું કે મેરે દિલમે યહ કયા હોતા હય
 (જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૦ મું.

દેખુંગી ખ્યારે અખબાઠા મુખડા
 ખ્યારા ખ્યારા, ખ્યારા ખ્યારા, ખ્યારારી—
 ભુલે હુવેથે હમે' અખતક દિલસે
 દિલસે જાયગા સારા સારા સારારી—એક મુદતકા દુખડા
 રખખેગા ઉલકત બહમ અખ સખ કુખ્યા
 કુખ્યા ફિરતાયા મારા મારા, મારારી દિલ ઉખડાહી ઉખડા
 (જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૧ મું.

અલા જરે ખેદદી સીપહિયા હરજૈયા વાહિયા
 તોરે સંગ નહીં ખોલતી
 ગરજૈયા દુખદઈયા-હરજઈયા-વાહિયા-તોરે સંગ
 માનો માનો માનોજી માનો
 વાઅદા હમારા ઝુટા ન જાનો
 આંખોસે આતા મૌકા જો પાતા
 ખ્યારીકો મય અપની ગરવા લગાતા
 (જહરી સાંપ)

ગાયન ૨૦૨ મું.

જલથલમે તોહે પલપલમે તોહે દાતા બીધાતા બખાને હય
 પ્રભુનાથ જગમગાત જગ અનુપ રૂપ દેખ કીરતી ગાવે હય
 છુપાવે દામને રહેમતમે ઇન ગુનાહોકો
 ઇલાહી તુજકો ગકુરૂર રહીમ કહે તે હય
 કહી કહે ન અદુ દેખકર જલીલ હમે
 ચેહ ઉસકે બંદે હય જીસકો કરીમ કહેતે હય
 કબૂત હરન તુમરે ચરન ગુનીયન આવે હય
 (ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૩ મું.

હારે ગોરી ચાલો ન ઠારો અકેલી અલબેલી
 દેખો બરાસા જોખના લુટે ન કોઉ સહેલી અલબેલી
 સખીરી મય હારી મય હારી મય હારી
 મોહે ન સતાવો અય જાઓ
 કાહે રંગીલે રસીલેસે ખ્યારી નેહાં લગાંયા અય જાવો
 જાઓ અબ ન બોલુંગી તુમેસે ગુઈયાં રાર ન મચાવો
 ગઈ સબ જાન સખીયા કરકે ઘાત કાહે છુપાત
 મનકી ખાત, લેદ કહત હય મોહની અખીયાં—ચાલો.
 (ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૪ મું.

આઓ આઓ શામ સુંદર સમયાં સુન ગુઈયાં
 મંદરવા તોરા સાવરા બાહે ગરે ડારીયાં છેડત કચુ' સારીયાં
 શરમ ન કર મદન મોહનીયાં—આઓ
 જાઓ સખી ન સતાવો સખી અબ દુંગી મય ગારી જાવો
 દીલબર બરતર સુંદર મનહર જાન જાન ખ્યારા
 ચલરી જા જા જા ન કર ઠોરી અબ
 ચતર સુગર મચલ મચલ ચંચળ ચપલ મત હટ કર
 ઓ.....હાં નીકુર સગરી—આઓ
 (ખુબસુરત બલા)

ગાયન ૨૦૫ મું.

દીનાનાથ મોઢે ડુબતા તારો ઉગારો કરૂણા નૈયાસો
 ભયકે ભવરનસે ઉધારો કરદો પાર ભવસાગર મત ડારો
 તુમરોહી નામ નીશદીન સરનકો જગમજ ઠામ
 તુમહી દયાકે ધામ, છયામે હય હામ
 તા કે તજે દુખે સાગર ન સંસાર, જાવે નહીં પાર રહેમજધાર
 હોવે નિરાધાર, તોરા લીલા જો કોઇ ભુલા વાકો નાહી ઠાર
 હશર કે સંભારો

(અસીરે હિસ)

ગાયન ૨૦૬ મું.

ચલતી ચપલા ચંચલ ચાલ સુંદરીયા અલખેલી
 જોખન રસ માતી ડોલે બચનન અમરત રસ ઘોલે
 સંગમા બન મંડલ ખેલી આલો
 એક તો નયના મદ ભરે દુજે અનજન સાર
 એ બૌરી કંઈ દેત હય મતવારની હતીયાર
 આઢાહા શાનો વાલી ઓહોહો લોલી ભાલી
 નઈ ખેલસી હય નાર નખેલી

(અસીરે હિસ)

ગાયન ૨૦૭ મું.

મન ધીર ધરો મોરી સજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
 દીન રચન જપત પીયુ લજનીરે હાં ધીર ધરો મોરી સજની
 રો રોકે કૂટટી છતીયાં ભઈ કયસી હાય સુરતીયાં
 તોહો ચયન નહિ દીન રજની હાં ધીર ધરો મોરી સજની
 તે હારી જારી મોરી પ્યારી સુન સુન ઉઠત હય પીર
 દુખ સાગરસે પ્યારી તોરી નૈયાં દાતા લગઈ હય તીર

(અસીરે હિસ)

ગાયન ૨૦૮ મું.

જગવાલી તે હારી કરતારી કે વારી
 ગુલકારી કુદરતકી હય સગરો જગભારી
 લખત લખત તુમરો સાર કુલ પાત ડાર ડાર
 કોઈ ન પાયો ગુનકો પાર હથ્ર જગત હય હારી
 રામ ઝરોખે બયઠકે સબકા મુજરા લેત
 જયસી જાકી ચાકરી વયસા વાકો દેત
 તુ માતા તુ પીતા ખ્યારા તુ ત્રાતા તુ દાતા ન્યારા
 તોપે તનમન ધન હય વારા—જગવાલી.

(મુરીદ શક)

ગાયન ૨૦૯ મું.

દીલે નાદાં કો હમ સમજાયે જાએગે
 હીજરમેં જીનકે જાન ચલી હયે
 ન વોહ અહેલે સીતમ જીલવાયે આએગે
 સખત પશ્ચરસે જીયાદા હયે તેરા દીલ કાતીલ
 હુઈ આસાન ન જાબાજકે મુશકીલ કાતીલ
 ઉફરે બે દર્દે સીતમ પેશાઓ જાહીલ કાતીલ
 ન કીયા જીખડા ગયા છોડકે બીસમીલ કાતીલ
 દહને જખમ પુકારા કીયા કાનીલ કાતીલ
 કીસ્સે જખમે જીગરકે એક ચરકે દીખાએ જાએગે

(દીલ ફરોશ)

ખાંતુઓ અને પ્રહરથોએ જીદા જીદા ટાઇમે કોઇ પણ વાજીવ
 પર વગાડતાં ગાતાં એક્ષપર્ટ દીયરથી શીખવું હોએ તો ૧૮
 વરસોના જણીતા સંજાણા મ્યુઝીક કલાસનોજ
 લાભ લેવો ખજારગેટ રોડ.

ગાયન ૨૧૦ મું.

દીલજની મેરે મેરી તુંને ખબરલીન જાની
 અબ આવો સૈયાં ન સતાવો સૈયાં
 નજર આવો સૈયાં નજરવો સૈયાં જાની દીલજબર
 જો ચમનસે ગુજરે તું અય સખા
 તો થેહ કહેના ખુલ ખુલે જારસે
 કે ખીજકા દીનલી હૈએ સાંમને
 ન લગાના દીલકો બહારસે

(દીલ ફરોશ)

ગાયન ૨૧૧ મું.

તુમેહ દુંગા મય વાકી ખબરીયાં જાન
 મુજે દે દો એ ખ્યારી સુંદરીયાં જાન
 ખ્યારી ચંચલ હય ન્યારી ન્યારી છલખલ
 અએ જારે મુવે ચંચલ ન ગુલામકા કામલુ
 અકસર કામ કરંગા ખુશ અનજામ કરંગા
 બસ કુચ્છ કામ નહીં જા ચલચલ ચોર કહીકા
 ચુપના કામ કહી તું કર બદનામ નહીં તું
 હય નૌકર બરતર અકસર તુજપર
 બદતર અજબર અકસર હમપર

(દીલ ફરોશ)

ગાયન ૨૧૨ મું.

ખુદાયા સરપર કયા તુફાન
 હુવા ઘર છુટકર સર ગરદાન
 ભરોસા તુજપર હય હર આન
 તું હય સુખહાં અય યજ્ઞાન

હો તું ખ્યારા જગકા હય સુલતાન ચલી અબજાન
સરવર ખરતર ખાલીકે અકબર દાવર સખકા
કમતર ખંદા સરગરદાં સુખહાં કર દરમાં
બાર બાર બે સુમાર હાલે જર પર હો મહેરબાન

(દીલ ફરેશ)

ગાયન ૨૧૩ મુ.

દાવર દાદાર કાદીર સતાર દાતાર
આલા કેબાર ગફ્ફાર જબબાર
એ તોરી શુલકારી પેવારી બલહારી
આલમપર સરદારી કાયમકી કીરતારી તાપરવારી
પતીત તારે લાખો રબ શરમ ધરમ રાખો
બીનતી તોરી હાં કાહે કરત મીલ નરનારી

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૧૪ મુ.

આજ તોરા સૈયાં મન્દરવામે આઈરે પીઆરી
ભાગ જગંહે સોહાગ રાગ લંહે
બાર બાર હોનીસાર જાન દુંગી વાર વાર
ફીર હમકો તુમ જાઓગી ભુલ
તુંમ બનકે શુલ જાઓજી ભુલ
વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ ફાગ લંહે

(ખુને નાહક)

માસ્તરસ

ટ્યુટોરીયલ હાઇ સ્કુલસ.

ફેર બોયઝ એન્ડ ગર્લસ,

ગોવાળયા તળાવ મુંબઈ.

ગ્રાન્ટરોડનાં આલીશાન રસ્તા ઉપર બારે શ્રમથી ચલાવવામાં આવતી ઉપલી શાળામાં છોકરાઓ તેમજ છોકરીઓને ક. ખ. થી મેટ્રીક સુધીનાં શીક્ષણો અપાય છે.

આ વરસથી ગુજરાતી ખીજ ધોરણથી અંગ્રેજી છઠ્ઠા ધોરણ સુધી છોકરીઓની સ્કુલ તદ્દનજ છુટી રહેશે.

અને પછીથી અંગ્રેજી સાતમા ધોરણો પણ છુટા કરવામાં આવશે. હાલ પાસી, હોંદુ, મુસલમાન, યાહુદી તથા ખ્રીસ્તી છોકરીઓના માઆપોના આગ્રહને માન આપી છોકરીઓની સ્કુલ તદ્દન જુદી કરી વીશળ કમપાઉંડવાલુ રેડ હાઉસ રોકવામાં આવ્યું છે.

આ મકાન રોકવા ઉપરાંત વધુ છોકરા છોકરીઓ દાખલ કરવા માટે વોલેસ ફલાવર મીલ સામે સ્લેટર રોડની નજદીક મોટા ખરચે લક્ષ્મી ભુવન નામનો ખુલ્લો માલવાણો બંગલો બાંડે રોકવામાં આવ્યો છે.

માઆપોની કદરસનાસી અને વીશ્વાસ-હેલ્લા ૭ વરસમાં ૧૮૦૦ ઉપર નવા છોકરા છોકરીઓ દાખલ થયા છે.

છોકરીઓની છુટી સ્કુલ પણ બાહોશ, કસાયલા, આખરદાર, કુશળ તેમજ અનુભવી બાનુ તેમજ મરદ શીક્ષકોની મદદ વડે જોઈટ પ્રીન્સીપલોની ખાસ દેખરેખ તેમજ અંગત શીક્ષણ હેઠળ ચલાવવામાં આવે છે.

ગાયન ૨૧૫ મું.

નાંચે છુંમ છુંમ ખ્યારી ગુલશન હય સખ હરા ખ્યારી
 નાંચે હીલ મીલ ખીલ હાંહાંહાં
 આજ સાજ કરે મેહર પીઆરી રંગ ઉદે ગતરાગ છીદે
 બહુદે શાન કરે આન પે કુરબાન દીલોબન
 આ દીખાયે જલવા ખ્યારી ખીલ જાએગી કીઆરી હાંહાંહાં
 (પ્રુને નાહક)

ગાયન ૨૧૬ મું.

હેહેહે મન તું કાહે જલે
 તુંજ પર દીલબર કી નજર નહી ગર
 દર ભર હોગર ચારજી
 સંકત સહે ફીર કયુ હાય મલે
 બહેતે દરીઆ સી ગુજરે હય
 ઉમ્ર એહ હાય જવાનીકી
 તન મન જલ જલ ઘડી ઘડી પલપલ
 બન કર દુશમન ચલા ઘલ જોબન
 હે હે નચે નચે નીત ગમ હરદમ જોબના ચલે
 (પ્રુને નાહક)

ગાયન ૨૧૭ મું.

તોરી મનકી કહું ન પુરી હો આસ કાહે સતાએરે
 મુજપે સીતમ કાહે કરે જયરામે સોચ અરે
 પાએ પાએ નહી જયાકી આસ
 છલકી ચલન તોરી બતીઆં દામનકી ખરાબ આખ
 જન કીયા કીયા ચમક તાપ
 ખીજલી છતીઆં તલમલાએ જાનકો જલાએ
 (પ્રુને નાહક)

ગાયન ૨૧૮ મુ.

પીયુ મીલનકી ખતીઆં સુન આઈ હું મએ રતીઆં
 ઘર છોડા દર છોડા હય આજ
 પ્રેમકી લાગી મોહે એ દીલપાર ગઈ કતીઆં
 કારી લાગે ભારી લાગે રયનન દુશમન બની
 મન ઘભરાવે જીયા અકુલાવે ફાતે છતીઆં

(પુને નાહક)

ગાયન ૨૧૯ મું.

દર દર દીલબર દેખતી દુખ દરીઆ દુખી નારી
 દઈ દીલબર દીખે દીલમાહી દીવાની મોરી દીલદારીરે
 અપના સો સપના લે લયા અખ ખપના નહી ભારી
 બસ જપના ઉસીકા નામ દીવાંની મોરી દીલદારીરે હોજી

(પુને નાહક)

ગાયન ૨૨૦ મું.

જીંદગી કહેતે હએ દુનીઆંસે ગુજર જાનેકે
 જી તદખતા હએ ગલા કાતકે મર જાને કે
 ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ
 મઓત આ જાએ મસીહા તેરે દીવાંનેકે
 એહ ન સમજી કે તુજે ખુદખી હએ જલના આખીર
 સમ આ કયુ તુને જલાયા કીસી પરવાનેકે

(પુને નાહક)

ગાયન ૨૨૧ મું.

કયા કરે ભરોસા હય જહાં ખરાબ
 યાર ગાર સારે બેવફા બને
 હએ ખુરા જમાના આજકા જનાબ
 કે દોસ્તો દમમે રંજો ગમમે ચોર દે આજબ

કચસે એતેખાર હો રાજ કયા કરે
રંગ ધંગમે ખુરે હચે દગા ભરે
હો ગયા જહાંનમે કચસા ધનકેલાખ
ને ઉસ્તવાર રાજદાર હોન દસ્તયાખ

(ખુને નાહક)

ગાયન ૨૨૨ મુ.

ખ્યારા નામ નીરંજન રખ તું પત
સુલતાન જગત કીરતાર
સકલ રાજન બરતન ધન ધન
હમરી ગત સંવાર અખ
તુંહી કીરખા નીધાન નામ તેરો
જગત નાથ દુખ ભંજન

(ભુલ ભુલધયાં)

ગાયન ૨૨૩ મુ.

બદ કીસમતી સે હો ગચે સામા નચે નચે
હાસીલ કીચે હચે હસરતો અરમા નચે નચે
ગુરખતમે સચેરે લાઅલો ગુલ અખ કહાં નસીખ
સચેરા નચે નચે ખીઆખાં નચે નચે
કરતા હુ કદ્ર અપને દીલે લખત લખતકી
પચેદા કીચે હચે લાઅલો બદખશાં નચે નચે

(ભુલ ભુલધયાં)

ગાયન ૨૨૪ મુ.

સુન ખ્યારી મોહિના બતીઆં હમરી
દીલ જના સે લગાના શરમાના કયુ ભલા
હચે એ અખીઆં પ્રેમ ચખીઆં સખ સખીઆં વારીઆં
દખ ન્યારી છખ સારી સખ ખ્યારી ખ્યારીઆં

(ભુલ ભુ ધયાં)

ગાયન ૨૨૫ મું.

જો પીઆ આએના મોસે સહા દુખ જાએના
 જીઆ જાએ જરાએ સતાએ હીઆ
 મુજકેા માલુમ ન થા પેહલે લગાના દીલકા
 મેરે પેહલુમે હ'મેશાંથા ઠીકાંણા દીલકા
 યાદ આતા હએ ખુશીકા વો જમાના દીલકા
 અખ તો મુશકીલ હએ મેરે કાબુમે આના દીલકા
 જાન લે જાતા હએ કમખખત એ જાના દીલકા
 સુખ પાએના દુખ જાએના કુચ લાએના

(ભુલ ભુલધયાં)

ગાયન ૨૨૬ મું.

મએ ખાઝ આઈ દીલકે લગાનેસે
 મોઢે સંગ લીઓ છએલા બહાનેસે
 આજ ફીર અપના ગયા વકા મુઝે યાદ આયા
 જેરે દીવાર કોઈ આશકે ના શાદ આયા
 દીલ ચુરાનેકે વોહી ખાનીએ બેદાદ આયા
 મએ તો અઈઆરથી વો મેરાખી ઉસતાદ આયા
 મીલને કેા આઈ ગુઈયાં સાજન કે લાઈ
 લગી મેરી મેહનત ઠીકાણેસે

(ભુલ ભુલધયાં)

ગાયન ૨૨૭ મું.

અન પરદેશી છાંડ ચલે
 બન બન ભત કર હાએ હાએ અખ
 કખ લગ ફીર કર આનાજી
 છોડ નગર અખ જોગ પાએ તો
 હરસે ધ્યાન લગાના

(ભુલ ભુલધયાં)

ગાયન ૨૨૮ મું.

વારી જાઉંરે સાવરીઆં તોપે વારનારે
તન મન ધન સખ તો પર વાડ
ઘર દર જર સખ તોપે ની સાડ
કળતક કાતીલ બનકર ખંજર મારનારે

(ભુલ ભુલધ્યાં)

ગાયન ૨૨૯ મું.

તું કરીમ તું રહીમ દાતા સખ જગડો હચે
દુશમનસે ન દરત જો રાખત હચે તુજ પર આધાર
તું હમરો કીરપા નીધાન ચાહે તાર ચાહે માર

(શરીફ બદમાશ)

ગાયન ૨૩૦ મું.

લાજ શરમ રખલે પ્રભુજી મોરી
સકલ જગતકા પાલનહારા
આસ કરત હું મચે ચેરી તોરી પ્રભુ મોરી
ખેમ કુશલ સંપત સુખ પાચે સંકત સખ તલ જાચે
ભજન કરે ભગવાનકા તો મનકી આસા પાચે
કયસી ખુશાલી નીરાલી હચે આલી
એક ઇસ્વરકી હમપર કીરપા હાંડાં

(શરીફ બદમાશ)

ગાયન ૨૩૧ મું.

દીલકો સંભાલીએ ખ્યારી બેહેરે ખુદા
નાહક રંજન પાલીએ ખ્યારી બેહેરે ખુદા
જો ગમ ખાચેગી તો પછતાચેગી
દીલસે ખ્યાલ એ તાલીએ ખ્યારી બેહેરે ખુદા
વો ઘડી આચેગી પીઆકો ખી પાચેગી
તખ અરમાન નીકા લીએ ખ્યારી બેહેરે ખુદા

(હુસ્ન આરા)

ગાયન ૨૩૨ મું.

જય જય ઇન્દ્રાસન પતી ઝ્યાંની
 જય સુરપતી રાંની ઇન્દ્રાની રસીઆ રસ ખાની
 આગમ જાંની દાની સાહસ અભીમાની
 સુરજન પદ સંગી સુખ દાની
 દુર જન મદ લંગી દુખ દાની
 લગતી લગવાની ગંધરવાની ગાતી તુમ દર તાદાની
 તોરી મુલતાની કાફી ધાંની રંભા મેનકા પતરાની
 કૃષ્ણ કે સાગર ગુનકે આગર નતવર નાગર નીરમાની
 બાદલ બીજલી બરખા પાંની પાઈ સખ પર હુય પરધાંની
 હુએ પાંનીસે આબાદી ઝનનનન ઝન ઝન ઝન
 નારદ સારદ મુની સચેલાની
 મહીમા સખને હુએ પચેછાંની
 ઇસ્વર ઝ્યાંની સુરનર માંની જીસકે જાંની જાવેદાની
 ઝનનનન ઝન ઝન ઝન સનનનન સન સન સન
 છનનનન છન છન છન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૩ મું.

ભલા નહી નીર દોશકો પોહયાના નુકશાન
 પર જો સચ્ચા હુએ ઉસે સંકત સે કયા આન
 ઉતમકી ગટ્ટી નહી સખતીસે બી તાબ
 હીરા ચડકે ચર્ખ પર દીખલાતા હુએ આખ
 કયસે કોઈકો સાચ જાને બે ભરોસે બે ઠીકાને
 કયુ સુની હુઈ ખાત માને—કયસે.
 બીચ જગતકે અનેક જન હુએ
 કોઈ બુરે કોઈ નેક ચલન હુએ
 એકસે સખકે જાન બદન હુએ
 બે પરેબે કયા પીછાંને—કયસે.

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૪ મું.

રાત એક સપના મએને બદ હએ પ્યારે આજ દેખા
જા પોહચી મએ એક દેશમે હય રાજન
દુર હો જાતે ઉસ્કા રાજ દેખા જાતે ઉસ્કા તાજ દેખા
હુટ જાતે સખ સાજ દેખા સુખ પર પરતે ગાજ દેખા
રાજ તારાજ દેખા તાજ મોહોતાજ દેખા
રાજકે રાજા કે આકૃતમે હએ સરતાજ દેખા

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૫ મું.

મેરે ગુલશનકા અગર કોઈ સમર કામ આએ
ઇસ્સે કયા બડકે હએ વો અપ કેા ગર કામ આએ
આજ હએ કલ નહી એ હોલતો દુનીઆં કયા હએ
એહી બેહતર હએ કે સખ કે મેરા જર કામ આએ
ખાલ આર માસ લી કામ આતે હએ હયવાંનોકે
હયફ ઇનશાન ન ઇનશાન કે ગર કામ આએ
પાવ ખીદમતસે કબી આપકે હતને કે નહી
કાતલો શૌકસે મેરા જો યે સર કામ આએ

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૬ મું.

હોન દીલારામ તો કયા દીલકો આરામ
દીલકો આરામ ન તો જીને સે કામ
આંખોને કાતીલ કે બરછી હય મારી
મએ બનકે મતવારી હું કાતીલ પરવારી
હએ જીસે બેજારી લાચારી લાચારી—કયા
જીસે હય રસ્કે સનમ તેરી અદા લાઇ હય
ઉસ્કો દુરીમે તેરી પાસે કજા લાઇ હય

ખાકે હમ ખુને જીગર અસ્ક સદા પીતે હય
ઇસ મોહોબતમે હમે દોહી ખીજ લાઇ હય

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૭ મું.

કયસે ધરૂ મચે તો! ધીર હાયમાં
કયસે કરૂ મચે કયસે ધરૂ મચે તો! ધીર
ખાવાકો દુખ મોસે દેખા ન જાવે
ઉઠતી-ઠલેજેમે-પીર હાયમાં કયસે કરૂ મચે—કયસે.

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૮ મું.

ઉમાપતી નમુ નમુ શરણુ ગતી નમુ નમુ
જતા ધારી સંગ લીએ પારવતી નમુ નમુ
કરો મહાદેવ દયા હરો દુખ પીર ખીઠા
તેરો નીત નામ રતત જતી સતી નમુ નમુ

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૩૯ મું.

અરે નાદાન અરે બે ધ્યાન જરા તો માન જરા તો માન
નખો તું જાન નહો હચેરાન જરા તો માન જરા તો માન
કયસી રાની કયસી ખાંની કયસે લાલાજ કે લાલ
ખાતે તેરી લખી ચૌરી ખાકી સુખા જય ગોપાલ
રૂશીકા માન જો તું ફરમાન તો હો ઇસઆન તેરા કલ્યાન
અરે અગ્યાન નખો તું જાન જરા તો માન જરા તો માન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૪૦ મું.

પ્યારા હમારા તું હમે દે અગ્યા જાનેકી
 ઇશ્વર ઇચ્છા અચસી હય તો લાગે કોન ઉપાયે
 ફેર બદા જો મીલના હો તો ફેર મીલુંગી આય
 પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુંજ ખીન પાનેકી
 દૌલત સંપત અન ધન લક્ષમી તન મન જીવન જાએ
 નાર જો તુંમસી હો ન્યારી તો કયસે જીના લાએ
 સતપન જાને દુન તુમારા દેદુ અપની જાન
 સત્ય પતી રહીયો પીયુ પ્યારે ખીનતી મોરી માન

(હરીશ્ચંદ્ર)

ગાયન ૨૪૧ મું.

કરમ કર મેરે હાલ પર અએ કરીમ
 તેરા નામ રહેમાન હએ ચોર રહીમ
 તુહી દોનો આલમકા સુલતાન હએ
 જહાંમે તુમાયા તેરી શાન હએ
 ફના હોનેવાલા હએ સબ કારોબાર
 રહે તુર તેરા સદા આશકાર

(હામાન)

ગાયન ૨૪૨ મું.

મએ હું હજારો જાનસે મએલા કે નામ પે ફીદા
 લએલો નહાર ધ્યાનમે કેઈ નહી હએ દુસરા
 જાનો માલસે નીસાર હું મએ યારપે સદા
 ચમક રહા સફર શામ તુર જીલ જલાલકા-
 કયાહી સબજા જર હએ શાંને ફીરદોગાર હએ
 તદપ રહા જીગર જાંન હાલ આશકાર હએ-

(હામાન)

ગાયન ૨૪૩ મું.

આદમ કયુ શએતાનકો દેતે હય ઈલજમ
 કયા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પીલાયા જમ
 આયા બસર વખાલમે બુલાસો બુલા હોસો હો
 આયા બદીકે જાલમે બુલોસો બુલા હોસો હો
 છરકો કે લત ખરાબ હએ જીન્દગીમે અજાબ હએ
 નશાએ ગંજે માલમે બુલાસો બુલા હોસો હો
 નેક ખ્યાલમે રહો નેક હાલમે રહો
 આદમી બદ ખ્યાલમે બુલાસો બુલા હોસો હો

(હામાન)

ગાયન ૨૪૪ મું.

ગુન ભરી ધુન મોરી સુન ખ્યારે
 સાગરે સરાબપર નજર ન અએ ઠી કર-
 જાનકે તું અનજાન બને કયુ જાન હએ જાની કયુ હાંરે
 શરાબ પીના નેક કરીના સમજે અએ દાનાં સારે

(હામાન)

ગાયન ૨૪૫ મું.

બીન ચાર ગમખવાર કોઈ નહી
 અપના મદદગાર કોઈ નહી
 હમસી જહાંમે કઓનો મકામે
 લાચાર કોઈ નહી અબ હમસી લાચાર કોઈ નહી
 હો શાદ માનીસે જીન્દગાની
 આસાર કોઈ નહી અબ અએસે આસાર કોઈ નહી

(હામાન)

ગાયન ૨૪૬ મું.

શાહેવાલા તું ખ્યારા સરવર બરતર હચ્ચે આલા
 દચ્ચોલત હસમત ખાતીર ખાહ
 તું દેખે નીત કુલે ચમન તેરા શાહ હુનરવર ન્યારા
 સબસે આલા હચ્ચે સુલતાન
 જુગ જુગ જીવે તુંજી શાન પુરા દીલકા હો અરમાન
 તું દાના તું ખીના તું દાતા તું શાહા
 તું આલા તું બાલા સબકા ખ્યારા
 શાહ તું પરવર બરતર અખતર અનવર
 અકસર સરવર હરધર ભરકા

(આલમશાહ)

ગાયન ૨૪૭ મું.

ઓ ફકીરી વો અમીરી હચ્ચો સલા જાતા રહા
 કયુ કે તું બાકી રહી સબ દબદબા જાતા રહા
 અચ્ચેસે દો દીન ચોર ગરીબી તીશ દીન મશહુર હચ્ચે
 આગે ગમકે હર ખુશીકા વલવલા જાતા રહા
 બાવકા માશુક કુલકત સાથ હચ્ચે જળસે મેરે
 દીલસે સચ્ચો કે અચ્ચેસો આરામ અચ્ચે ખુદા જાતા રહા

(આલમશાહ)

ગાયન ૨૪૮ મું.

છાંડો છાંડોજી મોરી કલઈઆ દુખાવો નહી બહીયાં
 પડું મચ્ચે પઈયા પઈયા-આહ બંગરીઆ સબ તોરે દરીયાં
 કરો દેખો ન લરકઈયાં સખી જો સુન પૈયા આ જૈયાં-
 ચુરીયા મોરી કરકાઈ દેખો દેખો તુમ રામ દોહાઈ
 કાંપે હીયા જીયાચ્ચે મન રસીઆ કયા મન બસીયા
 આવોજી આવોજી ના તરસાવોજી હે બાંકી જનીયાં-છાંડો.

(મુરીદે શક)

દરેક દુકાનો પર શાદી રામશણી

નવજોત નાચ પાર્ટી મેળાવડા

દરેક ઠેકાણે કાત્રકનોજ

માલ

જીન્ડીના સુંદર શણગાર

સોડા, લેમન

રાસ્પબેરી, જીંજર,

પાઇનએપલ, પીકમીઅપ

વીગેરે.

કાત્રકની કું. કાંદાવાડી સામે,
ગીરગામ, મુંબઈ.

સારતીસ વર્ષની પુરાણી પારસી પેહ્લેડી.

ખુદ જાતે જઈને ચોખ્ખું સુગંધીદાર મલગારી સુખડ
ખરીદી લાવનાર વેપારી.

આતસના પવીત્ર કેળલા ઉપર ચોખ્ખું ખુશખોદાર
સુખડ બાળવું હોય-તો એકવાર અમારે ત્યાંથી જોવા કે
માંચી, પેરીઆ, ગાંઠ, મલગારી તાછો, ગામતી ઉંચું કોરીનું
લોખાન, પાલીસ વગરની ખુશખોદાર ઉંચી અગર વગેરે
ખરીદ કરીને અજમાયશ કરી જોવી.

હુકમ્-ધ વેપારી ભાવે છુટક માલ પણ મલશે.

બહારગામ વી. પી. થી મોકલશું.

અરદેશર કા. ભર્યાની કું.

૨૦૨ હોરા બજાર અપાસરાની પાસે, દુકાન ગનજાવા સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઈ.
તારનું સરનામું Andaldepa Bombay, ૨૦ નં ૦ ૪૮૦૧.

ગાયન ૨૪૯ મુ.

ચકમા ચલતા છલતા જલતા
 મુજકો એ કયા દીલમે સમઝા
 ચીકમે ફીતના કુટના દમકા પ્યાલા હુએ એ સમકા
 તેગ માફ ખનનનનનનન બાન બાએ સનનનનનનન
 બનકે મુરદા ફદકે મુરગા સાથી હો વહી જમકા
 (ખુને નાહક)

ગાયન ૨૫૦ મુ.

કયા સોહાએ રંગે જો મોરા રંગ
 મોરે રંગસે હુએ ખીલ રહો હર રંગ—કયા.
 નીલમઝા હુએ રંગ નીરાલા
 બરખાત્રી રૂતમે ઝમકે સો મોરા રંગ—કયા.
 પુખરાજ હુએ હર રંગસે બાલા
 ફસલે ખીજાં પર ચમકેસો મોરા રંગ—કયા.
 લાલ રંગસે હુએ જગ ગુલલાલા
 ફસલે બહાર પર દમકે સો મોરા રંગ—કયા.
 સબજ પરી મએ સળસે હુ બાલા
 રૂત બેરૂતમે ચમકે સો મોરા રંગ—કયા.
 (ચત્રા બકાવલી)

ગાયન ૨૫૧ મુ.

રાજીન્દર રીમ ઝીમ હુમ હુમ સનનન
 દેવે નાદીર જર સીમ બાનના કદરેદાની—રાજીન્દર
 ડાલી ધુમ ડાલી ધુમ સનનનનનનન
 હરા લરા આના જીમેલ મીલાના
 સરગમ હરદમ ગાએ બબાએ

દોચન્દ માપાધા કીડકીડધા કીડકીડધા
ચટપટ ગીન્ના કીડકીડધા
મથા ચમકત દીસન્ન દમકત
જગ ખીરહમ જડે જગધર બડે જગધા

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન રપર મુ.

એએરંગી, રંગે તુ રંગત નીત રંગ રાગ રંગત કહો ચમક
દુનયામે કઓન આલા—એએ.
રંગે તુ રંગ રંગ યેરંગી હરહર રંગત દીન રએના
નજર પડત હએ તોહો રંગીલી
કયા રંગોમે રંગી રંગ નીરાલા

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન રપ૩ મુ.

ચારખ હાલ ખુલ જાવે, ઇશક કીઆ કયું તુને પએદા
કાનો સુન ઈલજમ ધુમધામસે
સુન સુન સુન હએ હોશ ગુમ હોશગુમ—હાલ
પ્રીતમે સુલગા દીલ જલજલકે જાન પડી હએ અબ જલકે
દીલ હએ દુશમન જાન હએ બએરન
પુર ગમ હએ હમ હમ દમ હએ કમ—હાલ

(ચત્રા બકાવલી)

ગાયન રપ૪ મુ.

ખુશ રહો ખુશ રહો જાઓ અએશ મનાઓ રાજનમે બએઠે
ગુન ભરી ખાત સુનાઓ—ખુશ રહો
ખુશ રહો પ્યારે મીત્ર હમારે રાજ દુલારે જાઓ
જગ સાલારી અઓર સરદારી

ખરખુરદારી પાઓ ફલફુલવારી પાઓ
 અએ સરવર દીલબની ખારે હર સુમરન ગુન ગ્યાંની ખારે
 ગુલરૂખ યુસુફસાની ખારે હો તુજકો સુલતાની ખારે—ખુશ
 (ચત્રા બકાવલી)

ગાયન રપ૫ મું.

જો તું ગુન સમઝત સુન હમરી
 મોરી સખી જ્યેસા ન્યારા ઓમહે પારા નજર આયા
 અએસા કોઉ બસર પાયા બોલો પુરા પુરા તોલો—જો
 ચાંદ ન દેખા મએને તો અએસા
 ખાતી ખાતી હું મએ સઓગંદ
 જગમે અએસા નહી દીલબંદ દાતા મોરે દેવો ગ્યાન
 કરકે ધ્યાન લુ પએછાન હએ ઇન્સાન
 કોઈ સુલતાન થા ગીલમાન—જો તું
 (ચત્રા બકાવલી)

ગાયન રપ૬ મું.

કોઈ રબકી મરજી કયા જાને દુનીયાં મતલબ અપના જાને
 જો જીસપર ખીપતા ખીતી હએ વો જાને યા મઓલા જાને
 જો મએ જાતુ તું કયા જાને ફરમાયા ઇંદર રાજાને
 તુરીમે તુર સમાં જાને આદમકો આદમ યા જાને
 જબ રંગમે રંગ મીલા જાને તબ તનસે સંગ છુટાજાને
 (ચત્રા બકાવલી)

ગાયન રપ૭ મું.

હોશરૂખા સીતમગારા મહેલકા તુ કૌન હય
 સખો કરાર લે લીઆ સચતો બતા તું કૌન હય
 દેખતેહી ફડક ગયા પડેલુમે મુર્ગે દીલ મેરા
 દુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તું કાન હય
 લેદ તું આપના દે બતા આશકે ખસ્તા હાલકો
 બહેરે ખુદા ન રાજે દીલ હમસે છીપા તું કૌન હય
 (ખુરશીદે જરનીગાર)

ગાયન ૨૫૮ મું.

દાવર તેરો નામ રટત હમ નીત કરે તોરી આસ ગરે
સગરા જગત તોરા બન્દા હચેગા બારીતાઅલા
મલક ફલક માને તોરી બતીયાં-હાં-કાદીર કુદરતવાલા
કરતાર તું હચે આલા, સબસે ગ્યાની તુ લાસાની
બશર શજર હજર સગર ધ્યાનમે તેરે હચે
બનસે તોહે પુજે સભી હમ

(ધ્રુપ-છાંવ)

ગાયન ૨૫૯ મું.

સંસારવામે કોઈરે બતલાવો કડીં સુખીયાળ
રાબલી દુખીયા ઓર પરબલી દુખીયાળ
દુખીયા જગતમે જીવાનીયા નર નારીયાળ
જુઠી ઉમ્મીદમે એહ જકડા હચે જીવડાળ
દુટી ઉમ્મીદ તો ફીર સહેતા હચે ખુવારીયાંળ

(ધ્રુપ-છાંવ)

ગાયન ૨૬૦ મું.

પરદેશી સૈયાં નેહાં લગાચે દુખ દે ગયો
આવનકી ઔધીયાં કીચે ગયો સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો
સૌ તન બીરમાચે રાખો બયરન લલચાચે રાખો
કહે કે અમરત રસ ચાખો કહે કે રસ બસ અલી લાખો
હમસે બતીઆં કરકે પતીઆં ના દયો
સુખ લે ગયો દુખ દે ગયો

(શાહીદે નાજ)

ગાયન ૨૬૧ મું.

હાંરે સૈયાં પદુ મચે તોરે પૈઆં સતાઓ કાહે મઇકા
પીઆ પ્યારે સૌ તનપે બવુ વારી
મોહે બીરકાકી મારો કયુ કતારી
કતારી મોરે સૈયાં હચે મારી મોરે સૈયાં

પલપલીઆં તંલમલીઆં બેકલીઆં હો રધયાં—હાંરે
 બીરહાકી મારી મએ તો રાર કરૂંગીરે
 અયસે નીકુર તુમ હાએ
 મોહે કાહે સતાએ મોહે કાહે જલાએ
 જ જલાએ કલપાએ તડપાએ તરસાએ

(દાવ પેચ)

ગાયન ૨૬૨ મુ.

કીરતીગાર ઉસ્તવાર તેરા એકતેદાર
 રોજગાર કારોબાર પર હય એખ્તીયાર
 બાકસાર ખારબાર હમ હએ ગુનાહગાર
 તેરે આગે સરકો બુકાએ
 અલમ સીતમ કદમ કદમ થાહમ પેદમ બદમ કરીમ
 કરમ સે ગમ તેરે અદમ હય અબ બહમ
 અમન અમન સે દીત મધન હએ સરકો કર તેખમ
 તેરે આગે સરકો બુકાએ

(દાવ પેચ)

ગાયન ૨૬૩ મુ.

કુદરત રહેમતકા હએ યા રબ તું ઇસરા
 હાજર નાજર તું હય કાદીર માહીર તું
 ગાલીબ ગુફરાનો ગફકાર રાજક રહેમાં રહેમતદાર
 સાંઈ સુબહા સરજનહાર તાલીબ તૌબા કા સતાર
 માલીક યજદાનો કહાંર વાજ બજ શાનો જબાર

(સંગીન બકાવલી)

ગાયન ૨૬૪ મુ.

એ કમર પતલી લચક છબ ખ્યારીરે
 નયના રસી લે ચીતવન મતવારીરે
 ગોરી કલઇયા નાબુક બયાં
 મોરે પીયાકી ચાલ હય ન્યારીરે

ખુદાને દીલ દીયા લજજતે વફા કે લીયે
 મીલી હય આંખ તો દીદારે દીલરૂબા કે લીયે
 અજબ કયુ ચહ સહે જાને મુબતીલાકે લીયે
 બસ અબ સંભાલીયે દીલકે જરા ખુદાકે લીયે
 (બજમે ફાંની)

ગાયન ૨૬૫ મું.

કીરદીગાર તેરે નીસાર ખુલે ચમનમે ગુલે હજાર
 સભીકા ચાર સુ હય સીંગાર તેરી શાનમે ખાર દાર
 ઇદકી ચાર આઈ બહાર ગલેમે દાલે કુલોકે હાર
 નીસાર નીસાર હયે જાનો હજાર યા ખુદા યા ખુદા
 ખ્યારા ખ્યારા તેરા હયે ઇસાર બહાર બહાર બહાર
 (બજમે ફાંની)

ગાયન ૨૬૬ મું.

આગ તનમન લાગી કયસે બુઝાવુ
 કયા બતાઉ કયા સુનાઉ કલ નપાંઉજીસે જાઉ
 એ કીસકો દીખલાઉ હાય ગઈ મયે હાર
 પાસ નહી વો ચાર દાતા કયસે કર મન માર
 કંથ ખીના મય કામની રોઉ કયસે કર કીરતાર
 આજ જલદી એ ખ્યારે એ ન્યારે જરી સુખ પાઉ
 મય તુજપે બલ જાઉ
 (તબદીલે કીસમત)

ગાયન ૨૬૭ મું.

લો કુલ જાની વેલો કુલ જાની લેલો વેલો કુલજાની વેલો
 કુલોમે કુલ ચંબલી નરગીસ બડી રસીલી
 ગજરા સોહાને લેલો વેલો કુલ જાની
 માલન હું છેલ છળીલી કુલોમે હું રંગીલી
 ચંપા હું નામી ચારો વેલો કુલ જાની
 (લએલા)

ગાયન ૨૬૮ મું.

નજરીયાં મીલાએ જાઓરે મોરે સૈયાં
 નજરીયાં મીલાવો કટરીયા મીલાએ જાવોરે મોરે સૈયાં
 ચંદ્ર બદન મીર્ગ લોચનીરે મુઠ્ઠી અંગ સમાએ
 પ્રેમ દારૂ પીજીયેરે ઉમંગ રંગ મન લાએ
 છએલા સીપઈઆ કનઈઆ સાંવરીઆ કમરીયાં કતરયાં
 (લએલા)

ગાયન ૨૬૯ મું.

ગરીબી તું હએ નાગની કાલા
 ફંદેમે તેરે આન ફસી જબ કાલી હએ કફની દાલી
 જબ તક માયા પાસથી તબતકથી સખ પ્રીત
 હો ગએ ખાલી હાથ જબ કર ગએ પ્રીત અનરીત
 બની બની કે સંગી સાથી બીગદીકા ન કોએ
 ધનકે સારે પ્યારે નાહી નીરધનકા કોઈ હોએ
 (નુરજહાંન)

ગાયન ૨૭૦ મું.

અયસા ન કરના શુમાન મયે તેરે કુરખાન જાન
 યહે જાનો તન મેરા યહે માલો ધન મેરા
 સર મેરા તન મેરા મેરી શાન મયે તેરે કુરખાન જાન
 આરજું હય તેરે કદમો પે મેરી જાન નીકલે
 આંખે તલવોસે મલુ' તો મેરા અરમા નીકલે
 દીલસે તું દુર કર યહે ધ્યાન મુઝકો તું બેવફા ન જાન
 સચ મેરી અજમાન માન મયે તેરે કુરખાન જાન
 (નાજ)

રેશના

ફ્રેંચ હેર ઓઈલ.

મરદો કરતાં સ્ત્રીઓની પોતા
ની પહેલ્લી ખુબસુરતીની
સુંદરતા તેઓના

શોભણતા ખાલ હોય છે.

ફ્રાન્સન મદાન તળીએ પો
તાની ઘણીક કોશિશો પછી
આ “રેશના પરફ્યુમ્ડ
હેર ઓઈલ” ખાસ ખરતા
ખાલ અટકાવવાને, ખોરા
દુર કરવાને અને ખાલને
ભરાવદાર લાંબા અને સુ
વાળા, નરમ રેશમ જેવા
ખનાવવાને ફતેહ મેળવી
છે, ખાલ ઘોવા માટે
“રેશના સેમ્પુ પાઉડર”
નો ઉપયોગ ઘણો ફાયદા
કારક છે.

ખુબસુરતી માટે આ બે ચીજોની ખરેખર અગત છે.

પેરોકસાઈડ ફ્રેસ
ક્રીમ

ઓરીજનલ રેશના
માગળે.

સ્ત્રીઓની ખુબસુરતી માત્ર
તેઓના શોભણતા ખાલમાં
જ સમાવેશી નથી પણ
તેઓનાં સુવાલાં સફેદ
મોઢા, કપાળ અને હોઠ
ઉપર દરેક આદમ જાતનું
પેહલું ધ્યાન ખેંચાય છે.
આ “એનની સેપ્તીક
ઓક્સીજન” સાથનું “રેશ
ના પેરોકસાઈડ ફ્રેસક્રીમ”
ચહેરાને ખુબસુરત, ગોલા
ળી બનાવી મોઢાં ઉપર
થતા ખીલ, છાંત છારી,
અરાઈ વીગેરે દુર કરે છે
બહાર નીકળતી વખતે વધુ
ખુબસુરત દેખાવા માગતાં
હોવ તો “નાયલ્સ બ્યુટી
ખામ” વાપરો.

“એમ. ટી. માદનની કુંઠ.”

કાર્ડ્સ મારકેટ, (કોરનર સોપ.)

૩૪૬, અબદુલ રહેમાન સીટ, મુંબઈ.

ગાયન ૨૭૧ મું.

આ દુનીયાં છે જાદુની માયા પલપલ પલટી જાતી કાયા
ગગને વાદળ રંગ સમાયા—છે જાદુની
દીકરા દીકરી પત્તિને પ્રેમદા જડેન બાંધવની જોડી
એક એકને પકડી પકડી નાંખે કાળ વછોડી
કોણુરે કેના છે કહેવાયા કહેવાયા—છે જાદુની
કાળાં વાદળમાં જેમ વીજળી ઝળકે ને મટી જાય
એવા સુખના ચમકારામાં મોહ તને કાં થાય ?
ચાહ કરી લેને તું જગરાયા-જગરાયા—છે જાદુની

(એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૨ મું.

છે સદા સમય પાપેથી છુટવા શીદ ડરે નાદાન
શીદ ડરે નાદાન કંઈક તો સારી શીખામન માન-છે
જેમ પાપની ઝળકે મોહી દોડે તું ભુલી ભાન
તેમ પુણ્યને સહેજ પકડયતો થાય પરમ કલ્યાણુ-છે
જીવ મુસાફર શરીર હોડી ને છે મનરૂપી સુકાન
મનથી મરવું મનથી તરવું, મન પર રાખ નીશાન
કર્તુ' એટલુ નાંખ કુવામાં આજથી તજ તોફાન
માંડય ચાલવા સીધે મારગે આજથી થઈ સાવધાન-છે

(એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૩ મું.

મને લોળીને ભરમાવીરે મા કેમ કરું ?
અણુસમજીને ફેસલાવીરે મા કેમ કરું ?
મારી પાસે પાસે આવે છાની વાતો સાંભળાવે
મારું દીલ લલચાવે પેલો ગરજ
ખ્યારી કહીને બોલાવે એની પાસે કેમ ફાવે ?
એ તો સાંભળે ન એકે મારી અરજ

છા-તી-માં-તો-અરરર રરરર અરરર રરરર
 થાયરે મા કેમ કડું—મને.
 એના મોઢાંનો મીઠાશ એ તો જાણે નાગ પાસ
 પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી
 કરે પરાણે એ પ્રીત એ તે કયાની હશે રીત ?
 થઈ બેસે છે ધરાર મારો વરજી
 છા-તી-મા-તો-થરરર-રરરર-થરરર-રરરર
 થાયરે મા કેમ કડું ?—મને.

(એકજ ભુલ)

ગાયન : ૭૪ મું.

તુમ્હેં ચેહ કયા પડી લોગો યા વોહ જાને યા મએ જાનું
 કટાએ ઇસ્કમેં જો સર ઉસીકો મર્દ મયેં જાનું-તુમ્હેં.
 વોહ મેરી આંખકા તારા મયેં ઉસકે દર્દકા મારા
 ફીરૂં જંગલમેં આ વારા યા વોહ જાને યા મએ જાનું-તુમ્હેં
 (એકજ ભુલ)

ગાયન ૨૭૫ મું.

ભાગ્યે જે લખાયું જરૂર તે થવાનું
 લખે જે વિધાતા ન ફેકટ થાતાં
 કરો બળ સામે મિથ્યા તે જાવાનું-ભાગ્યે
 માતુ ઉદરે જવ બંધાય તન આ
 એ દેહ માંહે પ્રવેશે જ્યાં પ્રાણનો પવન આ
 ત્યાંથી છપાયે કેવું છે જીવન આ
 સમજોને શાણુ છે વેદનાં વચન આ-ભાગ્યે.
 (ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૬ મું.

આંખો પરે અંધારી પુરે પુરી છવાઈ
 સત્તા તણાં શુમાને ખુદ્દિ એ ઉંધી સુઝે
 પીડા તમે મારી મરે રૈયત રીબાઈરે—આંખો
 આ રાંકડી રૈયત કદી સોંપી તમોને ઇશ્વરે

એને પ્રીતીથી પાળવી કે મારવી એને અરે ?
લાખો જીવનમાંના નીસાસા કેા કદી ખુરં કરે
માટે દયાની દ્રષ્ટિથી પાળો પ્રજાને આદરે
સંતોષ જ્યાં પ્રજામાં આબાદી ત્યાં સવાઈ
જ્યાં ધર્મ રાજ્ય ચાલે, ત્યાં રામની દુવાઈ-પીડા.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૭ મું.

દીલ માફ આ દીવાનું ફટકયું ફરે છે ક્યાં ક્યાં ?
જેમ જેમ લગામ ખેંચુ જઈ જઈ મરે છે ક્યાં ક્યાં ?
પુરાઈ પીંજરામાં હું પંખણી ખુશીથી
તોયે પછાડી પાંખો ફેકટ ફરે છે ક્યાં ક્યાં ?
જીવાની આ મુંઝાવે પણ સત્ય કેમ છોડું ?
તોયે હૃદય પ્રણયની ખ્યાલી ભરે છે ક્યાં ક્યાં ?
ક્યાં ક્યાં જીવર ચીરાયે ક્યાં જીવગી સુકાયે
જાણુ ન આંખમાંનાં આંસુ ખરે છે ક્યાં ક્યાં ?

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૮ મું.

અખસ હયેરાન કર તેહા નીગાહોંસેં નેહાં હોકર
મેરે કાલીબ મેં રહતે હો તુમી અયે જાનેજહાં હોકર
કરો તુમ સખ્તીયાં હુમ પર જહાં તક અપના જી ચાહે
પડે રહેંગે તુમારે દરપે સંગે આસતાં હો કર
તમન્ના દીલકી અયે પીરે ફલક કુછ તો નીકલને દે
અરે ઝાલીમ ન આયેંગેં ચહાં હુમ ફીર જવાં હોકર

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૭૯ મું.

ભાઈ ભાગ્યની ગાડીયે ઉધમ ને અભિમાન
જોડયા એ બે બળદીયા નસીબ ગાડીવાન
સુખ દુઃખે ભરી આ મુસાફરી કરમે જે ઠરી કરવાની પુરી

નહી વધે ઘટે તેમાં જરી જીવની શક્તિને પ્રબળ બુદ્ધિ
કાં ગણે તમામ નકામા ?

નકામા તમામ એ નકામા ન થાઓ બાપુ સામા

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૮૦ મું.

દૈવ થકી જે થયું નીરમીત ગણું પુનીત મારે મન
પાણુ હું પ્રાણુ પણે સદૈવ—દૈવ.

જગત યત્રને જે ચલાવે જીવના પુતળાંને નચાવે
લખ ચોરાશી ફેરા ફરાવે નમી રહું તને સદૈવ—દૈવ.

(ભાગ્યોદય)

ગાયન ૨૮૧ મું.

કોઈ સમજાવો મને કે પ્રેમ તે શી ચીજ છે ?

જેમ જેમ જાણુ વધારે બુદ્ધિ ગોથાં ખાય છે

કોઈ કે એ છે અમૃતધારા કોઈ કે એ તો વિષવજવાલા

ચંદ્ર સમ શીતલ કહે કોઈ અગ્નિ સમ ખીજા ગણે છે

કોઈ કે એ તો નયનોની જ્યોતી કોઈ કે આંધળુ વિશ્વએથી

કોઈ કે એ છે દૈવી ખજાનો કોઈ ફકીરી હાલ કહે છે

(સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૨ મું.

અમી લયાં વચન સુણી જીંદગી આ સફળ થઈ

હૃદયમાં ચંદન સમ શીતલ રસ જાયે રેલાઈ—અમી

જગત મહી માતૃ વિહીન જીવ મુજ વહયું કઠિન

ઠીઠાં ન લાડ પુર્યાં ન કોડ, પ્રભુ કૃપાએ મળી છે આજે

માતા મીઠી અહા શી વધાઈ ?—અમી.

(સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૩ મું.

પ્રાણ કાંઈ સંદેશા મીઠડા કહાવળે
 મોહનજી મોંઘેરા નેહ લીંબવળે
 પ્રેમ પાશ બાંધ્યો તે (હા) શાણા સહુણા નીભાવળે
 અંતર ગુંથાયાં બે પ્રીતિનાં સુત્રે
 એથી જુદા ના થવાયળે દુર થાતાં તો ચીરાતાં
 મીઠી મુર્તી ઉર છપાઇ હુથી ના ભુલાયળે-પ્રાણ કાંઈ
 (સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૪ મું.

વીસરી ગયા શું પ્રાણ સખી પીયા
 ના હું તો કદી ભુલ્યાં શકી પીયા-વીસરી.
 બાળપણે પોષ્યુ પ્રીતિ બીજ અંતર
 આજ સુશોભીત વેલી થઈ પીઆ-વીસરી.
 (સાચો સન્યાસ)

ગાયન ૨૮૫ મું.

ભુલ જન સ્વભાવ સાથ જડાઈ પ્રભુએ ગળ થુથીમાં પાઈ
 દાનાઈનાં કુળ દેખાડે ભુલ અનુભવ વેલ
 ભુલ તાંતણે ગુંથાયો આ સકલ સૃષ્ટિનો ખેલ
 રામ યુધીષ્ઠિર દશરથને પણ ભુલાવ્યા ભાવીએ
 માનવ મગફળીનાં મહેલ બંધાયા આ પાયે
 રચાયાં જગ ઉદ્ધારક ભારત રામાયણ ત્યારે
 ડહાપણનો છે વીશાળ દરીયો અગણીત ભુલ જુદે ભર્યો
 પ્રભુ કૃપા વીના એ જલધી કોઈએ પારનાં ઉતરીયો
 (રાજ રમત)

ગાયન ૨૮૬ મુ.

અધો જાય ગુલાબ ચુતવા દીલ રહાય હાય રસ લુટવા
 વય નવીચારી સમય ન જાણ્યો ઓ સર્ચુ યૌવન પુર
 સધ્યા કાળે દોડ્યો દીવાનો આવેશે આતુર
 કર પુષ્પ લઈ દોલ રહેમ નહી
 અતી હોંશ ધરી પડ્યો કુપ મહી
 રેડે શ્રાપ દઈ અરે પુષ્પ અહીં રડે અધ અહીં લાચાર થઈ
 ન શાંતી લગાર વ્યાપી અપાર કરતો પુકાર પ્રાણ છુટવા
 (રાજ-રમત)

ગાયન ૨૮૭ મુ.

કશ્યુ શાસ્ત્ર ઇતીહાસનું સ્વીકારો સદ્ જ્ઞાન
 કઈ નારીએ લીધાં પતી પ્રાણનાં બળીદાન
 સત્તા મહત્તાનાં મોઘેરાં માન
 છતાં તૃણવત એ તુલ્ય જ્યાં પતીનાં સન્માન
 સતીઓ સુકન્યા ગાંધારી વીજ્યાત છે
 રનેહે સ્વિકાર્યા અપંગ અધ નાથને
 (તમે) સત્તાની સ્પર્ધાએ ભુલ્યા કાં ભાન
 (રાજ-રમત)

ગાયન ૨૮૮ મુ.

સદ્ બુદ્ધી કરી સારથી સંયમ નિયમ લગામ
 અંકુશમાં લઈ અશ્રમે જીવાને સુખધામ
 ચાલો મુસાફર ચીલે ચીલે હાંકો જીવન રથ ધીરે ધીરે
 મારગ અટપતો વીકટ અનંત છે
 સાથીડો સંત મળે નિર્ભય પંથ છે
 (ચઢી) પંથી લુટાયો અવળે ચીલે-ચાલો
 (રાજ-રમત)

ગાયન ૨૮૯ મું.

પતી પત્નીનું જોડણ એજ સત્ય સંસાર છે
 ખીજ રનેહ શાન્તિ તણુ વ્યર્થ અન્ય વ્યવહાર છે
 જગમાં નથી સુખ લગ્ન સમાન દેવો પણુ કરે સન્માન
 મલતા ખીલે માનવ જીવન બંધાય
 ધાયે ધાયે ભલે દુર દુર ઘરથી નાં થાય
 શૃંગાર પ્રેમ કંઠે નીતીનાં પાઠ પુરા સમજાય છે
 ઝોલા ખાતું પાશવ જીવન એ ખીલે સ્થિર થાય છે
 (એમાં શું)

ગાયન ૨૯૦ મું.

દીલ હય વહી જીસ દીલમે મહોબત હો કીસીકી
 હય આંખ વહી જીસમે શરાફત હો કીસીકી
 કયુ હાથ શબે વસ્લ લગાને નહી દેતે
 માથુક હો તુમ યાકે અમાનત હો કીસીકી
 શમાંકો દેખ કર મય ફીલસે યુ કહતા હય પરવાના
 જો ચાહો જલના ઇસ્કમે મુજ સાહી જલા જાના
 શમાકી બ કરાદી કો કહાં પહોંચેગા પરવાના
 લરજનાં થર થરાના સર કટાના સાફ જલ જાના
 હોતા હય ઉન્હે રશક તો હો મેરી બલાસે
 જલ જાય અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી
 (એમાં શું)

ગાયન ૨૯૧ મું.

ચહી દીન હય દુઆ લેલો કીસીકી કલમે મુઝ તરસે
 જવાની આ નહી શકતી મેરીજાં ફીર નયે સરસે
 ચે કહુ દો અપ્રે બારાસે અગર બરસે તો યુ બરસે
 કે જયસે મેહુ બરસતા હય હમારે દીદ ઓ તરસે

કયામત હય કીસીકો ખ્યાર કરના ઇસ ઝમાનેમે
 કઝાકા સામનાં રખા હુવા હય દીલ લગા નઇને
 મીલા હોગા કીસીકો ખાવકા અચ્છે મુકદ્દરસે
 હુવા હોગા કીસીસે વસ્લ હમતો ઉઝલર તરસે
 (એમાં શુ)

ગાયન ૨૯૨ મું.

કુદરતની આ રચના ખીલી કુલવારી જગમા
 જગતનું પાલણુ કરે જન તારણુ—કુદરતની
 ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી
 ખંલકને જીવન દારે ખ્યારા માહરા
 વેલીઓ કુલે સજી જુમી રહી કુદરત સારી
 દીલમાં રખની યાદ રે ખ્યારા માહરા
 ખીલી રે શું રચના બહાર વહાલી—જગતનું
 (રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૩ મું.

હકનામ મુખારક લઇએ નીરલય થઈ જંગમાં જઈ લડીએ
 સરખા ખીરાદર છઈએ કીરતી સાગર તરીએ
 લાવ મકસદ બર અએ તું પરવર હય મુશકીલ કર આસાન
 ગરદન રેહોંસવાનો ધધો લઈ બંદા પડીઆ મેદાન
 નાચાર જે કીધોય તો આધાર તું થા
 નાદાર જે કીધોય તો સાહિકાર તું થા
 છોટો જે કીધોય તો વડીલ તું થા
 બંધવા જે થઈશું તો વડીલ તું થા
 (રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૪ મું.

દુખમાં તારે તું જગવાલી તુને દર ચીજ છે બહુ વાહાલી
 તુંજ વીન જગલ ખીનહી ખાલી ગુલશનમાં ખુશ હાલી
 માનવી આશ કરે તુંજ રખની હુરદમ
 પાર કરે લવ પલમાં—દુખમાં.
 (રમતા પંચી)

ગાયન ર૯૫ મું.

મન કઝોનસી રાહ તુ દેખત હએ
 અબ કઝોનસા યાર તુમહારા હએ
 માત પીતા સુત દારા ભગીની કોઈ કહે હમારા હએ
 સહી ભર ભર નીર પીલાવે સખસે તુમહારા કીનારા હએ
 સમય આને કુછ સમય ન જાના
 સખ સમય પે કયું પચતાના હએ
 કાલ આકે જબ કાંધેપે બચઠા કઝોન સહારા તુમહારા હએ
 (રમતા પંચી)

ગાયન ર૯૬ મું.

કરી હમ પાલન સખી દસ્ત આપી
 રહેમી આજે દીઠાં મહા પ્રતાપી
 ખુદા પાસે અરજ છે અમારી સદા રહો તમો સુખ માંહે
 હમને નવાજુ દઈ કીધી મદદ આજ—કરી
 સુખમાં સાથી સઉ બને સુખ સંપત સઉ ચાહાય
 દુખમાં દવેશી દોસ્તબી પડતીમાં પત જાય
 દુવા દઈ દીલથી મન વાર કીધું સુખી જીવન હમારું
 (રમતા પંચી)

ગાયન ર૯૭ મું.

પામે જીગર આરામને દુખ દરદી દીલ તે કહાં
 ખુદા જે હાલતમાં રાખે રહીએ વીતે તે સખુરીથી સહીએરે
 દીલનાં દુખડાં હમ દીલ સીવાએ કોઈ આગળ ના કહીએરે
 દુખમાં દીલાસો બેઢરદીથી જીવ જતાં નહી લઈએરે
 ધીરજ રાખી જે દુનીયાંને ખેલ
 ભેદ પામવો છે મુશકેલ—ખુદા.
 (રમતા પંચી)

ચીનાઈ, જાપાનીઝ અને ફ્રેન્ચ રેશમી કાપડનું
ખાત્રીપુર્વક ખાતું.

રેશન દેવીનું મંદીર.

ભાત ભાતની

ફાંકડી ધરખમ સાડીઓનું મનોહર પ્રદરશન અમારે
ત્યાં તમે જોશો. ચીનાઈ પલેન તેમજ ફલાવરના ઓર્ગર્યા
ફ્રેન્ચ ચીરમીનના સ્કર્ટના ભરેલા ગારાઓ ગાજની
ફાંકડી સાડીઓ.

જાપાનીઝ ચુંદરીઓ વગેરે ઇંગ્લીશ કલરોમાં
હંમેશાં સ્ટોકમાં રહે છે.

કસબ ખાતું.

લગનસરા થા તેવાજ કોઈ શુભ પ્રસંગે સાડીઓ,
ઝલલાંઓ વીગેરે ભરાવવું હોય તો અમારા હુશીયાર
કારીગરોના હાથના નમુનાઓ જોઈ જશો.

કે. સી. મુદલાંની કું.

ખાંની ખીલડીંગસ, વેસ્ટ એન્ડ સીનેમા સામે,
ન્યુ ચરનીરોડ, મુંબઈ.

ગાયન ૨૯૮ મુ.

જગમાં લગન સમ બંધન કઠન નથી કોઈ
હોએ પતીના ગુણુ જો સારા તો જીવન સુખમાં ખ્યારા
સુખ સંપન્ન વીણુ લવ જાએરે ધુલ જીવન તેમનું થાએ
મલે ન જીગર જો આપસમાં જો ખ્યારા—જગમાં
સુખ સાગર ત્યાં લવ પારજરે, વીન દીલથી ધુલ સંસારે
સફલ જીવનનું સદગુણથી. ખ્યારા—જગમાં

(રમતા પંચી)

ગાયન ૨૯૯ મુ.

ખરે તારે ખુદા તાલા જગતમાં સતપન જે નિત રાખે
જીક હારે મતિવાલા આખરમાં બદમન જે ફંદ નાખે
નીતીને દરિએ નાવ બદીની છલ કપટ મહી હારે
નહિ તારે રસીલી છખીલી કપટમાં રાકત મન તજી નાખે
વાવો તેવું પામશે જગની આ છે રીત
કરણી તેવી ઉતરણી નેકીની છે જીત

(પાકબદ પરીન)

ગાયન ૩૦૦ મુ.

સંસારમાં જે મોહીને પડવાનો મન સુખી હારે મન સુખીયા
કોઈ મન દુખીયા છે સંતોશી સુખીયા છે
પલપલ દુખના થલથલ રંજ રાએ રંજ જાએ
તનમન નીસદીન કોઈ સુખીયા—સંસાર
જીકી જગત સારી પામી અગત લારી
હર દિલના મોહબાનમા કયદ થયો કરજોડી—સંસારમાં

(પાકબદ પરીન)

ગાયન ૩૦૧ મુ.

લઈ નામ ખુદા નામ સઉ ઠામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઈ નામ
જે વન માયા લાગે અકારી તે વન સઉ નાકામ

જગ માયામાં વસુને થયો તો તે છે સંકટધામ
રામ નામ લે હર ધામ
છે ખરો જે યાવર યાર તેને નમીએ—લઈ નામ

(પાકબદ પરીન).

ગાયન ૩૦૨ મું.

આસા મહારી છે ખરી
રે માન માન યજ્ઞદાન તું જરી—આશા
દાદ મહારી લઈ દે ચારી હમ પરતું દુખ દે ટાળી
રંજ કાપી ગંજ આપી કર સુખી તું ઘર જરથી ભરી
માયુ હું કરગરી માન માન યજ્ઞદાન તું જરી—આશા

(પાકબદ પરીન).

ગાયન ૩૦૩ મું.

માનો પરીન જરા દિલથી હજત તણ
નહિ તો થશે ખવાર માન
નહી કર જીદમાન જરા માન દઈ ધ્યાન
હટને તું છોડ નહિ તોડ આએ જાન
હાથ લાંબો કડું છું દૈ દાન—માનો
હસી વસી મળીને જોજો મહાડું હેત મહેરબાન
હર વક્તના કર તાન તું આલીશાન
માન તહાડું ન ખોલી દે માન—માનો

(પાકબદ પરીન).

ગાયન ૩૦૪ મું.

ખરી તે નારી જે નીતીમાં છે સારી
જે નીતીમાં છે સારી જે પ્રોતીમાં છે સારી—ખરી
નીતી વનાની નાર નહારી તે જગતમાં તમામ અફારી
ખ્યાર કરવા લાયક ખ્યારી—જે નીતીમાં છે સારી

દાદગર રૂઠાં કરે હરનારના ભુંડા ચલણ
 નામના ધરમાં થશે ને ગામમાં સઉ જન મંથન
 ભલી તે ભારી જે હીતથી રાખે યારી
 જે હીતથી રાખે યારી જે ચીતથી રાખે યારી-ખરી
 (પાકજદ પરીન)

ગાયન ૩૦૫ મું.

આ જગતમાં ખુબી સારી સારી
 દાતા ઉમંગ જાગે ત્હારા રાગે પ્રીતી લાગે આ હૃદયમા
 જાને ભેદ નહી જોશે કદી કેઇ પ્રબલ હકુમત ત્હારી
 મ્હારી લાજ રાખો આજ દીન જગતના માલીક
 (ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૬ મું.

ચાહ રાખી ચીતમા દીલજની ના જાઓ તજને મુજને
 વીલાયત વસાવી ઝટ વહેલા આવજોજરે
 દીલના દીલદાર ખ્યારા હંયાના હાર મ્હારા
 દાદગર આપે તુંને યારી
 જુદાઈની આગે વ્હાલા દુખ દીલ લાગેરે
 અકલાવી દીધી મને ભારી
 (ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૭ મું.

જાનો જગર જલાવી જુરાવી ગયો છોડી ખ્યારોરે
 દિલથી વિચારો નથી કેઇનો ચારોરે
 જાની જવાની જાએ જુદાઈની જોતે જલતી
 હુખી ગુલને તારોરે
 (ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૮ મું.

આશા-આશાઓની દુનિયા ઝુટી છે જુઠો એ વહેવાર
 ખોટી છે એ જીવગાની જમાનાની હસ્તી કાની
 આશા પર રાખું જાની હું આધાર-આશા
 એતેખાર એનો શાનો ખોટી એને દીલથી માનો
 હવાનો એ ઝોકો જાનો સદા એને ઝુઠી માનો
 હુલાવે સદાએ આ ઝુઠો સંસાર-આશા

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૦૯ મું.

જોઈ જગત જોઈ દુનીયાં જોયો કારોબારે
 આંખો બન્દ રાખી તેને ખોયો સરવે સારે-જોઈ
 ચત્ત ચુકતીને અગ બળે બસ લરો ખજાનો ચારે
 પાસા એવા ફેંકીએ કે પડે સદાઈઓ બારે-જોઈ
 સુખ દુખની હસ્તી કેવીએ ખ્યાલી મનના ફેર
 કોશીશોથી મોજ કરો ને કરે દુખને જેર-આંખો

(ફાંકડો ફીતુરી)

ગાયન ૩૧૦ મું.

નેકી ના છોડ નેક નામરે
 લલાનો નેક અન્નમ થાયે નામ થાયે નામ દામ કામરે
 થઈને શાદ રખને યાદ કરી લે કામ એજ છે
 લેવો અપાવો તેને નામ નેક કામ એજ છે
 થોડા દિવસની જીવગાની રખને યાદ કરોલે ગ્યાની
 તો સરસ છે ત્હારી વાની પીલે નેક જામરે
 નીલાવો કઓલ ફરજ આપની મુદામ છે એજ
 મનશની પેશે અહુરમજદ નેક નામ છે એજ
 જહાની હસ્તી એ કાનીનો એતેખાર નથી
 ખુદાની યાદ જે કરે ખરો ગુલશામ છે તેજ

(ફાંકડો ફીતુરી)

ટ્યુટોરીયલ કમરશીયલ ક્લાસ.

—:—

ખીં એં અને એમં એં થઇ નોકરીની ગુલામી શા માટે ઇચ્છો છો સ્વતંત્ર ધંધો વધતી આબાદી ને સ્વતંત્રતાની ગુપ્ત આવી છે.

વેપાર દેશને આબાદ બનાવે છે તેમ વેપારી પોતે કશા પણ ઓકા ધોકા વગર પાંચ પૈસે સુખી રહી શકે છે.

ડીગ્રીના ધખારાને પડતો મેલી, થોડી મહેનત આ સ્હાસીકપણાને સીલ, દિલમાં આમેજ થવાથી, પોતાના પગ અને ખલાથી સ્વતંત્ર ધંધામાં ઝીપલાવવા, માટેનું ઉત્તમ સાધણ તે વેપાર કેલવણી છે કે જે માટે “મીં બાણેક બનાજી” (F. N. F. A.) થી ચલાવવામાં આવતો Tutorial commercial class બાણીતો છે.

ચાર વખત આખ્યા હિંદુસ્થાનમાં સૌથી વધુ ફતેહમંદ ઉમેદવારોને પાસ કરાવવાનું માન ધરાવે છે.

ખીજી બે વાર લંડન ચેમ્બર ઓફ કોમર્સની ચઢતા વર્ગની પરીક્ષામાં મીં બનાજીના વિદ્યાર્થીઓ, લંડનમાં ઇનામ મેલવી ગયા છે.

વધુ વીગત માટે લખો યા મલો:—

મીં માનેક બનાજી

પ્રીન્સીપલ

ટ્યુટોરીયલ કમરશીયલ ક્લાસ

ગોવાલ્યા તલાવ મુંબઈ.

સુખડની નવી દુકાન

તદન પયોર માલ અને કીફાયત ભાવ.

મલખાર જલ્લાનું

માચી પેરીયાં	રૂ. ૨૮
સલીગાંઠ	રૂ. ૨૪
ગામઠી તાછો	રૂ. ૧૫
મુઝાનો તાછો	રૂ. ૧૨

ખરૂં સીંગાપુરી

માચી પેરીયાં ...	રૂ. ૧૨
સલીગાંઠ ...	રૂ. ૬
તાછો ...	રૂ. ૫૫

પોસ્ટ કારડે ઘેર બેઠાં પહોંચાડે છે.

ખરૂં સુખડ, લોખાન, વેહેર, અગર ચીંબર પંજમ
જથાળધ તથા છુટક કીફાયત ભાવથી મળશે.

માલ તથા ભાવમાં ફેર પડે તો કોઈ પણ વખતે પાછું

સી. પી. પેરી સુખડવાળા.

નાં. ૧૪૬, ફાટ બજારગેટ કાવાખાનાની ગલીને નાકે.

ગાયન ૩૧૧ મું.

અરે દુનીયામા પૈસા શું ખરા ખ્યારની બલહારી છે
 જીવ્યો તો પૈસા પરથી હાં ખરા ખ્યારની સરદારી છે
 ઝુપડે વસ્તાં જે ગરીબ સાદું સુતરું ખાએ
 સુખ અને સંતોશ વસે દુખાયાં સુખીયાં થાય
 નથી પૈસામાં સુખ કે પૈસો બેકારારી છે-અરે
 તાજ ધરે સરપર ભલે કરે દુનીયા પર રાજ
 રાજ તાજ તારાજ છે ખ્યારથી જે મહોતાજ
 ભલા તેજ ખ્યાર ખરો જે છે ગરીબાઈજ ખ્યારી છે-અરે
 (અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૨ મું.

હું તો ઘેલી ઘેલી મુજના જાલ
 ઘેલી ઘેલી સમજે વહાલ ઘેલી ઘેલા સમજે
 પાક મોહબતે ઘેલી બનાવી સત વચન એ સમજજો
 કદર કરીને પ્રીતજ સાચી વહાલા મુજપર કરજો-જાલ
 સદા કેટીને મનમા સમાવી યાદ તેની સાચવજો
 ભવસાગરમાં તમ વહાલીને સુખ સંપન્નથી ઠેરવજો-જાલ
 (અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૩ મું.

ઓ નાદાન તાહરું ગુમાન છે સત્યાનાસીની એ નીશાણુ
 દુર દુર અમથી મનથી ના કુગરાતી તુંજ પૈસા પર
 ધુર ધુર મલશે તાહરી ઉમીદ સારી ધુર આખર
 ગરૂરી તુંજ આખર ફના એક દમમાં થવાની છે
 હરધુત એ સરકસી તાહરી હવા થઈ જવાની છે
 અદના ગીયા આલા ગીયા તો શું તું ટકવાની છે
 તુંખી મગરૂર જેતાં જેતાં એક દમમાં મરવાની છે
 તાહરું તાન બદગુમાન હું બુલાઈ હું વીસરાવું
 સં. ૧૧.

એ છે ખસ દીલનો અરમાન એ તુંદી તાહરી એ સરકસ
તું બુલી જશે હજીબી સંભાલ
એ તુમાખ કાહાડી નાખ યાદ રાખ કરશ ખાક
તું એ કેટી ચેતી ચાલ—

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૪ મું.

ખ્યારા તાહરા ખ્યારની ખ્યાસી હું
તન મન ધન એવારી નાખું મહાફં વહાલા
બલ જંબલમાં તેં તો ફસાવી સાચાં જીગરથી અ તે હસાવી
દિલ મહાફં તેં તો લીધું છુટાવી સુદ્ધિ બુદ્ધિ તેં બુલાવી
જેમ પવનની લેહેરથી અંગ નમાવે વેલ
તેમ નમાવે પ્રેમી જગતને હેત પ્રીતની રેલ
પીડ પરાધ કોઈ શું જાણે-જેને વીતી હોય તે માને

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૫ મું.

જો કરમ કરીમે બક્ષી તે પર ઇતરાના કદી
જો પદી થયો તું ફાઝીલ તોખી કુગરાના કદી
જર જોખન ફાંની છે તો મસ્તીમાં મલકાના કદી
ખે જરૂર ગરૂર છે એ નથી તે ટકવાના કદી
ચઢી દરોયાવ ઉતરી જશે આખર છે મરવાનાં કદી
અદના ને આલા સૌ મરી આખર છે મલવાનાં કદી

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૬ મું.

વીટીચ ચારે માહરી પર જેવી ટાહાંણી
નથી જાંણી કોઈએ જીંદગાનીમાં
સ્વીટ હાર્ટ દીનુ થઈ માહરી મમ્મા હસ્તાનાં
જઈ કહું કોણને વાત એ જફાની

પરણી ગઈ દીનુ બાપ માહરાને
 હર દોસ્ત બાપ લાઈ બેટા સાથે સ્વીટીને ઝોળખાવતા ના
 દીના હાય હાયરે દીના મ્હોબતમાં તે' તો મારયોરે ઠાર
 સીના સેરબ્યા સીના પરણી પપાને કીધો નાચાર
 બાવા નોકદ્યા બાવા લાડુ જે મેં તો કીધો તંઆર
 થયા દીકરાની દીલબર ઉડાવીને પોનેજ ખુદ દોલદાર

(અફલાતુન)

ગાયન ૩૧૭ મું.

જુગારીનો સદા જય છે ચોલી ફેંકો લાગ્યોદય છે
 દાહ્યા કાગરા એમ કહે કે જુગાર ખરાબ ઘણો છે
 હું તો કહું ચારો જુગાર રમો તો તેમાં સવાબ ઘણો છે
 લાલ જીઓ જરા કહો મને કે સરત શું બેહતર છે
 એ ફેશનેબલ ગેમપર્ટીંગ જુગારથી બેહતર શું ધુર પથ્થર છે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૧૮ મું.

જ્યારે અકકલ પર પડે છે પથ્થર સાડું કદી સુજતું નથી
 જે પર પડે તે પોતેજ લોગવે કદર કોઈ ખુઝતું નથી
 છતી આંખે બને આંધળો સાડું તે સુઝાદે કોણ
 સાડું કહ્યું તે લાગ્યું ખાડું સાડું કદી રચતું નથી
 બદ બખ્તી શિકાર કરે જો છતાં કાને છે બહેરો તે
 પરતીમાં તેને વગર ઠોકર કોઈ કશું પુછતું નથી

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૧૯ મું.

અરે આ અબલાનો પોકાર બાપ જરો સાંભળોરે
 કહું હું કરગરી સો સો વાર માંગ્યું માહરું મલોરે-અરે
 દુઃખચારી આ નારી ખીચારી રોજ.....રે

પરવર તુજ વન મુજનાં સંકટ કાણુ.....હરે ?

કર કર્ણા કીરતાર—અરે.

સીતા સતી તારામતી દમયંતી દેહ દુઃખ વેઠતી
સતીઓને દુખ આવે અતી પણ ધીર નહી તે ઊરતી
કદી સુખ ને કદી દુખ એવી આ જગતની છે ગતી
ધીરજ ધરૂં કે સાહાય થશે રહેમી જે જગતપતી—અરે
(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૨૦ મું.

માનવ ન ગુમાવ જીવન નકામુ તે તો જાણીને
ઉડી જવું બની પતંગ અંગ છે ખાક માનીને
અરેરે કાયા માયા તો જગતમાં બસ ફાની છે
સમાલી લે જવાંનીને જવાની ન રહેવાની છે

(બાપના શ્રાપ)

ગાયન ૩૨૧ મું.

કાકા વકટલેન તેવા કહેવાએ આજે ખાસા જેન્ટલમેન
ને હયાં તો બોંચે ને જ્યાં ચહડાવી
જે આંગલાથી જેચી કહાડીએ નેન
આજે અકરીકટ પર માર ને ચશમા ચાર ચહડાવી
ઇતર ટચાકો બનશે નાબુક નાર
ને એમનું કરવું હોએ જો તોલ
લેઓ એક સોલ ટીમ કે ત્યાંથી છુ થયા બસ તોલ
હયાં તો હાંડા માસ્તર નામ તુચ્છકારી ને ધીકારી
મવાલીએ મને કેહસે ખાસો આમ જ્યાં હમારાં જોશું કામ
તો એ મવાલીને કરશે સો સો સલામ

(જેન્ટલમેન—લોકર)

ગાયન ૩૨૨ મું.

દુન્યાં સારી છે ફરેબી તાહરી સુદ્ધા કહાં ગઈ
જેમ પવનની લેહર ફરે તેમ ગુપચુપ બેસવું જઈ (સફાઈથી)
નહી તો ટપલા ખાતાં તાહરો જનમ જશે અટવઈરે

જેવા સાથે તેવા થઈએ ચાલ ચલાવી કંઈ (બુરી લલી)
હાથે ચડેલું ન પાછુ મેલો સતવાદી હયાં થઈ
ચક્રમક કરતી મીઠી બોલીની કાતર રાખે લઈ ખીસામાં
કાપ મુકીને કામ કહાડે તે છે સુખીયાં જહીં તઈરે
(જેન્ટલમેન-લોકર)

ગાયન ૩૨૩ મું.

સાચા જીગર પર રાખો લરોસો એ છે કસોટી પ્રેમીની
વહેમોથી દુર કરી મન સાચું રાખો જીગરમાં પ્રીતિની નેમ
વેહમે લમાવી પાપી મને કીધો
મનની સફાઈએ ઉગારી મને લીધો
માફી ખરા દીલની બક્ષો જન
જે કદી ખોટો દોશ વેહમોથી તને દીધો
(ધરતી-કંપ)

ગાયન ૩૨૪ મું.

જનો જીગર આવોરે મોતીડે વધાવું પ્રેમ રસ પાવું
હું તારી દાસી વાહાલા તું મારો સરતાજ
લાગો આ ગળે જન મને તમારી બનાવો આવો
પ્રેમ પીયાલો જહરનો સમજે સહુ સંસાર
અમૃત છે એ જહરમાં પિયો કે બેડો પાર
(ધરતી કંપ)

ગાયન ૩૨૫ મું.

નાખી મને પ્રેમની તેં દોરી દીન્યાર વહાલા
પ્રેમ પીયાલો પાઈ દીલ લીધું ચોરી દીન્યાર
તમે ફરહાદ બનશો હું શીરી કારી ગોરી
તમે બનો અંદર તો હું ચકોરી

જે નારી ભરથારની સેવા કરે અપાર
તે નારી સંસાર તરીને ઉતરશે ભવપાર
તુંજ સરખી સતી નાર તજીને ભજે કોઈ પરનાર
તેવા નરને દોજખનો છેવટ છે અધીકાર—તમે

(ધરતી કંપ)

ગાયન ૩૨૬ મું.

હે સજના રહે ધીરજના નીરખીને આ છખી તહારી ન્યારી
જા'ઉ વારી વારી સુરત જોઈ મહારી તે' તો સુધજ ખોઈ
નીચી ઢલી આંખે જોલતો જાય પ્રેમં વચન મધુરાં સદાય
ખુખી ના કહી શકાય અમૃત લજજત આરે—હે સજના
(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૨૭ મું.

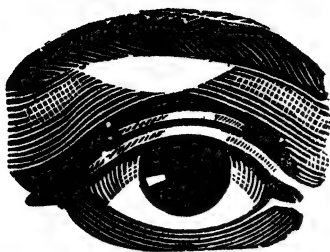
ઉભરાયે હરખ ભરી છાતી આહારથી મન હારથીરે
નાજીક મારી આ ઉઠતી જવાની હીરા હાર ડોકે જોઈ દીવાની
હરે હરે' થઈ મદમાતી—આ હારથી
ચંદ્ર કલંકીને તારા છે મંદા બેદાગ હીરાથી બની હું ચંદા
મસ્તાન મનીજેહ કેવાતી—આહારથી

(મસ્તાન મનીજેહ)

ગાયન ૩૨૮ મું.

મને પ્રીત તારી ભારી લોભાવતીરે ઓ રંગ રસીયા
આંખ આડી ઘેલી મને બનાવતીરે—મને
ચંદ્ર ચકોરની પ્રીતી જે થાયરે સુરત તારી મન ભાવતીરે
તારી હું તાહરી થઈ તન મન ધનથી
મનને ખુશીથી હસાવતી હું હસાવતી—મને

(મસ્તાન મનીજેહ)

THE
ONLY
ADDRESS
NO
BRANCHES

મારકીટમાં અને કોટમા અમારી કોઈ પણ શાખા ઓફીસ નથી

કાલકાદેવી બાર્ટન કું.

ચસમાવાલા.

કોઈ પણ ઓસપીતલના યા ડાક્ટરોના નખર પ્રમાણે,
ચસમા જામીનગીરીથી કીકાયત લાવે બનાવી આપીશું.

જો હમારો બનાવેલો ચસમો ડાક્ટર ના પસંદ કરે યા
કોઈ પણ રીતથી ખામી ભરેલો જણાય તો તેના કુલે પૈસા
પાછા આપવાની લેખીત કબુલાત કરીશું.

ખરી સોનાની, રૂપાની, રોલ્ડ ગોલ્ડની, નીકલની
ચસમાની ફ્રેમો તથા આઈ ગ્લાસો તાવ તપાસવાનાં થરમા-
મીતરો, ઈનશાનની નકલી આંખો પાવરફુલ બાયનો કયુલરો
હલકી તથા ઉંચી જાતના દુરખીનો, છુટક તથા જથાબંધ
ઘણાજ સસ્તા લાવે મલશે.

KALKADEVI BARTON CO.

OPTICIANS.

No. 302-304 kalkadevi road BOMBAY.

ગાયન ૩૨૯ મું.

રહે નારીના મમતમાં અરે આજના યુવાન
તાણુય પ્રભાવ આજ ભુલવે વીવેક જ્ઞાન
પ્રણય પવને યોવનમાં મદ લરાએ
યુવક યુવતીને જોઈ અંધ થાએ
રે દીન રજની ગુણુ વહાલીનાજ ગાએ
તુચ્છ મનમાં સઉ જગત આ જણાએ
વીસરે તમામ વાત કોણુ માત કોણુ તાત

(સંસાર-નૌકા)

ગાયન ૩૩૦ મું.

શ્યામ જુલે હીંડાલા કુંજનબનમે કુંજનબનમે મધુબનમે
લતાએ પુષ્પોંકો જુલેમે કયા જુલાતી હંએ ?
પવનકે ઝોંકોંમે કયેસી સુગંધ આતી હંએ ?
ચમનમે જુમકે શાખે સમા દીખાતી હંએ ?
મદનકો ગોદમે લેકર એહ સખ રમાતો હંએ ?
ખસ ગઈ સાંવરી સુરત એહ નયનનમે

(સંસાર નૌકા)

ગાયન ૩૩૧ મું.

ભલે બહુ ભાવથી શીખે શીખેલું વ્યર્થ તે જાએ
કરે મહેનત છતાં સોનુ ધન્યું તે ધુળ થઈ જાએ
લખ્યું વાંચ્યું ભણ્યા ભુગોળ ને ઇતિહાસ અવલોક્યા
વળી હીસાખ ગણવામા દીવસના દીવસો રોક્યા
અફળ એ જાણવું અંતર ખંધું છે ધુળ પર લીંપણુ
નથી સદગુણુ તો શીક્ષણુ નકામું સર્વ કહેવાએ

(સંસાર-નૌકા)

ગાયન ૩૩૨ મું.

જલ ગયા ચયનકા ઘર પલ્લવી ન આરામ હુવા
જો કલ્પી પહેલે ન જાના વોહ પરીણામ હુવા
તુને અમૃતકે જો સાગરમે લગાયા ગોતા

વીષ હર શ્વાસસે જલ હો ગયા નાકામ હુવા
તૃષ્ણામે ને કલી મેઘસે માંગા પાની
ગીર ગર્જ ખીજલી તેરી આસપે કયા કામ હુવા ?

(સંસાર-નોકા)

ગાયન ૩૩૩ મું.

કરકર પરવર અમપામર પર નજર જરી
દાદગર દાવર માકુરારે કરમ કંઈ કરી
અમ નાચારી મડી તારી કરી ભારી ઉમેદવારી
ઓ દાતારી તુંજ દીલદારી થકી તારી માંશુ ચારી
દાના પગે પરી પરીતાપ ઓ બાપ તું કાપ હરી
અરજી એ સુનો ખરી મરજી મુઝે હૈયે ધરી—દાદગર
(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૪ મું.

ખુદ હાથોથી જે થયું કામ થકાવે મન મલકાવે—હરખાવે
આપ મુવા વન હર્ગમાં કોઈ કદી નવ બાએ
આહ નીરાહ પરઈ એ કેહતી કેમ ભુલાએ ?
તે મનનું માએશું તો મલે મેહેનત કલે
ચિતા ટળે કામે ભલે વલગે બલે તે ન કરે ભાવે—ખુદ
(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૫ મું.

હઠીલું માહરું મન હરખાવેરે
ખુબ રીઝાવે મને દીલડું ધુબવેરે—હઠીલું
કારી કટારી કાલજે મારી ચાલ ઢાલ પર બઉ બલકારો
મનને કેમ કહુરે ? મન હમજી રહુરે
દીલથી બેદીલ હું તો છઉરે પ્રાણ દઉરે હાંણ લઉરે
મધુરી તાહરો હુરત હુંદર મને બેકલ બનાવેરે—હઠીલું
(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૬ મું.

સરતાજ કરમ આજ કરજે
 સરતાજ કરમ આજ-લાજ શરમ કાજ કરજેરે-સરતાજ
 તુંજ વીના દાના દાદ કૌણુ લે બાપ દયા દીલ ધરજે
 ઘેર પાછો ફરે ભાઈ અમારો દુખ વાદળ વીખરજે
 (દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૭ મું.

લલકારો રસીલા-ગાઓ ગાઓ હેતે સજલાં
 રંગીલા રંગરાગ આનંદ કરો—
 ગાયણુની ખુબી નહી પીછાને જે
 ખુદાની નહી ખુદાઈખી જાણે તે લેહેર અજળ ખરો
 રાત વીના નહી ચાંદણી-ફલ રત વિન ન થાય
 રાગ વિના તેમ માનવું-માનવ નવ રીઝાએ—લલકારો
 (દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૮ મું.

દીલ તો સફા પુરાઈથી તારૂં ચાર કર અરે
 નેક કારમાં બેદીલ બેદાર કર અરે—દીલ તો
 હરદમ કરે તુંજ દીલથી લલુ' ભલે મોરા સૈંયા
 છોર ન તલબ કાજ માનવી નેકીની રાહ
 ના દીલને બદીમે બેખોફ બેબર કર અરે—નેક
 (દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૩૯ મું.

છે અજળ એ ખુબી તહારી ભારી
 બહા શરાબ ગુલાબી નશારી મદારી—છે
 ચારો મલાલમાં એ પીણુ હલાલ છે ખુશીની એ તો ખુમારી
 શકલે બશરને કરે બંદર ને

નચાવે મજહૂથી ગટરળી મપારી—છે
 ચારે શરાબ તો પીવો સવાબ છે
 ખખે છે બહેસ્તનીજ બારી
 બેવરો મસાલાનો ટાંકો ટંકાવો
 ને ટાંસો ખબુરાંની ચકુરાઉ તારી—છે

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૪૦ મું.

મદદ યજદ અમોને કરજે હર હાલ કરોએ તહારી યાદ
 દાદરસ બસ તું હં દયાથી કર પરવર અમારો ધરજે

(દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૪૧ મું.

અએ જગધર પરવર સરવર અમ પર રાખતું એક નિઘાહ
 અએ કીરતાર અએ સરકાર તું હરબાર
 નેક જામો ભરી નેકી લ્યો નોશ કરી નેક નામો જરી
 નેકીનો હાથ ધરી નેક કામો ખરી દેશે પનાહ
 જેવું જે વાવસે તેવું તે પામસે
 જગતનો ખરો નીયમ સદા તેજ કરવો અદા
 અગર વગર દીરગ દીગર જીગર તો જશ પામે નહી કદી
 જામે નહી કદી જસ કસ રસ બસ દરગેહે ખુદા-અએ
 (દોરંગી દુન્યા)

ગાયન ૩૪૨ મું.

સજની પ્રીત કરવી છે સહેલ ઘણી પણ નીલાવ્વી બહુ મુશ્કીલ
 સાચ નીલેજો અંત તલકતો દેજે તારૂં દીલ
 પંચ તજીને જીવતાં જીવત સુન મરવું તો પડશે
 એ સઘલું જો સહન કરે તો થાશે તું કામીલ
 સેજ બીછાવી કાંટાની તે પર પડવું તો પડશે
 અમૃત પાણી પીવું પડશે વલી ઝેર કાતીલ—પ્રીત
 (ભોલી ગુલ)

ખાસ નાતાલ માટે

બેટ આપવા લાયક સ્પેશીયલ આમન
કેકે નાતાલના સાદાં તથા બદામના
મકરૂમ તથા વેનીલાની ખટાઇ હંમેશાં
તૃપ્તિ મળશે તથા ઓરડરથી બનાવી
આપશું.

એ ઉપરાંત હમો નીચલો વેપાર પણ
કરીએ છીએ. નવસારીની કુસતીઓ
નારના બંદલ, પાતી તથા મોબેદો માટે
રૂમાલપાત તથા બધરાંઓની સપાટ
મળશે.

માલિક:—

મોબેદ જનાદાર.

નાં ૧૭, ગોલાલેન, કોટ, મુંબઈ.

ગાયન ૩૪૩ મું.

બુલબુલ ભમે સુગુણ કુલ દાલી
 નવરંગ ઢંગ ઢંગ સંગ સંગ સંગ સંગ
 શુભભરમાં ચક્ર્યારમાં કુલ બહારમાં
 ખીલી શુલાખી કલી નવરંગ સાથે મળી ખુશખો બેહકે લલી
 ખુબ દોલે ખુશ ખોલે મુખ ખોલે
 બસ શીરીન જખાંને સહી સુખન કઈ કહી
 રમતમાં રહી રીઝવે માલી—બુલબુલ

(ભોલી શુલ)

ગાયન ૩૪૪ મું.

જગમાં શુભાચો જન્મ જેણે પ્રીત નહી કરી
 સુખની સુગંધી છે લરી કુલમાં ખરી
 આચે જગતનાં બાગમાં સુંદર એકજ કુલ
 પમરે છે તે સ્વર્ગમાં છે પાતાલે મુલ
 કરમાચે છે તે નહી કહી નહી જાચે છે મરી—જગમાં
 અતી મેઘે સડશે નહી જલવન નહી કરમાચે
 અતી પઝડી ન તોડશે અતી સુરજે ન સુકાચે
 લાખો જુગતો વહી ગયા પન તે રહ્યું ઠરી—જગમાં

(ભોલી શુલ)

ગાયન ૩૪૫ મું.

હું તો ગામરેની ગોરીરે કે હું તો ગામરેની ગોરી
 નાજ અદા અંદાજ લરી છું ગામરીયન ભોરી
 કંઈ છાસ દહી દુધ ઘી ખીચરી ને લાજ
 વલી વાલ વટાણા તરતરકારીં તાજ
 અમે દાળ રોટલી ખાઈએ ખુશીથી ઝાઝી
 સઉ પતરાજ છોરીરે અમે સઉ પતરાજ છોરી—નાજ

કઈ સુકકું પાકકું સાદું સુતરું ખાતા
 અહીં તાજી હવા ને ગામનું પાણી પીવાતાં
 બાવા ભાખરા સમ થઈ ફરીયે રાતાં માતાં
 છેઉં દુખોથી કોરીરે કે હું છેઉં દુખોથી કોરી—નાજ
 (ગામરેની ગોરી)

ગાયન ૩૪૬ મુ.

આજ કાલના શીખેલ જવાંને તરેહ તરેહના બતાવે ઢંગ
 કીમેતોરીઅમ કોઈ મંગાવે મુવાંઓ ઉપર મચાવે જંગ
 અસલ્યા તને તજવી કોઈ જુદદીનને જમાવે સંગ
 જુદદીનનો તજવી ધર્મ કરે સગાઈ બે દીન સંગ
 ઘેર સુધારો નહી કરે ને બાહારનાં શીખાવે ઢંગ
 સુધારો કરતાં હો છે પાછલ ટુક ભણેલા મચાવે જંગ
 ધરમ રીતી રાહ જમા જમાને ફેરવતા રહે હર તરફ
 નવી નવાઈ દરેક હાંસલ કરે પારસી કરી જરફ
 સારી ખુરીની નહી પરખ ઠાલી કુલી પર રહે નજર
 ફેશન દીન પર દીન નવાઈમાં કરે પોતે ગુજર
 અજબ તરાંહથી ગજબ આરીને કેલવણીનો ગુમાવે રંગ
 (જુદદીન ઝઘડો)

ગાયન ૩૪૭ મુ.

મન મન મનમા ફેર ઘણા નહી આંખે એક સમાવે
 પર પરવાનો સમ ઉપર જઈ જાણી જાનને ગુમાવે
 તન મન જનમાં ફેર ફેરાઉન નજર નજરમાં સમાવે
 કુલ ખીલ્યું નહી ખીલ્યું કેને ગમે ત્યાં મન રમાવે
 મન એક તન એક બને ત્યાં જઈ પ્રીત કરીને જમાવે
 પ્રીત વીનાનું જીવતર જાય ચાહે રીત રમાવે—મન
 (જુદદીન ઝગડો)

ગાયન ૩૪૮ મું.

હેતવંતા પિતા તણી મળશે પ્રીતી ઘણી યાદ જીવે મન માયજી
 માય માયા વીના મન દુખી બને તણી નેક પીતાથી સમાયજી
 માય વિના જીવતર બળે નહી યાદ દીલથી દુર બની
 પ્રીત વીના જીગર જળે વહી વહી જીગરથી પુર બની
 છે નેક બાવા મુજ ઘણા બુલાવે યાદી દીલથી
 હર દીન સેવા તેમની હરખી કડં જીગરથી
 પ્રેમ પ્રીતી મલે સદા નેક પિતા તણી હરખી જીગરથી સમાયજી
 (જીદદીન ઝઘડો)

ગાયન ૩૪૯ મું.

ખારા પૈસા પૈસા તુંજ બલીહારી ખરીરે
 તું સાચો નીમ ખુદા હાંરે તુંજ પર છે સર્વે કીદા
 જગ સરદારી ઠરીરે—ખારા
 પૈસે આઈ પૈસે બાગ—પૈસે સર્વે સગાઈ
 પૈસા ને સઉ માનપાનને—પૈસે મોજ સવાઈ
 પૈસાએ જોની સઘળી ન્યામત હાજર ધરીરે—ખારા
 પૈસે પાપો પૈસે શ્રાપો—ઇજજતની ધુલધાણુ
 પૈસો બુરો ચશમચોર છે—પૈસો બે ઇમાન
 પોતાના મારે હાય જીવતાં જીવત મરીરે—ખારા
 (માશીનો માંકો)

ગાયન ૩૫૦ મું.

ઝમક ચમક તું ખારા સદા સદા
 કર તું તારી ફરજ પુરી અદા અદા
 અમ પર રોશની તુ નાખી મહેર કર
 રોશની બીજીને શરમાવી લેહેર કર—ઝમક
 ખુરશીદ દાસ તું ખાસ ખોદાનો
 છે તું મુસાફીર આએ જહાંનો અએ ખારા અએ ન્યારા
 જોજો ભકતો તારા રાહબર ન્યારા—ઝમક
 (જીવતું દોજખ)

ગાયન ૩૫૧ મું.

મોકલીઆ સંદેશા લઈ ફરેસ્તા તુઝપર
પત દરશન ન દીધાં ન પરસન થયો આખીર મુજ પર
સોધું કાં જોઈ નજર કાં દોડાવું મારી
રોશની વગર યા અ'ધાર' ત્યાં અ'ધાર' કાઝ'—સોધું
તારી મેહોર વગર તુઝ દીલોર વગર
લાગે મને બધું અકાઝ' અકાઝ'—સોધું
પાસે તું છેખી પ્યારા નથી પાસામાં મારા
જીગરમાં તું નગરમાં તું
લટકે તું કાંચ બહાર બન વાઝ' વાઝ'

(જીવતું દોજબ)

ગાયન ૩૫૨ મું.

પાપી બદકાર હતી દુનીઆં જોરેહમ જોવફા જોઇમાન
તાબુબ તાબુબ હુએરત તાબુબ ફરેસ્તોખી થયો શએતાન
પરવર ગુપચુપ બેઠો કાંચે તું જોલ આંખ તારી ને કાન
ફરીઆદ ફરીઆદ ફરીઆદ ફરીઆદ સાંભલ તું ઓ આસમાન
જોટી રોશની નીકલી તે જે દેખાયો બહારથી આન
મંદીર મુજતુ ગનીયું જેને નીકલ્યું તે દેવસ્તાન
તોખા તોખા ઓ બદ પાપી ઇનસાન
લીઆનત લીઆનત શુ શુ ઓ ખુબસુરત ઇનસાન

(જીવતું દોજબ)

ગાયન ૩૫૩ મું.

ખુદરતની બલીહાસી સારી ગાવું બંદગીમાં દીલ હુ મેશાં રીઝાવું
લઈ ખુદાનું નામ સફલ કરે કામ ઠામ ઠામ હુર મુકામ
પરવરનું નામ લાગે કેરું પ્યાર
હાજરી લીન એની વ્યાપે અ'ધાર
લમે ચીત માઝ એની માયામાં સાઝ બીજુ લાગે અકાઝ
બંદગી ન જેણે બંધી થઈ હયવાની દીલથી શુમાની માની

થયો પસેમની બન્યા હુય રાંની પેદા કરનાર જગ હીત ધરનાર
 વીના બંદગી છે જીન્દગી શરમીંદગી
 ખુદાને દીલ દે ઉઠી કાલ જાલ જાંજાલ મોતની ધાલ
 હજી ભજી લે તું નેકી કયામત કાજ
 કરે કાલે તા કરીલે આજનો આજ

(પાતાલ પાણી)

ગાયન ૩૫૪ મુ.

ધર રાખુ જેની બાતું તેનો છે સુખમય સંસાર
 ધન દોલત તેના ધરમાં જોશો મન સુખ અપરંપાર
 સુખ હુખનો સાથી ધરની રાણી જે ધરમાં નેક નાર
 આશિશ તે ધર પર વરસે જ્યાં સુખ સંપજ ખીશ્યાર
 નીત્ય નામને તું દીપાવતી નીત્ય નામને જે નાર
 નીત્ય નામને તું દીપાવતી સાચી સદ્ગુણવંતી નાર
 નેક નારી સઉને વહાલી દેશ ખેશ કુટુંબ સહુ સાથ
 નીત્ય નામ કામને તું શોભાવતી નેક ચાલની જે નાર
 પર ધન પર થુકી નેકી નીતી નહી ખોશે નેક નાર
 નેક આશીશવંતા કામોથી તે શોભાવશે સંસાર
 નેક કેળવણીથી આખાદી તે ફેલાવશે હર હાલ
 નાર જાતી છે જગની શાંતી હરપળને હરખાર

(ખુદા પર સખર)

ગાયન ૩૫૫ મુ.

વહાલાઓ મંચી જાવું હવે હું તારી રજા લઇને
 ખ્યારી પરીચહેર સુખે સીધાર પણ દીલાસો દઇને
 દીલાસામા તો એમજ કહું કે ધીચતો ના દારૂ
 ઘેરમાં ખુણે ખુણે ઉભે રહી કહરાવજે ઝારૂ-વહાલા
 દારૂનું હરગીઝ નામ લઇશ નહી આસુંઓના સમ
 તું ગયા બાદ ભુલવવા ગમ પીવસ થોડે રમ-વહાલા
 છીબા દરજીનું ખીલ ચુકવજે વેચી ના નાખતો કાંઈ
 સારીને વહાઉઝની સંભાળ લેજે ભુલમા પડે નહી ઉધાઈ

(પારસી હરીશ્વંદ)

ગાયન ૩૫૬ મું.

ખુદાયા રહેમત તુંજની ભારી ન્યારી ખ્યારી ને ગુણકારી
 દયાનોજ લંડાર-તું છે ખારી
 બંદાઓના દુખો સૌ-દે છે નીવારી—ખુદાયા
 ભલાં મનને સુખન કામથી-મીનોજહાન લેવો પીછાની
 ચમક પીછાનો મહાં યજ્ઞની-ફાની સર્વે ધુમધામ સંસારી
 (ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૫૭ મું.

મુખં નાર કબુલે લગનનો કરાર
 બેડી શાદીની ઠોકીને થાય તે ખુવાર
 સંગદીલ મરદ છે પણવું ગજબ છે જહેરી શાદીનો સંસાર
 ફીટકાર લગન પર સંસાર સંબંધ પર
 શાદી બલા છે હુન્નર હારે બહેનો શાદી બલા છે હુન્નર
 નારી સરદારી કરવા અહીં સંસારી
 સરજી ખુદાએ ગુલામ છે ભરથાર—મુખં
 જુઠી જગતની પ્રીત છે જુઠો સૌ સંસાર
 નાટક લગનનો કરશે ના બહેની થાશે ખુવાર—ફીટકાર
 (ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૫૮ મું.

અરમાન દીલનો બળ લાવું આજે—અરમાન
 ભુલથી ભરી મારી જીંદગી મેં ગુબરી
 થાંઉ થાંઉ હું ખુદાની પુબરી—અરમાન
 દીલથી ભુલાઉં આ જુઠી મોહાબત
 કરૂં નેકીની સાથે તારણ આજે—અરમાન
 (ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૫૯ મું.

મીઠી તારી સુરત પર જાવું બલહારી
 મોહિનીમા થાવું દીવાની મારા જાન—મીઠી
 છું તારો હું પુજારી મુજ દીલને લે સંભાળી
 તેં મારી બસ કટારી ગજબ તેં કીધો જાન જાન જાન
 સાચી મહોબતનો આ ખ્યાલો છે પીવો ખુબ મુશકીલ
 થઈ પરવાનો જાન ગુમાવે તેજ આશક બે દીલ
 ઇશકનો જખ્મો રૂબવા માટે સંભાળ આ દીલ
 હે દીલથી જીગરથી સખરથી જલુ છું મારી પ્રાણ જાન જાન
 (ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૦ મું.

ચમત્કાર તારી કુદરતનો ખુદા છે હર જગે આશકાર
 બલાઓના દમ આવેજહાર તું છે વાલી તું છે દાતાર
 ન માયા એ સદા રહેશે ન રહેશે એ કાયા જુઠી
 બે રહેશે તો સદા રહેશે મહાન યઝદાં પર કુલ આધાર
 ભજલે બસ તું ઇશ્વરને કબ સર પર ઉલેલી છે
 ચમકાવશે જહાર સમશીરતે ફના થાશે કુલ આધાર
 (ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૧ મું.

લલી લકતી લમાવે મને—મુજ દીલના ધરે ધીર
 ઘાયલ થયું જીગર કલેજે લાગો તીર—પ્રભુ
 ચેલી ખુદાની બની સદાની ભલુ' માફ' તકદીર
 અરે હારે પ્રભુ ભલુ' માફ' તકદીર
 ઘાયલ થયું જીમર કલેજે લાગો તીર—લલી

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૨ મું.

શરમા જીવડા તું નાચીજ ફસે કાં મોહની જલમાં
ખરે તું કંગાલ થાએ હસી ફસે વમાલમાં
મીનોઈ દુનિયા વતન તારું જીવડા તારી આશરા નાહી
આખરે કીડો કપ્રનો કાંપે દોરો આ ખાકી હસ્તીની
જશે જ્યારે તું આસમાં ઉપર કર્મ તારાંને હિસાબ આપે
ખાક ધુળ ચાટી સર તું ફેડે મજુરી કરશે નર્કની
ત્યારેજ માલુમ પડશે તુંને-નુરખુદાઈ કાં ગુમાવ્યું
હવસ પરસ્તીમાં તે' ખોઈ ચાવી મહાન ગેળી હસ્તીની

(ધર્મી ગુનેહગાર)

ગાયન ૩૬૩ મું.

સઉ પૈસાનો બહાર પૈસાનો કારોબાર
પૈસાનો ખ્યાર પૈસાથી ચાર પછસે સઉ તાબેદાર
ગમાર હો યા ચમાર ખુબખળી બે શુમાર
પણ પછસા ચાર હોએ ગાંઠે ચાર તો કેહસે ઇજતદાર
પછસા પર સઉનો ચાહ ફકીર હોએ યા શાહ
પછસા પછસા પછસાની વાહું વાહ
હોએ ઘોણી કે હજમ પન પાસે હોએ બે દામ
તો બેલગામનો ખાસો આમ કરે સોસો સલામ
હોએ ખાનદાની અગર મગર તે જર વગર
દે સરખસર તે બે કસર નફરથી ન બેહતર

(ગામરેની ગોરી)

ગાયન ૩૬૪ મું.

ગરીબો પર દયા રખે તવંગર હોતો અયસે હો
બે દુટી નાવ તયરાયે' સમુંદર હોતો અયસે હો
સમજતેજી જુદે દુશમન વો અપને હોતે બતે હય
ગરીબો કે મુશીબતસે મુકદર હો તો અયસે હો

ખુશીમે સાથ દેને વાલે હયે લાખો જમાનેમે
બીપતકે વકત બદેવે બીરાદર હોતો અયસે હો

(સતી મંજરી)

ગાયન ૩૬૫ મું.

ખુને જીગરકો પીતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર
શહરે ચમનમે ફીરતી હું બસ ગમમે તેરે ચાર
મય ચુપકે ચુપકે રોતી મું આંસુઓસે ઘોતી
વો કહાં ગયો મેરો મોતી મોતી બીના ના સોતી—બસ
દીલ ઉસીકુ દીજીયે દીલદાર ચાર હો
કયા હીન્દુ કયા મુશલમાન કદરદાન ચાર હો
મેરી નજર જો તુમસે લડ ગઈ મયે પલંગકે નીચે પડ ગઈ
મયે અગ્ની જેસી જલ ગઈ—બસ

(રા”માંડલીક)

ગાયન ૩૬૬ મું.

નીતી તણી તજી વાત નાથ શીદ અનીતીનું નામ દઈએ ?
દેવ મંદીર મુકીને કેમ દુષ્ટના આવાસે જઈએ—નીતી
દુધ તજીને દાડ શું પીવો ? રામ ભુલી કાં કામ સેવો ?
કોયલને તજી કાગ પાળી શું હીત થાયે ?
પાપનો ન પડછાયો લઈએ—નીતી

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૭ મું.

જાઓ વહાલાને વેગે વધાવો માળ પહેરાવો કુલથી છાઓ
અંગ અંગે કુલોનાં વાધાથી સજાવો—જાઓ
કુસુમ સમી કાય ત્યાં પુષ્પ સોહાય
શીયળ સુગંધી સંસારે જો ફેલાય
રતિ પતિ છો સુગંધી કુસુમોની કુંજે સોહાવો—જાઓ

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૮ મું.

માનો માનોને રસીલા આતો ન સારી વાત
 છેક આમ શું કરો છો બોલાવે જાઓ તાત—માનો
 રસીલી પ્રેમ પાન અમૃતે જીવાયે
 હાજી પ્રેમવાત જાણુ છું પ્રીયા
 કટાક્ષે વિધાઈ કેદો થઈ રહ્યા
 વીતી જાય રાત વાને નાથ શું થેલા થયા—માનો

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૬૯ મું.

મદ ભરી જીવાની ચાર રસ લેજો લુટી દીલદાર
 અહો દીલદાર-હાં હાં—મદ
 નાજુક ખીલતી હું ચમેલી તું રસીલો ને છખીલો
 ભ્રમર મધુ પીનાર અહો પીનાર-હાં હાં—મદ.

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૦ મું.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર શ્રી સીતાપતી
 ભજી લેને મન અવસર આવો એજે વહી જશેજી
 ખીલી વસંત છેલા ખીલી જીવાની બહાલા
 રસીયા રસ પી લેને સુખધામ
 ખીલી વસંત તેવી ખીલી કુલવાડી બાળા
 પ્રભુને શણગારી લે મન લહાણુ—શ્રી સીતાપતી
 રમણી રૂપાલી હેતે હેયે ધરી લે બહાલા
 પીલે અધરામૃત રસનું પાન
 નાથના નાથને એ અંતર ધર પ્રીતે બાળા
 કરી લેને કાયાનું કલ્યાણુ—શ્રી સીતાપતી

(વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૧ મું.

કાંઈ લાવો પાપી પરે મહેર પિતાજી
 હુબતી આ દીન રમણી ઉગારો
 ભુલતીનું ભાન લાવી ગુરૂજી સુધારો બાજી—કાંઈ
 લુપ્થ થએલી ઇન્દ્રિય નાદે કેવળ નરક નિવાસી બિચારો
 કડણા કરીને એને બચાવો દયામય રહે પ્રભુ રાજી—કાંઈ
 (વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૨ મું.

મહોબત અજબ છે પાની દીલ બાગ બાગ બહેલાવે
 દુનાયાં બને મસ્તાની અજબ દીવાના કોઈ પ્રેમ જામ પીવરાવે
 પ્રેમ દીવાના માનવી તેમાં છે શી નવાઈ ?
 ઇશ્વર પણ તરસ્યો ફરે કોઈ મહોબત શરાબ પાય
 મહોબત સરીખી ચીજ કોઈ બતલાવે—દીલ
 ઇશક અમારો દેવતા પ્રેમી અમારાં પ્રાણ
 નજર ફરે દિલદારની જાન જીગર કુરબાન
 ચોળી મહોબત બાક અલક જગાવે—દીલ
 (વસંત પ્રભા)

ગાયન ૩૭૩ મું.

દિલ માફ માને નહી મનહુ ઠરે નહિ ત્યારે કફ શું તાતજી
 મેં જોયું ફરી ફરી જોડી મળે નહિ કોને વફ હું તાતજી
 નેણે પ્રીતી જળકી હતી અહીં આવતાંજ સમાઈ ગઈ
 ઉર્મિ અંતર ઉછળી હતી નૃપ દેખતાંજ દબાઈ ગઈ
 હીરલો અમુલ્ય ખરીદવા ઉમંગલર આવી અહીં
 પણ અંતરે અંકુર ન કુટયા પ્રીતી પ્રકટાવી નહી
 છતી આંખે દીવો લઇને પડી કુવામાં હું ડુબી મરું શું તાતજી
 (કામલતા)

ખુશ ખબર—:—વાંચો—:—ખુશ ખબર
ધી પારસી ઈંડીયન સ્વીટ મીટ મારટ.

દુર વસ્તા જરથોસ્તીઓને માટે ખાસ સગવડ.

ગ્રાંટરોડ, તારદેવ, ખેતવાડી, ગીરગામ તથા આબુખાબુના
ઘરાકોની સગવડને ખાતર અમેએ ખાસ એક વધુ દુકાન
ચરનીરોડ જ'કશન, કામાળાગ આગળ ખોલી છે, જ્યાં
તરેહવાર જાતની પારસીઓને જરની તાજી મીઠાઈઓ મળશે.

હમારે ત્યાં નીચલી મીઠાઈઓ હંમેશાં બનાવીએ છીએ.

વરઘવરાં, પોપટજી, સાંધના, કોપરાંપાક, દાળની પોરી, ચાપટ
સમોસા, હલવા, માવાની પોરી, ઘારી, મેસુર વગેરે.

ઉપરાંત ઠંડીમાં જાતજાતના વસાણા તથા—ચોમાસામાં
ચતાકેદાર પતરેલ તમારી હજુરમાં તૈયાર રહેશે.
ખહારથી ખરીદવા આગમ્ય એક વાર જરૂર અમારી
દુકાનની મુલાકાત લેશોજી. મોટા તેમજ નાના ખાસ
ઝોરડરો પર પુરતું ધ્યાન આપવામાં આવશે.

મુખ્ય દુકાન—નાં ૧૯૭, હોરાબજાર, ભરૂચાની
સુખડની વખારની સામે, કેટ.

નાં ૧—ચરનીરોડ જ'કશન આગળ, કામાળાગનીજ દુકાન.
ઘોલીતલાવ લત્તાનાં રેહવાસીઓની ખાસ સગવડ માટે
ચીરાબજાર અને ઘોલીતલાવની વચ્ચે નવી પ્રાંચ થોડા
વખતમાં ચાલુ કરવામાં આવશે.

માલેક:—

ફરામ ફરતમજી વજીફદાર.

ગાયન ૩૭૪ મું.

મને આવે છે ફેર જીલે માફ મન હો સખી
 બેસું રથમાં શી પેર જીલે માફ મન હો સખી—મને
 કેફ ચડી કોઈ કારખી હું સમજી ના બહેન જહાવરી મને કરી
 લ્યો વિસામો સુંદરી જીલી આ લહેર—જીલે માફ મન
 (કામલતા)

ગાયન ૩૭૫ મું.

સખીજો લઈ પીચકારી આવો
 ફાગ ખેલાવવા ચો અલખેલી નાર
 શો વસંત તણો ચમકાર છે—સખી
 આંખે મહેર કળી જીણી કુટી કવો મદનનો માર છે
 કોયલનો મધુર ટુંકાર છે શૃંગાર સમયનો સાર છે
 રમે રંગમાં રસીક નર નાર
 ખીલે જીલે રસ પીલે ભર ખ્યાર સાર—સખી
 (કામલતા)

ગાયન ૩૭૬ મું.

કહી ભુલી ગયા હૈયાંના હાર
 નારી ખ્યારી દીધી શું વીસારી—ભુલી
 દીલથી દીવાના થયા આકાશે ખોળી રહ્યા
 મળવી હવે નથી રહેલી એ નાર
 તુજ ખ્યારી ઉરમાં અમે તો ઉતારી—ભુલી
 (કામલતા)

ગાયન ૩૭૭ મું.

કર ગોર ગર હચે દાના પડે તો નહી પછતાના
 ગ્યાંનીકા ગુન ગાના
 દીલકી દીલમે સોચલે પેહલે ઉસ દમ લખપર લાના
 જીસને ખાતકી રીત ન જાની ઉસને કુચ્છ ન જાના
 (સુફેદ ખુન)

ગાયન ૩૭૮ મું.

કયસે હુમરી દીલ જન ખીના ખીરહાકા દુખ જાએ
 નીસ દીન ઘડી ઘડી વાંકી દેખકે દગરી
 નયનન ખારી ખારી ભરી આએ—ખીરહાકા
 જાએ કોઈ સમજાવો ખુજાએ
 ઇતલાવો મનાવો ખીપતા એ સુનાએ
 વાંકી ચીત્ર બન દીખાએ
 ખીઆરી નીઆરી આજરે આએ અમરત રસ પીલાએ
 (સુફેદ ખુન)

ગાયન ૩૭૯ મું.

કાના કાહે બચન કે બોલ બુલાએ કીની ચાતુરીઆં
 સંગ નીકસ કે ચોરા ચોરી રોવત ખાવરીઆં
 બે શુન બે શુન સજન ભયરે નાશ કીઆ મયેકા
 કેાન ચલનકી બતીઆં કરન મોહે દીઆ બહેકા
 નીસ દીન દીન પલ છીન છીન રહે એહી ધઠકા
 (લયલા)

ગાયન ૩૮૦ મું.

મએ ચંચલ આફત હું ફીતના બદા દાના બદા શાના
 મએ સીધા સાદા હું જીતના ઉતના હું નતબત ફરજના
 બદા જંગી હું બદા સંગી હું વાહવા વો લતપત રંગી હું
 મએ ચાહુ જીસે બેહકાવુ કહી ભદ કાવુ કહી સમજાવું મએ
 અંતરમંતર જંતરતંતર સારી ભરી ખાતે મેરી વાહ વાહ વાહ
 (લયલા)

ગાયન ૩૮૧ મું.

ચાલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીનાં સહ મળીને દરશન કરીએ
 દુખ હરનારી સુખ કરનારી મુર્તી માની અંતર ધરીએ
 ભાવ ધરી બે પુજન કરીએ તો ભવ સંધુથી તરીએ

ચુવા ચંદન કુમ કુમ કેસર અરચન કરીને મન ઠરીએ
અખીલ શુભાલને પુષ્પ માલથી માને વધાવી મંદીર ભરીએ
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૨ મુ.

મારા તનમા મનમા ભર્યો છે ઠર્યો છે ભય જાઉં જગ જોતી
વળી શુભાવ્યુ મેં ભાગતાં ભાગતાં નકવેસરનું મોતી
હાલવું ચાલવું હારી છું હાય જીવ માહરો ઘભરાય
દી ફરી માહરું મળશે મોતી ગોરી હું કાઠીશ મોતી
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૩ મુ.

આંખો ખોલી જો જીવ આ દીસે દુનીઆં ફાની
શાની જીવગાની રોજ રહેવાની માની—આંખો
આ ધન ધામ મેડી મહોલને વાડી વજીફા
ખતે સાચવ્યાં અંતે થવાના ધુળ ધાણી—આંખો
અંચીતો દાખશે ટોટો અજલનો જો ફીરેસ્તો
કરી લેને ભલાઈ એજ છે સાચી કમાણી
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૪ મુ.

ખેરી ચોળી લટકાં મટકાં કરતાં આંખ્યાં
રંગે પાળી સાડી ઓઢી મન લોભાંખ્યાં
આંખરારે અણકારે કર કંકણના ખખકાટે
કાજલથી નેત્ર દાખાંખ્યા—ખેરી
હવે શન્માવો ઠાલા શાને ડીયરજી મારા
ખોલો-ખોલોજી ખોલો ખોલો
મેં કેવાં તમારાં નખરાં તો જણાંખ્યા—ખેરી
(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૨૮૫ મું.

અરે કોઈ આવો પીયાને મનાવો
મારૂં દીલડું ચીરી ખોલી બતાવો—અરે
અરે પીયા મારો નહીં પ્રેમ દાણુના બાણ
તારે મન હું તુચ્છ છું તું માહરે મન પ્રાણ
મને તપતીને નહીં તપાવો લાગી અગન બુઝાવો
ઘોલાવો ઢોલાવો પ્રાણ પીયા રીઝાવો—મારૂં

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૬ મું.

ધીમાં ધીમાં ચાલો માહરા પ્રાણરે
પગ નાણુક તમારા આ મચકાઈ જશે
કંમર લચકાઈ જશે ઓ સુજાણરે—ધીમાં.
નાણુક વેલી કુલ સમી કોમળ આ તુજ કાય
ધડકે છાતી શ્વાસથી એ ચંચલથી ઝોળખાય
પરસેવાનાં બીંદુ આ બાઝ્યાં મુખે
મુખ રાતું થયું થાક અતી હુખે
આ છાતી પર હ્યો વિસામો મુખે ઓ સુજાણરે—ધીમાં.

(સૌભાગ્ય સુંદરી)

ગાયન ૩૮૭ મું.

ગોવીંદ ગુણ ગાઓરે નરનાર ગીરીધર શ્રી ધર શ્રી મુરલીધર
નામથી નેહ લગાવો—હા નેહ લગાવોરે
મારૂં તારૂં મિથ્યા માની કૃષ્ણ કહે જાવો રે
અધમ ઉધારણુ લવ જળ તારણુ
નિરભય નામથી થાવોરે લય નામથી જાવો રે

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૩૮૮ મું.

વા'રે લાલા મોહન બંસીવાલા ઠગો છો શાનેરે સલુણા
જાણી જાણી તમારી મેં ઠગાઈ પ્રીત ખાંધી હવે હું પસ્તાઈ
પસ્તાઈ પુરી કાના ઠગાઈ હું તો કાના
રસ ભીના રંગીલા શરમાળા શામળીયા—વા'રે
શાને સતાવો વાત વાને ઉડાવોરે
એરી એરી લાલા વાતે ઉડાવોરે
મેં જાણ્યા સરવે ચાળા અરે જાઓ નંદલાલા
મજલાલા ગોવાળા છબીલા છોગાળા—વા'રે

(સતી દ્રૌપદી)

ગાયન ૩૮૯ મું.

સખી સ્વપ્ન મહીં મન મોહન મેં નીરખ્યાં એકાન્ત વિષે શયને
શરમાઈ રહી રતી નાથ વઢે મુખથી નહીં કાંઈ ખોલાય અરે
વિનવે અતિ વદ્વલ ઝાલ ધરી નવ ઉત્તર મુખ અપાય જરી
નીચું જોઈ રહી દ્રગ પ્રેમ ભરી ખણતી પૃથ્વી નીજ પાય અરે
કર સાહી રસીક રૂઢે વળગ્યા કરતાં બળશેન થયા અળગા
તુટી હાર ગયો એ રકા ઝકમાં કંસ કંચુકીની છુટી જાય અરે
છુટી કેશ ગયા વીખરાઈ અરે ગઈ દેહ કળી કરમાઈ અરે
ગયા સ્વદેહી વસ્ત્ર લીંજાઈ અરે પણ નાથ થયા નગણાજ અરે ~~સરે~~
મનથી મન સેજ ગયું પિગળી જેમ સાકર દુધની સંગ ભળી
કીધાં લોજન નાથની સાથ મળી મુખવાસ સુવાસ અપાય અરે
મુખ તાંબુલની પીચકારો ઉડી અચાનક નાથને અંગ પડી
સખી તે રજની અને તેજ ઘડી રસીઓ રીસ લાવી રિસાય અરે
સજ શસ્ત્ર શરીર શું અશ્વ ચડી રણ જાય પિયું અરે હુંથી લડી
સખીઓ વિનવું તમ પાય પડી કરો જે રોત નાથ મનાય અરે

(સતી દ્રૌપદી)

બાનુઓ પ્લીઝ

જે તમોને તમારે ત્યાંની શુભ અવસરો પર હીરા,
મોતી અને સોનાના દાગીનાઓ

તેમજ
હીરા,
મોતીનાં,
દાગીનાઓ,
અપટ્ટકેટ
દીઝાઇનોમાં
બનાવી આપીશું
વધી ચશ્માની ફેમો
ગમે એવી લાંગેલી હશે
તો હમો નવા જેવી કરી
આપીશું.

હમારી પ્રખ્યાત દુકાનની
એકવાર મુલાકાત
લેવાને ભલામણ
કરીએ છીએ.

જેવાં કે વીટી, બટન, બુટી, બાંગડી
નેકલેસ, બ્રેસલેટ, સાડીની પીન,
વીગેરે જાતજાતની દીઝાઇનોમાં
આંખે ઉડી વલગે એવી
ઝગઝગતી મશીન પોલીસનાં
બનાવવા હોય તો હમારી
૧૮ વરસોની જાણીતી
દુકાનમાં
એક ફેરો
ખરસોજી.

પ્રચીંગર ગણપતરાવ મુનરાવ વગણ.
બનારગેટ, અગીઆરીની સામે, કાંટ.

ગાયન ૩૬૦ મું.

મને રહાય કરશે મોરારીરે વારે ચડશે ગોવરધન ધારી
અહલ્યા ઉગારી મીરાંબાઈ તારી બેની ચીન્તા કરીશ નહીં મારી
માંજરો બચ્યાંને બળતાં ઉગારી મોક્ષ દાધો ગજેન્દ્રને તારી
દ્રોપદીના ચીર પુર્યાં થાશે તે રહાયકારી—મને

(વીક્રમ ચરીત્ર)

ગાયન ૩૬૧ મું.

મન માયાના કરનારાંરે જરી જોને તપાસી તારી કાયા
પુછી જોને તું પડીત પુરાણારે કોઈના અમર છે લેખ લખાણ
કાચી છે કાયા આ માટીની માયા છે માટીના ખેલ બનાયા
ક્ષાણ તો સમજી અલગ થયા પણ બાળક ખીચારા લપટાયા
લાખોની પાંખો ગઈ છે પીખાઈ જોણે મુછપર લીંબુ ઠરાયા
કાબના કોવાડેથી કોણ બચ્યું લલે રંગ હાય લલે મહારાયા
સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી વંધ્યાને લાડ લડાયા
જોબનને તન ધન તેવાં સમજવાં પાણીમાના પડછાયા

(ઉદય લાણુ)

ગાયન ૩૬૨ મું.

દાસ પરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો
સંસારી સંબંધ તોડી જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે—દયાળુ દેવા
આંખો વીના સંકટ આવું ખાડામાં ગોથા આવું
વારે અવીનાશી આવો આવોરે—દયાળુ દેવા

(સુરદાસ)

ગાયન ૩૬૩ મું.

સુંદર શામળીઆ નામ જપીશ નીત્ય તારૂ
મનહર ના મળીઆ કાશી કરત ધારૂ-સુંદર શામળીઆ
શામળા શણુગાર હમારા કાળજી હયું કામણુગારા
વીનવે કરગરી દીનદારા દર્શન દયો દીલદાર તમારા
કયાં હું કહું દુખ મારૂ-સુંદર શામળીઆ
આસપાસ નહી વાસ નિહાળુ અહા ત્રિભુવન ભાસનું કાળું
નિરખું નહિ કદી મુખડું રસાળું જઈ હિમાલય ગાત્ર હું ગાળું
સાક્ષી દેવ દયાળુ-સુંદર શામળીઆ

(વીણા વેદી)

ગાયન ૩૬૪ મું.

થઈ પ્રેમ વશ પાતળીયા મારા મનનાં માલીક મળીઆરે
પ્રીતે કરે મુખવાસ સજનવા રાજ હૃદયના વાસી
પ્રેમદા પ્રીત જ્યોત પ્રકાશી મારા મનના મનોરથ ફળીઆ
ભાગ્યવંત કર્યો ભગવંતી મુજને જીવન સફળ થયું મારૂં
કરે શ્રી હરી શુભ તમારૂં-મારા મનના

(કાદમબરી)

ગાયન ૩૬૫ મું.

કાનુકા તારી કામણુ કરનારી વ્રજમાં વાંસલડી વાગી
મીઠી વળી મોહક મન વશ કરનારી-વ્રજમાં
મન વશ કરનારી સ્વર સુણતાં લાગે સુખકારી
હું થેલી તમ વિણુ થઈ છું ગિરધારી-વ્રજમાં

(કંસ વધ)

ગાથાઓ કુલ ૬ મું.

વાઘામઘા પ્રીતિનિ અરબી.

—૦૦—

એ આવો આવો હરખાવો આવો ગાવો
ગળાવો રાજકુંવરને કુલે વધાવો
કુલે વધાવો હારો પહેસવોરે—આવો
ભલે પધાર્યા રાજવીર ભારત ભુમી કાજ
આજે આખા હિંદનાં હર્ષ તણો વવપાર
ખાલોના સ્નેહી મામાજી માનીતા ગુણચલ જ્ઞાની સીલનસારી
જ્યાં જ્યાં ગયા ત્યાં પંકાયા એ રાજવીર ભારતના હીલકારો
રણભુમીનાં રાજેશ્રી રંગારી આપી દરશન કીધાં ઉપકારો
એ પધાર્યા સંકટ સમયે—ખેંચી અતીશય શ્રમ
શાંતી સુખને સંપના ચિન્હો સર્વોત્તમ
સ્નેહી સાચ સુર સહાય કરજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
કરજો સર્વ વિધનતણો વહારજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
આશા અભીલાષા પાર ઉતારજો હેતે આ હિંદને સંભારજો
એ શહેનશાહ રાણી માતને—પોંહોચાડજો સંદેશ
હયરત પ્રેમ આ હિંદનો ઘટશે કહી નબલેશ
સ્નેહનો લેજો સંદેશો દેજો આશીષો કહેજો ભારત ભુમી કાજ
સુખમાં રહેજો સદાયે પ્રિયીશ ન્યાયે અમર થયો આયરાજ
હીંદ કહે અમર તપો આયરાજ—એ આવો

મઝગામ લતાનાં ખાતુંઓની ખાસ સગવડ માટે મ્યુઝીક
અને કટીંગ કલાસો જુદા જુદા અનુભવી શીક્ષકથી
આણ છે મઝગામ ત્રામ તરમીનસ મીસ શીરીન
સેઠનાજી મલ્લી નામ નોંધાવો.

ગાયન ૩૯૭ મું.

નામદાર શહેનશાહ જ્યોર્જની ગરબી.

—:—

જુગ જુગ જીવો જ્યોર્જ તું મેરી સહીત મહારાજ
 ભલે પધાર્યા ભાવથી હરખી હીન્દ સમાજ
 ધર્મ ધુરંધર ધીર વીર જય જય જય હીન્દપતી
 ચક્રવર્તી ત્રપ અમલ રહો ભારત જન વદતી
 વીજથી માત વીકટોરીઆ સમી કળા રહો ચઢતી
 એડવર્ડ સમ શાન્તી સદા રહો પ્રીટીશ ધન ફરતી
 રક્ષ તું પ્રભુજી શેહનશાહ જ્યોર્જ પાંચમાં
 શેહનશાહખાનુમેરીસંગેવધાવીએઅખંડલકતીભાવમાં
 તાજ ધરો હીત હીન્દનો જઈ દીલ્લી દરબાર
 યાદ રહો ઇતીહાસમાં જય જય જય જયકાર
 હીન્દ શેહનશાહ જ્યોર્જ જીવજો બહુ બહુ
 શેહનશાહ ખાનુમેરી સહ સુખ લોગવો સહુ
 જ્યાં જ્યાં રવી કીરણ વહે ત્યાં ત્યાં તુજ તેજ સોયે
 અવીચળ પદ ઇંદ્ર જેમ મેરૂ સમ અડગ રહો
 હીન્દપતી જ્યોર્જ અને માહારાણી મેરીને શીશ નમાવો
 મંગલ ગીત હલી મલી ગાવો સજની દ્યો સુખભર દહાવો
 અવસર રૂઠો અતી આવ્યો
 સફળ સફર થાવો વીધન સકળ જાવો
 વિજય બહુ ફેલાવો જગતમાં હર વખતમાં
 નીજ તખ્તમાં જય જય જય થાવો—હીન્દપતી

“વીકટરી મ્યુઝીક ગાઇડ” જેમાં હાલમાં ચાલતા ઉરદુ અને
 ગુજરાતી નાટકોનાં વખણાયલા ગાયણો તેની નોટશ્રવન રાગ
 તાલ સાથે કી० રા. ૧ થોડીજ નકલો બાકી છે તાકીદે
 મંગાવો સંબંધી મ્યુઝીક કલેસ બજારગેટ કોટ.

સંજ્ઞાના મ્યુઝીક કલાસ.

(સ્થાપના-૧૯૦૫)

બનરગેટ સ્ટ્રીટ કોર્ટ, મુંબઈ.

સંગીતનાં શોખીન બાનુઓ અને ગ્રહસ્થો માટે : ..
વર્ગ સહથી જુનો બાણીતો અને આગેવાન છે.

ત્યાં માલેક મીઠ સંજ્ઞા પોતે દરેક જણને જુદા જુદા ટાઈમ આપી ઘણીજ સહેલી રીતે ટુક વખતમાં હારમોનીઅમ ફીલ્ડ્સ પર ગાતાં વગાડતાં શીખવે છે.

આ કલાસમાં સેંકડો બાનુઓ અને ગ્રહસ્થો લાલ લઈ ગયાં છે અને તેઓ તરફથી સખ્યાબંધ સરટીફિકેટો મળી છે.

આ કલાસમાં જે કેળીજીઓ કરતાં ફી લગાર વધુ લેવામાં આવે છે પણ દરેક જણને છુટે. કલાક આપી જે ખંત અને કાલજીથી ઉત્તમ પ્રકારનું શીક્ષણ આપવામાં આવે છે તે તરફ જના તે તે નજીવીજ લેખી શકાય.

વધુ સીકારસ નાંદી કરતાં સંગીતનાં શોખીનોને ફક્ત છ મહીના આ કલાસમાં ત્રાયલ લેવાની ખાસ ભલામણ છે.

ઘેરે ખાનગી શીક્ષણ આપવાની પણ ખાસ ગોઠવણ રાખી છે.

વધુ વીગત માટે લખો યા મલો.

દીનશાહ એદલજી સંજ્ઞા.

માલેક.

